

petzoom maravet

anul II, nr. 10 • noiembrie - decembrie 2013 • 8,9 lei • 96 pagini

• pentru companioni cu personalitate

15 mituri explicate despre **animalele de companie**

totul despre

EUROPEAN DOG SHOW 2013

• **PLUS:** performanțele **ROMÂNIEI**

Concursuri,
PREMII și
câștigători

4 DOSARE
„rasate”:

- **Rottweiler**
- **Ibizan Hound**
- **Do-Khyi**
- **Épagneul Breton**

Exclusiv

Adela Popescu și Ciu,

un dominator în miniatură:

„Dacă te-ai uitat în ochișorii lui, ai pierdut lupta!”

advantix®**Acționează împotriva:****Căpușelor****Puricilor****Țânțarilor****Flebotomilor****Muștelor****Păduchilor malofagi****ACCESUL INTERZIS PARAZIȚILOR EXTERNI****150 Years**
Science For A Better Life**iubesteAnimalele.ro****maravet**
ANIMAL HEALTH PRODUCTS

Sfaturi utile

Rubrici

46 *Comportament: Arată-i cine-i șefu'*

88 *Surpriză vie cu fundiță*

A dăru un animal de companie trebuie să fie o decizie bine gândită. Oricât ar fi de minunat gestul, trebuie să te informezi înainte de a-l face dacă viitorul proprietar este pregătit pentru a îngriji o ființă necuvântătoare.

4 Pet NEWS

5 Editorial: *Când toți vorbesc deodată*

12 CACIB: Alba Iulia, Tg. Mureș, Arad

40 DOSAR: Câini utilitari

43 Căinii în literatură

90 iPet - gadgeturi și tehnologii

SPECIALIȘTI

52 *Paraziții intestinali la câine*

Paraziții intestinali slăbesc organismul unui câine tânăr, provocând incapacitatea sistemului imunitar de a reacționa și, implicit, de a răspunde la vaccinările specifice vârstei.

54 *Gama de hrană Brit Care (II)*

69 *Protecția pisicilor împotriva afecțiunilor de sezon*

Dr. Weisz Levente, despre soluții de vindecare a pisicilor care suferă de afecțiuni virale și bacteriene.

6 **EURO DOG SHOW.** Ultima mare competiție a anului a fost adjudecată de o Scottish Terrier din Rusia: Filisite Brash Koh-I-Noor „Bree”.

22 **Dobermann** - detalii de la IDC Sieger Show, campionatul mondial al rasei, desfășurat pentru prima dată în România.

30 **ROTTWEILER.** Din cenușa-i proprie și din propriul scrum - povestea unei rase excepționale, așa cum a fost ea transmisă din Pure Black, canisa maramureșeanului Cristian Dulfu, un împătimit care a împlinit un deceniu de la „contractarea virusului Rott”.

33 **Mastiff Tibetan** - istoria colosală a lui Do-Khyi, rasa ale cărei exemplare sunt uneori modificate în Photoshop și care a dat cei mai scumpi câini din lume.

36 **ANCESTRAL** - Reîncarnarea lui Anubis, Ibizan Hound, copoiul preferat al faraonilor.

44 **Adevăr.** Povestea lui Ringo a început în urmă cu 12 ani. Câinele cu dinți tociți are deja 91 de ani „câinești” și, dacă ar putea, și-ar grăi povestea de viață, ca să știe toată lumea că nu e un oarecare. O poveste adevărată despre... discriminare.

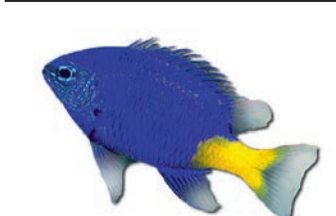
62 **MUNCHKIN.** Pe ringul de prezentare a frumuseților feline a venit rândul „mieunătoarei din Oz”, cea mai mică pisică din lume.

66 **Eveniment.** Totul despre Expoziția Internațională de Pisici „Starkatz”.

72 **PAPAGALUL CÂNTĂTOR.** Este australian pur sânge, dar fiecare nație care-l integrează îi spune-n alt fel, de parcă numele său nu e atât de important ca și calitățile care-l definesc ca fiind unul dintre cei mai îndrăgiți papagali crescuți de împătimiți.

74 **Acvaristică marină.** E doar o... „domnișoară cu trenă galbenă” (*Chrysiptera parasma*), dar calitățile ei au așezat acest pește în topul preferințelor acvariștilor.

76 **Pitonul Verde de Copac** – o provocare pentru crescătorii de reptile.

86 **ATITUDINE.** O nouă iarnă... Cum putem ajuta patrupedele fără „casă”?

Știri din lumea animalelor de companie

de Cătălin Vischi

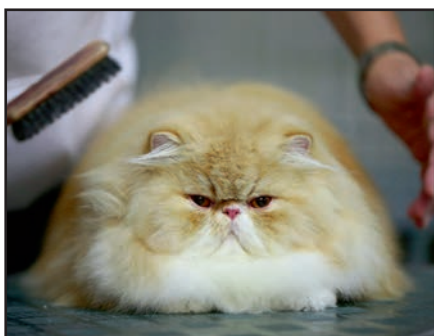
catalin.vischi@petzoom.ro

REZIDENT. La Pennsylvania Avenue 1.600 s-a mutat un locatar nou. Noul rezident la Casa Albă se numește Sunny (în foto, în dreapta),

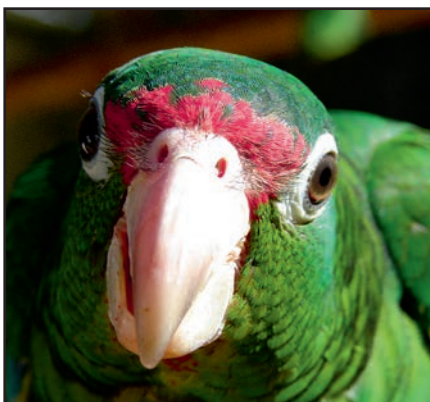
este un Câine de Apă Portughez (Portuguese Water Dog) în vârstă de un an și patru luni și a devenit noua parteneră a Primului Câine al SUA, Bo (în foto, în stânga). Este americană get-beget, s-a născut în Michigan, și a fost acceptată la Casa Albă de președintele Barack Obama după ce soția sa, Michelle, a făcut public faptul că Bo are nevoie să interacționeze și cu alți câini. Sunny este deja star pe YouTube și rețelele de socializare, ca un adevărat „câine prezidențial”.

EXPERIMENT. Șeful Centrului de Cercetare pentru operatorii de transport aerospațiali de la Agenția Spațială iraniană, Mohammad Ebrahimi, a îndurerat lumea iubitorilor de animale după ce anunțat că Iranul pregătește lansarea în spațiu a unei pisici din rasa Persană, ca parte din programul pentru trimiterea în spațiu a primului astronaut iranian, programată pentru sfârșitul acestui

deceniu. Controversata alegere vine după ce Iranul a lansat în spațiu o maimuță, pe nume „Aftab” (Soare), și a anunțat că aceasta a revenit pe Pământ în viață - presa britanică, citând surse israeliene, a susținut că imaginile animalului prezentate după misiune erau diferite de cele filmate înainte de decolarea rachetei și că probabil maimuța a murit în urma unui atac de cord, din cauza stresului.

REVIRIMENT. Una dintre cele mai periclitare specii de papagali din lume, Papagalul de Porto Rico (Puerto Rican Amazon - *Amazona vittata*), una dintre cele 30 de specii de papagali amazonieni, este pe cale de a fi salvată. După ce populația a scăzut, în 1975, la doar 13 exemplare, cercetătorii din Rio Abajo au anunțat stabilizarea acestei specii care acum numără 400 de exemplare în captivitate și peste 100 în

stare de libertate. Într-unul dintre cuiburile monitorizate au fost descoperite ouă, pentru prima oară în ultimele patru decenii - „Un pas uriaș, care arată că populația se poate susține singură”, a precizat Gustavo Olivieri, coordonatorul programului. Această specie se reproduce o singură dată pe an. Oamenii de știință estimează că în perioada pre-colonială, în Porto Rico trăiau peste un milion de exemplare de *Amazona vittata*, dar habitatul lor a fost distrus prin tăierile masive de păduri de la sfârșitul anilor 1800, pentru a face loc plantațiilor de citrice, cafea și trestie de zahăr.

petzoom

www.petzoom.ro

NOIEMBRIE - DECEMBRIE 2013

anul II, nr. 10

ISSN 2285 - 0236

revistă editată de S.C. MARAVET S.R.L.

Director: dr. Korponay Ferenc

Project manager: ing. Attila Geiger
attila.geiger@petzoom.ro

Redactor șef: Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

Editor: Cosmin Valentin
cosmin.valentin@petzoom.ro

Layout - DTP: C.A.V.G. Design
design@petzoom.com

ECHIPA REDACȚIONALĂ

Andreea Archip (București)
Corina Berciu (Maramureș)
Oana-Cristina Butta (Timiș)
Răzvan Buzoianu (București)
Liviu Cătană (Iași)
Miruna Chiriac (București)
Oana Raluca Ciceu (Cluj)
Anca Zoe Georgescu (Cluj)
Roxana Grosu (București)
Daniel Purcaru (Maramureș)
Sandra Stoler (Arad)
Doris Savu (Bistrița-Năsăud)
Livia Șchiopu (Brașov)
Olimpia Triță (Sibiu)
Dragoș Tudose (Argeș)

Consultanți, experți, colaboratori:
dr. Weisz Levente
dr. Konyicska Tiberiu

CONTACT

Baia Mare (jud. Maramureș)
str. Maravet nr. 9
tel./fax: 0262.211 964
tel.: 0753.151.632
e-mail: redactie@petzoom.ro
www.petzoom.ro

• Conținutul revistei „Petzoom” nu poate fi preluat și reprodus decât cu acordul scris al S.C. Maravet S.R.L. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor acestora. În cazul unor personalități citate sau al reprezentanților unor instituții, responsabilitatea juridică le aparține acestora.

Când toți vorbesc deodată

... când toți vorbesc deodată, rațiunea se pierde-ntr-un amestec confuz de sunete - dacă aceste sunete ar fi cuvinte, le-ar asculta cineva. Așa, însă, toți au senzația că ceea ce spun ei, fără să-i asculte nimeni, reprezintă adevărul absolut, unica soluție. Problema câinilor fără stăpân care supraviețuiesc în junglele urbane din România a depășit stadiul de problemă națională - deși mă îndoiesc că vreodată ar fi ajuns în acest stadiu altfel decât declarativ, politicianist. Fără să vă promit un verdict, o soluție supremă, doar din postura de „alt observator al fenomenului”, vă întreb: zăbovim puțin asupra problemei? Zăbovim - asta a sunat ca-n bancul despre servilism infantil, cu Ștefan cel Mare în rol principal, energizându-și armata cu biscuiți: „Biscuiți, oștenii mei?”, „Biscuim, Măria Ta!”.

... dacă toți ar tăcea deodată și ar vorbi pe rând (adică ar dezbate, cu argumente), problema ar putea fi rezolvată. Ce observ însă? Că au apărut constatări bazate pe nimic, că se militează („Biscuiți, oștenii mei?”), că se acuză, că se denaturează, că se dezinformează, că se instigă, că am ajuns să ne mândrim, ca proștii, cu incapacitatea noastră de rezolvare („Avem, la Smeura, lângă Pitești, cel mai mare adăpost de câini din lume, e înscris, din 2005, și-n Cartea Recordurilor - 3.700 de câini pe 45.543 de metri pătrați.”).

... totuși, în tot acest amestec confuz există și un lucru bun (din păcate singurul): conștientizarea și acceptarea faptului că avem o problemă. E illogic, inuman, necăinlesc, sau cum mai vreți dumneavoastră, să afirmi că situația actuală, cu orașe transformate în jungle urbane populate cu animale, e bună. Nu e bună nici pentru oameni, nici pentru animale. „Băăă, da' ce ai face tu dacă ai putea să salvezi dintr-un incendiu o singură vietate și ar trebui să alegi între un om și-un câine. Pe cine ai salva? Să te aud!” - asta e „adâncă”, rostită cu „pistolul la tâmplă” și face parte din registrul „Din bucata mea de pâine /Am crescut un om și-un câine”.

... am vrut să fac un calcul economic despre cât ar costa să întreținem în adăposturi toți câinii fără stăpân care acum sunt pe străzi, însă cifrele sunt atât de contradictorii

încât am renunțat, convins că rezultatul ar fi unul mincinos - unii oficiali susțin că avem un milion de maidanezi și că întreținerea unuia costă 12,5 lei pe zi (sau 375 de lei pe lună sau 4.500 de lei pe an, adică 1.000 de euro pe an), ceea ce

Cătălin Vischi
redactor șef

ar urca suma totală până la un prag al isteriei adeptilor „soluției finale”, numiți de ceilalți: „oameni fără suflet și conștiință”.

... nu trageți asupra argumentului economic, indiferent de cât de mult iubiți câinii - fără bani, doar cu iubire și mângâieri, ar sfârși în chinuri. Suportul financiar e obligatoriu pentru construcția adăposturilor (contrar aparențelor, acestea nu există în fiecare municipiu reședință de județ), întreținerea acestora, a câinilor, salariile angajaților, plata utilităților, dotarea personalului.

... adevărul e că n-avem un milion de maidanezi, iar întreținerea lor ar trebui să coste mai puțin decât suma anunțată, așa că ori banii sunt prost gestionați, ori e o dezinformare, ori se „scurg” în alte scopuri. La fel de adevărat e că soluția reteritorializării (cuvânt „inventat” pentru a descrie metamorfozarea orașelor în jungle urbane) e una care nu are nimic în comun cu civilizația, iar „administratorii” unei țări europene sunt obligați să găsească o soluție și să o aplice uniform (vezi „adopția de internat”, propusă în Sfântu Gheorghe - animalele sunt adoptate, dar rămân în adăpost, iar „adoptatorul” plătește lunar o sumă pentru întreținerea lor - sau „Banca de Hrană pentru Câini”, din Grecia - cei care adoptă maidanezi primesc hrană gratuită și medicamente pentru aceștia). Înșă, nu e vorba de câini, ci de noi, cei care n-am înțeles că deținerea unui câine nu este un drept, ci un privilegiu și o responsabilitate.

... în pofida acestei scrieri „gri” n-am uitat că se încheie 2013 și gândurile noastre se-ndreaptă către toți cei dragi, adică și către cititorii revistei „Petzoom”. La mulți ani!

Următorul număr al revistei **petzoom** va apărea în ianuarie 2014

Bree, triumfătoare în neutra Geneva

de Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

O „scoțiancă” născută-n Rusia a câștigat titlul de campioană europeană absolută în Elveția, țară care a menținut în dicționarele contemporane cuvântul „neutralitate”. Filisite Brash Koh-I-Noor, sau mai prietenește Bree, această Scottish Terrier din canisa Filisite Brash din Moscova, a primit titlul Best In Show (BIS) al European Dog Show 2013, desfășurat în Geneva (Elveția), declanșându-i rusoaicei Valentina Popova, stăpâna sa, o reacție în care s-au amalgamat șocul surprizei și bucuria vecină cu isteria, aceasta fiind immortalizată de câțiva excelenți și inspirați fotoreporteri de la perros365, prezenți în centrul expozițional Palexpo din capitala cantonului Geneva, și devenind fotografia primei zile a lui septembrie și ultimei zile din competiția organizată sub egida FCI (în foto).

Și acum, doamnelor și domnilor, urmează povestea Euro Dog Show...

Dinspre Elveția...

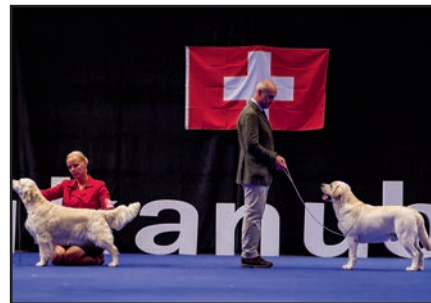
Alpi, ciocolată și Heidi (fetița lui Johanna Spyri). Eventual, iodelere, Lemman (cel mai mare lac din Europa, cu afluenții Ron și Arve și cu portul pe al cărui debarcader a fost asasinată Sisi - împărăteasa Elisabeta, soția lui Franz Joseph), munții Jura, ceasuri care chiar dau ora exactă, bijuterii, bănci, neutralitate, situarea în topul Mercer al orașelor cu cea mai bună calitate a vieții, Palatul Națiunilor, CERN (Organizația Europeană pentru Cercetări Nucleare, unde se află cel mai mare laborator din lume pentru cercetarea particulelor elementare). Cam asta știam despre Geneva, nu? În plus, poate, faptul că la Palexpo, în locația Euro Dog Show 2013, un imens centru expozițional de peste 100.000 de metri pătrați (șapte hale), se organi-

zează și Salonul Auto al Primăverii - popularizat sub denumirea Salonul Auto de la Geneva.

În fine, de aproape totul pare altfel - parcă așa se spune, nu? Unii erau convinși că Elveția a fost aleasă ca organizatoare doar pe considerente financiare, „fiind o țară fără mare tradiție în chinologia mondială”. Păi și atunci cum rămâne cu cele 9 (nouă!) rase de câini ciobănești, câini de cireadă, câini de munte sau de vânatoare originare din Elveția și recunoscute de FCI (doar pentru cei care pun informația la îndoială sau și-au întârziat tratamentul cu Lecitină, o enumerare: Appenzeller Sennenhund, Berger Blanc Suisse, Berner Laufhund, Bernese Mountain Dog, Entlebucher Mountain Dog, Greater Swiss Mountain Dog, Schweizer Laufhund, Schweizerischer Niederlaufhund,

Saint Bernard)? E drept, într-un oraș populat cu preocupați de calitatea vieții, de slujbe importante (în Geneva își au sediul mai multe instituții mondiale, unde lucrează peste 10% dintre localnici), de bani (este al cincilea cel mai scump oraș din lume și nu poți să trăiești nici cu aer și nici cu iubirea câinilor), impactul evenimentului Euro Dog Show a fost mult mai redus decât la precedenta ediție, cea de la București - ca și organizarea, de altfel, iar aceasta nu este o critică, ci o constatare. Iar dacă am ajuns la București, să consemnăm rezultatele românilor.

... spre România

Din păcate, din nou, nici un Best Of Group (BOG), însă contingentul românesc a ținut steagul sus nu doar prin prezența celor doi arbitri (Cristian Ștefănescu și Petru Muntean, președintele și vicepre-

ședintele AChR, ultimul fiind și cel desemnat să decidă câștigătorii Grupei 4 FCI, mare considerație ținând cont că au fost 94 de „judecători” din toată lumea!).

Delegația României a venit acasă cu câteva titluri de campion european (datorită „pacienței” de care dă dovadă regulamentul FCI, dar asta nu știrbește cu nimic meritele participanților, dimpotrivă). Să începem cu cei care au câștigat titluri de Best Of Breed (BOB). Vă anunț că avem cel mai frumos Brac German cu păr scurt din Europa (a decis arbitra poloneză Dorota Witkowska): BOB pentru Grimm Hunting Trophy (proprietar: Mariana și Daniel Murărescu din Ploiești, care au mai obținut un titlu de campion european de juniori cu tânărul Brac German cu păr scurt Ianny Hunting Trophy). Tot titlul BOB a fost câștigat pentru România și la rasa Copoi Ardelenesc, cel mai frumos exem-

plar fiind masculul Nozoko Evo (proprietar Vasile Sporea din Rupea - jud. Brașov). La această rasă (Transylvanian Hound), campioană europeană la femele a fost declarată Siculus Alma (proprietar David Kolumban din Cristuru Secuiesc - jud. Harghita), asta ca să nu spună europenii că nu avem câini de vânătoare extrem de frumoși. Stăm bine și la „capitolul” Dogo Canario, cel mai frumos exemplar al rasei a fost declarat de arbitrul francez Boris Chapiro femela Bap de Cluj Ekiza (proprietar Dorin Mocan din Cluj-Napoca) - la această rasă, campion european de juniori a fost Bap de Cluj Emir (proprietari Roberta Cocianga și Laurențiu Gădălean din județul Cluj).

Campioană europeană a rasei Beagle (R-CACIB) a devenit și femela Popstar (proprietar: Ildiko Koszorus din Cluj-Napoca), iar arbitra belgancă Monique van Brempt

i-a decernat unei alte femele din România, Fonteposca's Little Meirmaid (proprietar Decebal Manuel Stănoiu din București), titlul de campioană europeană de junioare, ceea ce nu e puțin lucru, ținând cont de faptul că au fost 103 exemplare de Beagle înscrise în concurs.

Succes și pentru timișoreanca Ioana Bogdan, femela Garden Stars Irish Utopia fiind desemnată campioană europeană la rasa Irish Red Setter (44 de exemplare în concurs, arbitru fiind slovenul Stefan Sinko). La rasa Tosa Inu, arbitrul

Cristian Ștefănescu a văzut-o pe femela Hime Go Kawaguchisou (proprietar: Gabriel Dima din Voluntari - jud. Ilfov) campioană europeană de junioare, alt succes românesc fiind obținut la rasa Ciobănesc German, arbitru Jorgen Hindse decernând titlul de campioană europeană (R-CACIB femele) lui Silvestris Quina (proprietar Sorin Dragomir din București), iar lui Romano Runa (proprietar: Dan Macovei din București) titlul de campioană europeană de junioare. La rasa Ciobănesc German varietatea cu păr lung, alți doi

dintre câinii bucureșteanului Sorin Dragomir, Romano Picolo și Romano Wizard, au câștigat titluri de campioni europeni, la fel cum a făcut-o și titratul Ford of Karma's Legacy, Teckelul ploieșteanului Marian Drăgănescu, precum și Ciobănescul Caucazian Aisha Best Kavkazs De România (proprietar: Florin Ioan Bălănică din Brănești - jud. Ilfov), care a devenit campioană europeană la junioare.

O mențiune și pentru rasele românești unde ar fi trebuit să câștigăm, dar n-am făcut-o și nici par-

ticiparea n-a fost una semnificativă. La rasa Ciobănesc Românesc Carpatin au participat doar două exemplare, iar arbitrul Petru Muntean a decis ca titlul de campion european și cel mai bun exemplar al rasei (BOB) să meargă în... Germania, la Pinteia Ot Aral Dream (din canisa lui Dan Sârbu, proprietar Dagmar Klein din Germania).

La rasa Mioritic, din cei 16 ciobănești, Muntean a decis ca titlul BOB să meargă în... Austria, la Wooly Bear Absolute Happy (proprietar Barbara Fallent). De asemenea, campioană europeană de junioare a devenit o femelă din... Norvegia: Nordic Delight's Northern Princess (proprietar: Anne Laski). Totuși, titlul de campion european de juniori a venit în România datorită lui Ocean That's My Boy From Apuseni (din canisa familiei Diana și Sorin Simuțiu, proprietar Marius Florin Pop din Târgu Lăpuș - jud. Maramureș).

În acest context, nu o să dezbatem teoria conspirației conform căreia titlurile au fost oferite străinilor care dețin câini din rase originare din România pentru a mai estompa din ecourile scandalurilor generate de cei care înfierează calitatea exemplarelor vândute peste hotare, acuzând că strategia comercializării unor „știfturi” în străinătate nu este o afacere și nici o „prostieală” a străinilor, ci aduce de servicii raselor românești. Repet, doar o teorie a conspirației...

Best in show

Titlul suprem (BIS) a mers anul acesta în Rusia, Filisite Brash Koh-I-Noor (rasa Scottish Terrier) fiind desemnat de arbitrii Dan Ericsson (Suedia - crescător de Scottie de peste 40 de ani, canisa Raglan), Ronald H. Menaker (SUA) și Hans Muller (Elveția, fostul președinte FCI) cel mai bun exemplar al rasei, al grupei FCI și al competiției. Bree - pentru prieteni - s-a născut în 12 noiembrie 2010, în Moscova, în canisa rusoaicei Valentina Popova care a gândit o montă între Filisite Brash Veronika „Nika” (o femelă din canisa sa, campioană în 11 țări și desemnată BOB la Word Dog Show 2008) și un Scottie celebru la acea vreme, Tamzin Mr. Prospector „Duke” din canisa franțuzoaicei Christine-Sylvie Hovagimyan - campion în șapte țări, avea să devină câștigător la Interra 2011. Ei bine, dacă ne

referim exclusiv la Bree, rezultatul a depășit așteptările, această micuță femelă fiind campioană a zece țări (Austria, Elveția, Luxemburg, Belarus, Letonia, Lituania, Estonia, Rusia, Finlanda și Ucraina), impresionând specialiștii încă de când nu împlinise un an: în 2011, la Paris (Franța), a câștigat titlul Best Of Breed (BOB) la categoria Puppy, iar în același an, la Euro Dog Show a câștigat titlul de BIS Junior, traseul spre trofee ajungând aproape de culme anul trecut când, la Salzburg (Austria), la World Dog Show 2012 a câștigat titlul de BOB.

În pofida reacției stăpânei sale în momentul anunțării verdictului pentru titlul BIS la Euro Dog Show 2013, strategia pe care a gândit-o Popova pare una pregătitoare tocmai pentru titlul suprem al acestei competiții - înainte de a ajunge la Geneva, Popova a participat cu Bree la un lung turneu de competiții în Lituania, Suedia, Austria și Germania, apropiindu-se pas cu pas de locul „marelui eveniment”, pentru o aclimatizare perfectă la momentul începerii competiției. De altfel, Popova este o experimentată crescătoare de Scottie, în 2010 câștigând, cu un alt exemplar, titlul BIS 2 la Crufts.

Venerabilul arbitru elvețian Hans Muller a decis învingătorul suprem, Bree intrând în finală alături de alți doi câini excepționali: câștigătorul Grupei 5 (Tsarshadow's I Speak Of War - rasa Karelian Bear Dog, proprietari: italianca Lorella Vismara și crescătorii canadieni Dawne Deeley și Doug Belter) și al

Grupei 6 (Fricassee de Lapin da Terra Quente - rasa Basset Artésien Normand, proprietar: portughezul Pedro Ribeiro Café), clasați în această ordine. Câteva cuvinte și despre cei doi. Tsarshadow's I Speak Of War, Kosto pe numele de pet, e un veteran al competițiilor canine deși face parte dintr-o rasă mai puțin mediatizată (cunoscută sub denumirea „Ursul Finlandez” - în țara de origine, Finlanda, este considerat o comoară națională și, fiind extrem de curajos, deși la greabăn măsoară doar vreo 60 cm și cântărește aproximativ 37 kg, este folosit la vânatoare de urși, mistreți și elani). Are deja 7 ani (s-a născut în 17 aprilie 2005) și e deținut în coproprietate de Doug Belter, care-l susținea financiar, și Dawne Deeley, în canisa căruia s-a născut și care îi era și handler până în momentul în care a fost cumpărat „parțial” și de italienii Lorella Vismara și Massimo Scotti (la această competiție a fost expus în ring de handlerul Richard Hellman). Este campion în Canada, Portugalia, Luxemburg, Monaco și Irlanda, iar acum a câștigat titlul BIS 2. Un alt câine dintr-o rasă mai puțin populară, Fricassée

European Dog Show 2013 în cifre

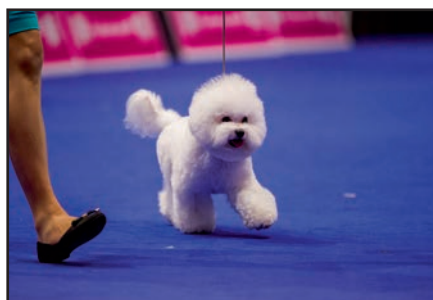
Perioada de desfășurare: 29 august - 1 septembrie; suprafața locației: Palexpo (Geneva) - 7 hale (102.000 mp); 48 ringuri; 20.000 vizitatori; 12 franci elvețieni (aproximativ 44,5 lei) biletul de intrare pentru adulți (reducere 50% pentru copiii sub 10 ani, pensionari și membrii cluburilor chino-logice); 200 franci elvețieni pe zi închirierea unei mese și 50 de franci elvețieni a unui scaun; 94 de arbitri; 11.500 de câini din peste 200 de rase și 53 de țări; cei mai mulți câini înscriși: Italia (1.615), Franța (1.343), Rusia (1.304).

de Lapin da Terra Quente, a urcat pe treapta a treia a podiumului BIS Euro Dog Show 2013. Această pitică, blajină, vânatoare de iepuri și „very french” Basset Artésien-Normand vine din Portugalia, din canisa Da Terra Quente (specializată pe rasele Basset Artésien-Normand și Grand Basset Griffon Vendeen) a lui Pedro Café. S-a născut în 14 aprilie 2010 (tata: Buzio De Bernice, mama: Bagoa Da Terra Quente) și este campioană în Spania, Portugalia, Luxemburg - în 2011 a fost BIS Junior al rasei, iar în acest an a devenit BIS a rasei la expoziția de club din Franța, țara de origine a rasei.

La urmă, cine vine din urmă?

La categoria Junior, marele învingător (BIS Junior) a fost câștigătorul grupei 10, Sobresalto Quann Tramonta o'Sole (un Whippet ce-i aparține italianului Massimo Fiorillo), care l-a devansat în finala arbitrată de președintele FCI (Rafael de Santiago din Porto Rico) pe Frustyle Royal Elegance (rasa Bulldog Francez, proprietar: Victoria Bobyleva din Rusia, locul 1 în grupa 9). Telegrafic, câștigătorii celorlalte grupe, știut fiind că mulți dintre ei vor deveni viitoare staruri ale marilor competiții. Un frumos Bouvier des Flandres (Hit

Alivet Valkyria a rusului Aleksei Loginov) a câștigat Grupa 1, iar Grupa 2 a fost câștigată de Starry Town Int di Visasi (rasa Newfoundland, proprietar Maurizio Mauro din Italia). În Grupa 3 s-a impus un Dandie Dinmont Terrier („Micul Scoțian” Dariant es Bueno, proprietar: Vladimira Gavrikidisova din Cehia), Grupa 4 a fost adjudecată de Örnbergets Lexington (rasa Dachshund, varietatea cu păr lung, proprietar: Elisabeth Rhodin din Suedia), în Grupa 5 impunându-se Thai Silk Way To My Heart (rasa Pomeranian, proprietar: Svetlana Mironenko din Rusia). În fine, grupele FCI 6, 7 și 8 au fost câștigate de Gryf Plesowka (rasa Hamiltonstövare, sau Swedish Foxhound, proprietari: Jean-Joel și Corinne Bedin Dufay din Franța), Stanamore Generoso Fred Junior (rasa Spinone, sau Griffon Italian, proprietari: Annette și Marijn Wijnouw din Olanda) și Caci's Hit The Road Jack (rasa Flat-coated Retriever, proprietari: Carina Östman și Mikael Persson din Suedia).

Ediția 2014 a Euro Dog Show va avea loc în Brno (Moravia - Republica Cehă).

Foto: @ Palexpo, WDS 2015, perros365.com, Kynoweb, The Malaysian Insider, ckc, Hindustan Times

CLASAMENT Euro Dog Show 2013 - Geneva (Elveția)

Grupa	Rasa câinelui	Nume câine	Nume proprietar (Țara)
Grupa 1	- White Swiss Shepherd	Heart Sylver Majestic du Bois des Ternes	Adeline Joly (Franța)
Grupa 2	Newfoundland	King of Helluland Just In Time	Fantur Oton (Slovenia)
Grupa 3	Scottish Terrier	Filisite Brash Koh-I-Noor	Valentina Popova (Rusia)
Grupa 4	Kaninchen Wire Dachshund	Goloubet de Rouet del Wabnhelsing	Gabriel Pascarella (Italia)
Grupa 5	Karelian Bear Dog	Tsarshadow's I Speak Of War	Dawne Deeley & Doug Belter (Canada) - Lorella Vismara & Massimo Scotti (Italia)
Grupa 6	Basset Artésien Normand	Fricassée de Lapin da Terra Quente	Pedro Ribeiro Café & Miguel Oliveira (Portugalia)
Grupa 7	Weimaraner	Grey Classic's I Kick Azz	Kristina & Edwin Lenaerts, Tamara & Mike Peetermans (Belgia)
Grupa 8	English Springer Spaniel	Hollivera's Question Of Quality	Birgitta Pettersson (Suedia)
Grupa 9	Pug	Rose's Knock Down Eight Count	Theerawut Praphasirisulee (Thailanda)
Grupa 10	Whippet	Sobresalto Quann Tramonta o'Sole	Massimo Fiorillo (Italia)
BIS	Scottish Terrier	Filisite Brash Koh-I-Noor	Valentina Popova (Rusia)

Âke a cucerit cetatea Alba Carolina

de Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

Prima ediție CACIB organizată de Asociația Chino logică Alba Iulia, mediatizată sub titulatura Expo Alba Carolina Cup, a avut loc în 18 august, după două expoziții de club - Dac Moloss și Mioritic - și o expoziție CAC, și a fost câștigată de un desăvârșit metrosexual, perfect coafat, cu nume greu de pronunțat pentru noi, unicii francofoni din Balcani,

Rahti Jitterboppi, un Bichon a Poil Frise dintr-o canisă de pe coasta sudică a Finlandei, din Vantaa, un oraș cu peste 200.000 de locuitori, unde-și are sediul Finnair, linia aeriană națională a Finlandei. Dar despre învingător oleacă mai încolo.

La cetate

Desfășurate în partea de nord a cetății Alba Carolina, în cinci ringuri cu gazon (ringul central era acoperit cu covor), cele patru competiții

au fost excelent organizate de ACH Alba (președinte: Sorin Simuțiu) - argument suplimentar pentru considerație: sistem de ventilație în zona de protecție a câinilor, zilele de concurs fiind caniculare. Participanții au venit în fortăreața cu bastioane de pe Dealul Citadelei, ridicată la mijlocul secolului al XVIII-lea, din România, Rusia, Polonia, Ungaria, Finlanda, Bulgaria, Franța și Spania (puține abandonuri - sub 20/zi -, comparativ cu alte expoziții desfășurate în acest an).

Trecând „proba” ca organiza-tori, oficialii Asociației Chinologice Române au recomandat localnicilor ca în 2014 să ceară includerea în calendarul competițional a două expoziții internaționale (CACIB). Dacă la asta adăugăm aprecierile venite din partea spectatorilor și a parti-cipanților, înseamnă că toată lumea a fost mulțumită, iar organizatorii, evident, obosiți.

Înainte câștigătorilor „mari”, zăbovim asupra „viitorului”. La clasa Junior, CACIB a fost câștigat de Simba's Pink Camparis De Dany's (rasa Yorkshire Terrier, proprietari: Cristina și Ilinca Epuraș), urmat de Dream Light Fiesta de la Noce (rasa Staffordshire Bull Terrier, născut în 4 iulie 2012 - proprietari Oana Marinescu și Czintos Levente) și un excelent exemplar de Mioritic, Ocean That's My Boy From Apuseni, venit din Târgu Lăpuș (jud. Maramureș) - proprietar Marius Pop.

De altfel, ca o recunoaștere a valorii acestuia, peste câteva săptămâni a devenit și campion european de juniori în Geneva (Elveția). Și pentru că am pomenit de ciobănești românești, în clasa specială dedicată exclusiv lor, titlul de „Cel mai frumos ciobănesc românesc” la CACIB Alba Iulia 2013 i-a revenit lui Wooly Bear Alike Fluffy Snowball (proprietar: Barbara Fallent din Austria), cel care a fost desemnat și Best Of Breed (Cel Mai Bun Al Rasei) la European Dog Show 2013. Podiumul „ciobăneștilor” a fost completat de Turcu de Predeal (rasa Ciobănesc Românesc Corb - proprietar Fleșieru Sebastian din Predeal, jud. Brașov) și Ardeal de Cogaion (rasa Ciobănesc Românesc Carpatin, din canisa lui Horațiu Sînhă - proprietar: Radu Petean din Cluj-Napoca).

Câștigătorii

Lui Rahti Jitterboppi i se spune, mai simplu, „Åke” (se pronunță „Oke”, deși acest „a cu ochi” nu face, oficial, parte din alfabetul fonetic), și s-a născut la 19 mai 2010, în canisa Jitterbop a finlandezei Jaana Kauppinen. Aceasta a intrat în lumea chinologică la vârsta de 11 ani când a devenit posesoa-re primului Ciobănesc Scoțian - microbul s-a inoculat aparent ireme-diabil, iar la 15 ani avea deja trei Sheltie și o femelă din rasa Löw-chen -, însă acum este o cunoscută și experimentată crescătoare de Bi-chon Frise (de 32 de ani se ocupă de dezvoltarea acestei rase și pre-gătește chiar ea exemplarele înain-tea intrării în concursuri).

Tatăl său este Jitterbop After Me Please, iar mama sa - Rosette Pirre Av Pi-Pe-Lo-Ni și, deși nu are până acum performanțe notabile în afara Finlandei (a intrat în competiții de la vârsta de 11 luni), s-a impus în Alba Iulia, arbitrul Cristian Ștefănescu alegându-l Supreme BIS într-un concurs cu 361 de câini arbitrați în fiecare din cele două zile. La titlul Supreme BIS au participat câști-gătorii Junior BIS și Best In Show (BIS) la expozițiile CAC (17 august) și CACIB (18 august), iar Åke, deși a fost văzut de arbitrul român Dag-mar Klein doar pe locul 2 în Grupa 9, după Maximo De La Virreyna (Bulldogul Francez venit din Spania, care ulterior a fost ales și BIS de ar-bitrul Csaba Zsolt Lokodi), a parti-cipat la finala pentru titlul suprem pentru că în 17 august, la expoziția CAC, a câștigat grupa și a fost ales BIS de către arbitrul bulgar Denis Kuzelj (singurul arbitru străin din cei șapte care au jurizat expozițiile din Alba Iulia).

© Fotografii: ACh Alba Iulia

În finala Supreme BIS, beneficiind de neprezentarea lui Simba's Pink Camparis De Dany's (Yorkshire Terrier, mascul, Junior BIS în 18 august - proprietari: Ilinca și Cristina Epuraș), Åke s-a impus în fața lui Iago Filomenia De Yli (un mascul din rasa Fox Terrier Wire în vârstă de un an, desemnat Junior BIS în

17 august, la CAC - proprietar Radu Iliescu) și Maximo De La Virreyna (Bulldog Francez, mascul, BIS în 18 august, la CACIB - proprietari: frații David și Ulises Rodriguez din Spania). Să nu-l uităm însă pe acesta din urmă, Maximo, care încă nu împlinise 2 ani, fiind câștigătorul show-ului CACIB, bătaia finală fiind dată

cu un spectaculos și promițător English Cocker Spaniel (masculul Los Ombues Thunder, în vârstă de un an și jumătate - proprietar: Ramona Maria Sandu din Alba Iulia) și cu un tânăr mascul din rasa Alaskan Malamute (Aragorn Of Transilvania's Wolves - proprietar: Monica Costinescu).

CLASAMENT CACIB Alba Iulia 2013

Grupa	Nume câinelui	Rasa câine	Nume proprietar (Țara)
Babby	Vicitore Nero Isy	Cane Corso Italiano	Eva Pekker (România)
Puppy	Teasure Of My Heart Of Silverlight	Collie Rough	Daniel Epure (România)
Junior	Simba's Pink Camparis De Dany's	Yorkshire Terrier	Ilinca & Cristina Epuraș (România)
Veteran	Bela	Golden Retriever	Póra Jenő (România)
Best Romanian Breed	Wooly Bear Alike Fluffy Snowball	Ciobănesc Românesc Mioritic	Barbara Fallent (Austria)
Grupa 1	Allia De Lupi Albi	Berger Blanc Suisse	Mihaela Tănăsie (România)
Grupa 2	Nik Majestic W-Beno	Tosa Inu	Daniel-Ioan Trîmbițaș (România)
Grupa 3	Cappucino's Miss Camparis	Yorkshire Terrier	Daniela & Dan Onu (România)
Grupa 4	Yagdash Ot Mariny Kuranovoy	Dachshund wire hair	Dragoș & Sebastian Fleșieru (România)
Grupa 5	Aragorn Of Transilvania's Wolves	Alaskan Malamute	Monica Costinescu (România)
Grupa 6	African Fata Morgana Liu	Rhodesian Ridgeback	Horia Siclovan (România)
Grupa 7	Timarhegyi Aladar	Deutsch Drahthaar	Horia Crețeanu (România)
Grupa 8	Los Ombues Thunder	English Cocker Spaniel	Ramona Maria Sandu (România)
Grupa 9	Maximo De La Virreyna	Bouledogue Français	David & Ulises Rodriguez
Grupa 10	Fighting Spirit Mac Benac's Clan	Whippet	Pascal Hoerner (România)
BIS	Maximo De La Virreyna	Bouledogue Français	David & Ulises Rodriguez (Spania)
Supreme BIS	Rahti Jitterboppi	Bichon a Poil Frise	Jaana Kauppinen (Finlanda)

Nagant, din Țara Lalelelor în Țara lui Dracula

• Un Welsh Terrier a câștigat Dracula Golden Challenge Trophy

de Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

Până-n urmă cu 4 ani, cuvântul Nagant era rostit doar în discuțiile referitoare la industria militară, făcând referire la Émile și Léon Nagant, doi frați din Liège (Belgia), care la jumătatea secolului al XIX-lea revoluționau construcția armamentului, revolverele și carabinele marca Nagant intrând în dotarea infanteriștilor armatei imperiale ruse, dar și a polițiilor și trupelor militare din Suedia, Norvegia, Polonia și Grecia. De ceva vreme însă, numele Nagant este rostit și de chinologi odată cu apariția în rigurile expozițiilor internaționale a unui Terrier Galez născut în Eger (Ungaria), în canisa From Michael a lui Denk Csaba, specializată pe rasele Welsh Terrier și Wire Fox Terrier - mama sa este My Way From Michael. Acest mic galez trăiește acum în Heerlen (Olanda), fiind deținut în coproprietate de Denk și de olandezul Bob Krautscheid, cel care a contribuit la „completarea montei” pentru crearea lui Nagant From Michael cu excepționalul mascul Bill Of The New Husken (campion mondial în 2006 și 2008 și campion european în 2005 și 2007, acum retras din competiții). Cu pă-

rinți atât de apreciați de arbitrii internaționali, mulți nu consideră o surpriză faptul că Nagant From Michael a devenit campion național în cinci țări (Olanda, Belgia, Luxemburg, Danemarca și Ungaria), campion european (în 2012, la București) și dublu campion mondial (în 2012 și 2013, la Salzburg și Budapesta). Cea mai mare provocare a sa este Crufts, Grupa Terrierilor, o încununare a activității unui galez atât de mândru, iar pentru a se califica acolo a concurat în Târgu Mureș, la „precalificări”, ceea ce i-a reușit mai bine decât a sperat poate Bob Krautscheid, pentru că Nagant este de acum și deținătorul Dracula Golden Challenge Trophy (un trofeu

donat organizatorilor - Asociația Chino logică Mureș - de către o thailandeză, cunoscută crescătoare de Yorkshire Terrier, Nanta Tansacha din Bangkok).

Din cetate în parc

La Târgu Mureș a avut loc al 19-lea concurs de calificare la Crufts 2014 din cele 36 care sunt programate în acest an - de altfel, este singura competiție de acest gen care se desfășoară în România, fapt care vorbește de la sine de aprecierea de care se bucură ACh Mureș în Marea Britanie. Desfășurat pe perioada a patru zile sub titulatura Dracula Dog Show (e nedrept

să spunem că a contat doar una, cea din 7 septembrie, Dracula Golden Trophy, care a contat drept criteriu de calificare la Crufts, sau două, dacă adăugăm CACIB-ul Romanian Championship din 8 septembrie), în perioada 6-8 septembrie, evenimentul organizat de ACh Mureș (președinte Lokodi Csaba Zsolt) a cuprins două expoziții de club (în 6 septembrie, la rasele Terrieri și Teckel - unde au câștigat Fox Terrierul Iago Filomenia de Yli, proprietar Radu Iliescu, respectiv Hollywood Dun It Del Wanheksing, de la canisa Del Wanhelsing din Varese, proprietar Gabriel Pascarella din Italia), un CAC (în 7 septembrie) și două expoziții internaționale (CACIB) - în 7 și 8 septembrie.

Față de ceilalți ani, locul de desfășurare nu a mai fost Cetatea Medievală din Târgu Mureș (edificiu de secol XVII), ci Parcul Municipal - cetatea fiind în plin proces de reabilitare -, însă organizatorii au păstrat sus steagul de gazde bune, competiția fiind organizată ireproșabil. „Dacă Cetatea este în lucru, am fost nevoiți să părăsim incinta, chiar dacă expoziția noastră are caracter de medieval. Însă cu sprijinul Primăriei Târgu-Mureș putem organiza expoziția în Parcul Municipal, care este curat, are o infrastructură foarte bine pusă la punct și chiar este o zonă occidentală”, a explicat Lokodi Csaba Zsolt motivul modificării locației obișnuite.

În 2011, atunci când ACh Mureș sărbătorea 40 de ani de la organizarea primei expoziții canine, actualul președinte al asociației, Lokodi Csaba Zsolt, spunea că „istoria Dracula Golden Trophy începe în urmă cu 6 ani (n.red. - iată, acum s-au împlinit 8 ani), iar astăzi este, de departe, cea mai importantă manifestare chinologică din Europa de Est. Ne bucurăm foarte mult pentru că am reușit să ridicăm ștacheta, de la an la an, printr-o prezență internațională tot mai mare”. Nici atunci, nici acum, niciun oficial al vreunei asociații chinologice afiliate la AChR nu a infirmat declarația lui Lokodi.

La ediția din acest an au fost 400 de câini înscriși la CACIB Romanian Championship (în 8 septembrie) și 385 de câini la Dracula Golden Trophy - calificare la Crufts (în 7 septembrie, desigur - cei mai mulți dintre aceștia participând și la competiția din ziua următoare - mențiunea poate fi folositoare jurnaliștilor din presa nespecializată care, dintr-un motiv care-mi scapă, obișnuiesc să comunice totalul câinilor care participă la o dublă expoziție internațională făcând adunarea între înscrișii din cele două zile, rezultatul fiind unul mincinos). „Anul acesta avem câini din peste 150 de rase, din Norvegia, Suedia, Finlanda, Ucraina, Moldova, Polonia, Cehia, Ungaria, Rusia, Estonia, Austria, Italia, Serbia, Croația etc.”, a declarat președintele ACh Mureș.

Arbitrii evenimentelor au fost: Dinky S. Santos (Filipine), Noranart Rattanasakvibool (Thailanda), Barbara Müller (Elveția), Espen Engh (Norvegia), Juan Naveda (Spania), Boris Chapiro (Franța), Wieremiejczyk - Wierzchowska Małgorzata (Polonia), Kardos Vilmos și Szabo Sandor (ambii din Ungaria), Cristian Ștefănescu, Petru Muntean, Barabasi Julia, Czekes Lorand și Kelemen Atilla (toți din România).

Câștigătorul și vrăjitoarea

Terrierul Galez al lui Bob Krautscheid (Olanda) și Denk Csaba (Ungaria), Nagant From Michael, a fost ales Best In Show (BIS) în cele două competiții majore din cadrul Dracula Dog Show, Dracula Golden Trophy (arbitru BIS: Petru Muntean - vicepreședinte AChR) și Romanian Championship (arbitru BIS: Cristian Ștefănescu - președinte AChR), primind și trofeul suprem. În prima competiție, Nagant l-a devansat pe Treis Pinheiros Fibonnacci (un mascul în vârstă de 2 ani din rasa Dachshund Standard Wire-Haired, proprietar: Marian Drăgănescu din Ploiești), iar în 8 septembrie, la CACIB Romanian Championship pe Bonitos Companeros Imperator „Oli” (un Cavalier King Charles Spaniel

ce provine din canisa Bools Bloom din Szeged, proprietar: Szabo Ivette din Ungaria), condus în ring de Hanó Zsolt, handlerul campionului mondial Bottom Shaker My Secret „Jimmy” (rasa Bobtail).

Revenind la Dracula Golden Trophy, cel mai așteptat moment al competiției, de remarcat excelentul scenariu „de noapte” care a precedat programul BIS. O coregrafie în care au fost incluși actori transfor-

mați în cavaleri medievali, scene de luptă, întineric luminat de făclii și spoturi artificiale, tobe, clopote, o execuție curmată a unei vrăjitoare, focuri de artificii și Petru Muntean, apărut de niciunde, însoțit de „contele Dracula”-copil (sau el „era” contele Dracula, cine mai știe?), și care a dat startul competiției pentru desemnarea celui ce urma să primească laurii victoriei într-un eveniment ce acreditează ideea tradiției ce-și trage filonul din evul mediu.

• Foto: ©A.Ch. Mureș, cu mulțumiri d-lui Lokodi Csaba Zsolt și d-nei Melinda Pop

CLASAMENT Dracula Golden Trophy 07.09.2013

Categoria	Nume câine	Rasa câine	Nume proprietar (Țara)
Baby	Magnum Hunter Jack	German Shorthaired Pointer	Mate D. & Nacs A. & Zahonyi A. (Ungaria)
Puppy	Majestic Sandial Aragorn	Chow Chow	Gabriela Grigore (România)
Junior	Angyalosi Berni Asher Angyala	Berner Sennenhund	Adler Angela (Ungaria)
Veteran	Vis Ta Vie de Chester	Bearded Collie	Koroknai József & Vörös Zsuzsanna (Ungaria)
Ciobănesc Românesc	Zaraza Tender Ebony	Ciobănesc Românesc Mioritic	Beate Konstad (Austria)
Grupa 1	Bottom Shaker So Easy To Love	Bobtail	Koroknai József (Ungaria)
Grupa 2	Boscorso Alfonso	Cane Corso	Keszthelyi Bokor Emőke (Ungaria)
Grupa 3	Nagant From Michel	Welsh Terrier	Bob Krautscheid (Olanda) & Csaba Denk (Ungaria)
Grupa 4	Treis Pinheiros Fibonacci	Dachshund Standard	Marian Drăgănescu (România)
Grupa 5	Impuls Kriplyana Malamute Sanctuary	Alaskan Malamute	Magdalena Kryst-Kedzierska (Polonia)
Grupa 6	Fonteposca Popstar	Beagle	Ildiko & Levente Koszorus (România)
Grupa 7	Risanna Hillwoods Perfectly Mastered	Weimaraner	Macs Agnes (Ungaria) & Alessandra Folz (SUA)
Grupa 8	Radost Is Istry For Life	Flat-Coated Retriever	Ekaterina Ahmatova (Rusia)
Grupa 9	Bonitos Companeros Imperator	Cavalier King Charles Spaniel	Szabo Ivette (Ungaria)
Grupa 10	Dober-Kopp Wizard of Öz	Borzo	Koppány Ágnes (Ungaria)
BIS	Nagant From Michel	Welsh Terrier	Bob Krautscheid (Olanda) & Csaba Denk (Ungaria)

CLASAMENT CACIB Târgu Mureș 08.09.2013

Categoria	Nume câine	Rasa câine	Nume proprietar (Țara)
Baby	Magnum Hunter Jack	German Shorthaired Pointer	Mate D. & Nacs A. & Zahonyi A. (Ungaria)
Puppy	Torre del Pilar Montecarlo	Chihuahua long-haired	Nathalie Caldaric
Junior	Charming Prince of Gentle Blackgiant	- Newfoundland	Marina & Bernard Schoellig (Austria)
Veteran	Vis Ta Vie de Chester	Bearded Collie	Koroknai József & Vörös Zsuzsanna (Ungaria)
Ciobănesc Românesc	Zaraza Tender Ebony	Ciobănesc Românesc Mioritic	Beate Konstad (Austria)
Grupa 1	Bottom Shaker So Easy To Love	Bobtail	Koroknai József (Ungaria)
Grupa 2	Charming Prince of Gentle Blackgiant	Newfoundland	Marina Schöllig (Austria)
Grupa 3	Nagant From Michel	Welsh Terrier	Bob Krautscheid (Olanda) & Csaba Denk (Ungaria)
Grupa 4	Ford of Karma's Legacy	Dachshund Standard	Marian Drăgănescu (România)
Grupa 5	Dorsdorf Otto Super Star	Deutscher Mittel Spitz	Zifa Kalinina (Rusia)
Grupa 6	Fonteposca Popstar	Beagle	Koszorus Ildiko & Levente (România)
Grupa 7	Eyota Elektra the Last Mohican	Weimaraner	Lukacs Zalan (Romania)
Grupa 8	Chippysize Love Is In The Air	American Cocker Spaniel	Havasi Csaba Attila (Ungaria)
Grupa 9	Bonitos Companeros Imperator	Cavalier King Charles Spaniel	Szabo Ivette (Ungaria)
Grupa 10	Jet's I've Got What It Takes	Greyhound	Koppány Ágnes (Ungaria)
BIS	Nagant From Michel	Welsh Terrier	- Bob Krautscheid (Olanda) & Csaba Denk (Ungaria)

2 x CACIB ARAD

Anarhie pe podium, la Arad

de Sandra Stoler
sandra.stoler@petzoom.ro

La final de Răpciune (septembrie) a fost rândul orașului de pe Mureș să găzduiască expoziții internaționale canine. Meteorologic, toamna a servit participanților (concurenți, spectatori, arbitri și organizatori) una caldă și una rece. În 28 septembrie, prima zi de competiție, a fost soare din abundență, iar în 29 septembrie, în ziua mării confruntări, toamna a trecut la cealaltă extremă, devenind rece și ploioasă, dar asta n-a stricat nimănui cheful de show.

Observații la fața locului

Peste 1.000 de patrupeze din 138 de rase au fost înscrise în dublul CACIB de la Arad, iar conducerea asociației chinologice județene, organizatoarea evenimentului, a subliniat participarea numeroasă a concurenților de peste graniță (70% din participanți). Jurizarea s-a făcut de către un corp de cinci arbitri din șase țări (Serbia, Italia, Polonia, Irlanda, Ungaria și România).

Am remarcat prezența în cele două zile de expoziții a unui număr mare de ogari (între care un Afganmagician cu numele de Harry Potter), dar și câini nordici deosebiți, precum și a unor trufași ciobănești românești din canise vestite. De asemenea, din categoria raselor neomologate au fost prezente în

expozițiile de la Arad exemplare de Bulldog American și Louisiana Catahoula (Leopard Dog).

Între vedetele canine și-au făcut apariția reprezentanții canisei Diamond Kings (rasa Amstaff) a timișoreanului Glad Simuț - Imperial John Wayne, masculul emblemă al canisei, în vârstă de 6 ani, are în spate succese pe linie, fiind campion național în mai multe țări, câștigător de club și intercampion, iar la World Dog Show 2012 a ieșit pe locul 5 la Clasa Campioni. Tot American Staffordshire Terrier a fost și câștigătorul titlului Junior BIS (Best In Show): Ringmaster Aim High With

Ringmaster (proprietari: Marius Fulga și Marius Nedelcu), din canisa Ringmaster (crescător Marius Nedelcu) din Deva - tânărul mascul promite mult, mai ales că este produsul canisei americane Aim High.

Și My Alaskan North Face a făcut mare senzație în show. Vorbim despre nordicul Monty, după numele scurt, un Malamut impecabil, căruia nu i se poate rezista și care a dominat detașat Grupa 5 FCI. Monty aparține canisei Arctic Village a arădenței Adriana Covașa (care a mai fost și handlerul ciobănescului Lotru în expoziția de la Arad). Rezultatele de excepție obținute de Monty

În „carieră” spun totul despre valoarea pe care acesta o are. „Monty este campion în 12 țări, între care România, Ungaria, Moldova, Slovenia, Serbia, Azerbaidjan și Cipru. Este campion european și vicecampion mondial la categoria junior, are șapte Best in Show-uri până acum și peste 40 de titluri Best of Group”, spune despre el crescătoarea Adriana Covașa.

Ciobăneștii noștri

Dacă tot am ajuns la categoria „grea”, să trecem la evoluția raselor autohtone. Din Lunca Mureșului (numele canisei din Arad) au venit să se expună ciobăneștii de Bucovina. „Avem patru femele și doi masculi de Ciobănesc Românesc de Bucovina. O femelă din canisa noastră este primul exemplar din istoria Ciobănescului Românesc de Bucovina care a fost ales cel mai bun al rasei (BOB) în expoziții”, a spus Viorica Orga, crescătoare și proprietară.

La ciobăneștii românești, însă, concurența acerbă s-a simțit din plin. Cel Mai Bun Ciobănesc Românesc în prima zi de expoziție a fost ales un Carpatin: Amadocus de Cogaion (al hunedoreanului Horațiu Sina), un mascul de trei ani, foarte apreciat, care a bifat și performanța unui BOB la Mondialele de anul trecut de la Salzburg (Austria). Tot un Carpatin a impresionat specialiștii și asistența și în cea de-a doua zi de expoziție, însă de această dată a fost Lotru, un câine din Stâna Vlahului (canisă din Ștei, - jud. Bihor). În cazul masculului Lotru Ot Aral Dream, în vârstă de trei ani și jumătate, experiența încununată cu

titluri râvnite și-a spus cuvântul. Ca argument - Carpatinul Lotru a fost ales campion european la Euro Dog Show din Olanda, în septembrie 2011.

Dahab, câștigătoare absolută

În contrapondere cu concurenții grei la propriu și la figurat, un „pitic” a răsturnat clasamentele făcându-și loc printre cei mari în topul celor mai apreciați câini din expoziții. Extra Orient Yupiter Pop Ditrikh, un Pinscher pitic maro-ciocolatiu din vestul Ucrainei (proprietar Olga Dittrich), învingător al Grupeii II, a sfidat concurența de toate rasele și mărimile clasându-se pe locul II în competiția pentru titlul Best In Show. Ciocolatiul este campion la Grupa Junior în Slovacia și Ungaria și câștigător de club în Ungaria, tot la juniori.

Totuși, tobele au bătut pentru o concurentă minionă. Din orașul celor 100 de turnuri, Praga, a venit dubla câștigătoare a titlurilor BIS și a titlului Supreme BIS. Și nu de oriunde, ci dintr-o canisă de Caniche numită Anarchia. La doar 19 luni, frumoasa femelă de culoare neagră Sim-Son's Dahab a impresionat asistența cu evoluția-i fără cusur din ring, dar mai cu seamă l-a impresionat pe exigentul arbitru irlandez John Walsh, care a ales-o câștigătoare. După ce s-a impus în Grupa 9 FCI, a câinilor de agrement, Sim-Son's Dahab a fost desemnată Best In Show.

În competiția pentru Supreme BIS, tânăra femelă i-a întrecut pe Extra Orient Yupiter Pop Dittrich și pe Lovegame Is Over Dostojne (un

Setter Irlandez Roșu, ocupantul locului III în programul Best In Show). Dichisită cu stil și exemplară în prezentare, micuța Sim-Son's Dahab și-a dominat merituozii adversari din aceste expoziții, astfel că și în cea de-a doua zi de expoziție la reprezentarea ei s-a cerut „bis” și a devenit din nou Best In Show (BIS).

„Sim-Son's Dahab are vârsta de un an și șapte luni, vine din Cehia, însă o avem dintr-o canisă din Ungaria. Este Junior Best of Group, Junior Best in Show Cehia 2013, Campion Junior Slovacia și Ungaria, a fost aleasă cel mai frumos exemplar al rasei în Ungaria și este câștigătoare în expoziție de club. Are un tempera-

ment echilibrat, este prietenoasă și foarte jucăușă”, a spus crescătoarea Magdaléna Novak din Republica Cehă.

Și uite așa s-au consumat expozițiile chinologice din Arad în 2013, din fericire fără incidente și neplăceri. Următoarele confruntări se vor mai desfășura aici în martie 2014.

CLASAMENT CACIB Arad 28.09. 2013

Grupa	Nume câinelui	Rasa câine	Nume proprietar (Țara)
Grupa 1	Silver Dream Aussie's Brigitte Bardot	Australian Shepherd	Zrupkóné Harmath Katalin (Ungaria)
Grupa 2	Del-Alfoldi Berni Nina	Berner Sennenhund	Retek Flórián (Ungaria)
Grupa 3	Ko Bo'S Prometeus	American Staffordshire Terrier	Sz&Tibay N. Szegedi (Ungaria)
Grupa 4	Carelli Swiatoldycz	Dachshund Standard	Malgorzata Pawluczuk (Polonia)
Grupa 5	My Alaskan North Face	Alaskan Malamute	Adriana Covasa (România)
Grupa 6	Africana Fata Morgana Mungu	Rhodesian Ridgeback	Monika Perecz (Ungaria)
Grupa 7	Griffin Du Nid Aux Nobles	Deutscherkurzaar	Remus Clejan (România)
Grupa 8	Justine Jayme De Mariannehouse	Golden Retriever	Gabriela Forgacs (Ungaria)
Grupa 9	Gaborik Ten-Sharp	Caniche	Jana Svobodova (Cehia)
Grupa 10	Ednah Mraja	Piccolo Levriero Italiano	Jana Mrazova (Slovacia)
BIS	Sim-Son's Dahab	Caniche	Magdaléna & David Novak (Cehia)

CLASAMENT CACIB Arad 29.09. 2013

Grupa	Nume câinelui	Rasa câine	Nume proprietar (Țara)
Grupa 1	Silver Dream Aussie's Brigitte Bardot	Australian Shepherd	Zrupkóné Harmath Katalin (Ungaria)
Grupa 2	Extra Orient Yupiter Pop Ditrich	Zwergpinscher	Dittrich Olga (Ucraina)
Grupa 3	Ko Bo'S Prometeus	American Staffordshire Terrier	Sz&Tibay N. Szegedi (Ungaria)
Grupa 4	Kisjeszeni Yoko	Dachshund Kaninchen Kurzhaar	Miklos Jeszenszky (Ungaria)
Grupa 5	My Alaskan North Face	Alaskan Malamut	Adriana Covasa (România)
Grupa 6	Africana Fata Morgana Mungu	Rhodesian Ridgeback	Monika Perecz (Ungaria)
Grupa 7	Lovegame Is Over Dostojne	Irish Red Setter	Slawomir Tkacz (Polonia)
Grupa 8	Justine Jayme De Mariannehouse	Golden Retriever	Gabriela Forgacs (Ungaria)
Grupa 9	Sim-Son's Dahab	Caniche	Magdaléna & David Novak (Cehia)
Grupa 10	Azbelltas Holy Night Fantasy Harry Potter	Afghan Hound	Kondas Alexandra Gajinovic (Serbia)
BIS	Sim-Son's Dahab	Caniche	Magdaléna & David Novak (Cehia)
Supreme BIS	Sim-Son's Dahab	Caniche	Magdaléna & David Novak (Cehia)

BRIT ESTE UNICA HRANĂ PREMIUM PENTRU CÂINI ,
CONCEPUTĂ PENTRU TOATE CATEGORIILE DE GREUTATE
ȘI TOATE ETAPELE DE VÂRSTĂ

Brit
PREMIUM

S

M

L

XL

Campionii mondiali ai Dobermann-ilor

de Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

După ce chinologia românească a bifat anul trecut în premieră găzduirea Euro Dog Show, în acest an a mai marcat încă un eveniment important: organizarea pentru prima oară în țara noastră a IDC Sieger Show, sau Campionatul Mondial al rasei Dobermann. Manifestarea a fost organizată, în perioada 6-8 septembrie, sub egida asociației internaționale a rasei, la castelul Teleki din comuna Satulung, limitrofă municipiului reședință a județului Maramureș, Baia Mare. Performanța de a-i convinge pe exigenții germani care dețin majoritatea în conducerea IDC (International Dobermann Club - cea mai mare asociație mondială a rasei, cu membrii din Europa, cele două Americi, Asia și Africa) le aparține celor din staff-ul clubului național - Majoros Andrei Csaba (președinte), Daniela Cătănescu și Sorin Spaller (vicepreședinți) -, iar organizarea (care n-a fost deloc ușoară, în competiție fiind înscrși 565 dintre cele mai reușite exemplare de Dobermann din 34 de țări - cei mai mulți din Italia - 83, Rusia - 76, România - 61, Ungaria - 56,

• Orson Von Nemesis și Grand Mollis Armani

Serbia - 41 și Germania - 38) a fost ireproșabilă, fapt subliniat și de președintele IDC, germanul Hans Wiblshausen.

O satisfacție în plus pentru clubul național a constat și din rezultatele înregistrate de Doberman-ii din România. „Îi felicit din toată inima pe competitorii români - au fost cele mai bune rezultate din istoria IDC pentru România. Ei merită asta și sper că își vor depăși performanțele la următorul show IDC”, a menționat maramureșeanul Majoros Andrei Csaba, președintele Dobermann Club România.

Statistica este argumentul cel mai important al aprecierii lui Majoros, ai noștri câștigând mai multe locuri 2, 3 și 4 la diferite clase, însă cea mai importantă performanță a fost aceea că pentru prima oară un Dobermann din România a câștigat un prestigios titlu IDC Sieger. Hazy Dream De Grande Vinko, o femelă născută în 20 decembrie 2004 (din monta a două exemplare din canisa ucrainienelor Elena Ananyeva și Natalia Ditko, Atreyo și Maksima) și deținută de timișorenii Eva și Alin Chivu, a devenit campioană mondială la clasa Veteran. De altfel, canisa românilor a mai produs un câștigător al titlului IDC Sieger 2013, Destiny's Phoenix In The Spotlight (Bentley, pe numele de pet), acesta câștigând clasa Baby și anunțându-se un promițător viitor campion al rasei - acum este în proprietatea danezelor Karna și Jessica Martin (canisa Royal Danish din orașul Glumso).

La castelul contelui

Locul de desfășurare a IDC Sieger Show 2013 a fost inspirat ales de organizatori: un castel edificat, în perioada 1740-1780, de

groful Teleki Mihály (descendent al contelui cu același nume, fost Căpitan al Principatului Transilvaniei) pe ruinele unei vechi construcții tătarăști, în apropierea unui parc dendrologic înființat în urmă cu peste 300 de ani. Acolo, în Satu-lung, șase arbitri internaționali (Hans Wiblishauser și Thomas Becht din Germania, italianul Pier-luigi Pezzano - vicepreședinte IDC -, Günther Ehrenreich din Austria, slo-vaca Gabriela Ridarcikova și Papp Laszlo din România) au decis câș-tigătorii categoriilor și noii posesori ai titlurilor IDC Sieger. Deși „re-partiția” titlurilor de campioni ai claselor a părut a mulțumi pe toată lumea, 16 țări având cel puțin un câștigător de grupă, interesul ma-xim a fost suscitată de titlurile IDC Sieger la clasa Champion.

La categoria Dobermann masculin negru a câștigat Orson Von Nemesis (proprietar: Klaus and Jür-gen Pfisterer din Germania), un câine în vârstă de 3 ani ce abia de un an a fost „scos” la competiții în afara Germaniei. Campionul mon-dial al Dobermann-ilor maro, Grand Mollis Armani, vine din Rusia (pro-prietar Anna Lopareva din St. Pe-tersburg), fiind născut într-o canisă celebră, Grand Mollis Armani (pro-prietar: Nadezhda Nebasova). În fine, clasa femelelor campioane a avut un singur titlu IDC Sieger, pen-tru femele maro (cei mai puțin familiarizați cu concursurile IDC au

observat deja că arbitrajul la Dober-mann se face atât pe categorii de vârstă, cât și pe sex și pigmentul pielii). Aici a triumfat Havana Dei Due Intenti (proprietar: Boris Berletti din Italia), născută în 20 august 2009 în canisa dei Due Intenti a lui Romano Gianluca.

În Maramureș s-a stabilit, la congresul IDC din 6 septembrie, ca următoarele competiții mondiale IDC Sieger Show să fie găzduite de Slovacia (2014), Finlanda (2015), Slovenia (2016) - pentru ediția din 2017, gazda urmând să fie decisă între două țări cu mare tradiție în creșterea și perfecționarea rasei: Germania sau Ungaria. Însă cea mai controversată decizie a conducerii IDC, care va stârni multe dezbateri pro și contra, constă în schimbarea

standardului rasei din 1 ianuarie 2015, pentru a interzice cuparea urechilor și tăierea cozii unui Dober-mann care este prezentat în con-

cursuri - decizia este deja în vigoare în Olanda.

Reacțiile multor crescători de Dobermann sunt vehemente, acu-zând decizia ca fiind discriminatorie, în condițiile în care nu este aplicată de FCI tuturor raselor - pentru cei mai puțin familiarizați cu rasa și subiectul prezentat, mulți susțin fap-tul că, pe lângă decizia (discutabilă) de a cupa (tăia) urechile Dober-mann-ilor din considerente estetice, aceasta ar fi impusă și de faptul că, fiind un câine de pază, Dobermann-ul cu urechi cupate își poate roti pavilioanele urechilor pentru a lo-caliza mai bine sursa zgomotului, iar, din punct de vedere medical, ventilația canalului auditiv se rea-lizează mai bine la un exemplar cu urechi cupate. Dar dezbaterile e abia la început, firește.

• Foto: @ Betelges Kennel

CLASAMENT IDC Sieger Show 2013

Clasa	Sex/Pigment	Nume câine	Proprietar (Țară)
Baby	Mascul negru	Destiny Phoenix In The Spotlight	Karna & Jessica Martin (Danemarca)
Baby	Mascul maro	Can Mayor Von Guten Haus	Kostas Kakleas & Gianna Triantafyllou (Grecia)
Baby	Femelă negru	Barbarossa Vom Westwall	Stephanie Wien (Germania)
Baby	Femelă maro	Atina Di Diwinum	Zdravko Belić (Serbia)
Puppy	Mascul negru	Prince Piero Di Perlanera	Rada István (Ungaria)
Puppy	Mascul maro	Guard De Marine De Grande Vinko	Elena Ananyeva & Natalia Solovyova (Ucraina)
Puppy	Femelă negru	Pique Dame Din Perlanera	Rada István (Ungaria)
Puppy	Femelă maro	Sant Kreal Jarila	Kruglova Elena (Rusia)
Tineret	Mascul negru	Tosciano Del Diamante Nero *	Massimo Santini (Italia)
Tineret	Mascul maro	Aguirre Vom Westwall *	Stephanie Wien (Germania)
Tineret	Femelă negru	J'Adore Gucci V Nobel Line *	Frida & Annette Lerjéus (Suedia)
Tineret	Femelă maro	Dorothea Vom Nibelungenring *	Thomas Becht (Germania)
Intermediar	Mascul negru	Pride & Passion Benedictus	Hadobás József (Ungaria)
Intermediar	Mascul maro	Efes Eto Ginga House	Stevica Velickovic (Serbia)
Intermediar	Femelă negru	Aetha	Mario Dello Russo (Italia)
Intermediar	Femelă maro	Folly Polly Di Caresi	Veres Timea (Ungaria)
Open	Mascul negru	Poncho Di Prisconte	Aldo d'Anna (Italia)
Open	Mascul maro	Jork Del Nasi	Simon Baranja (Slovenia)
Open	Femelă negru	Diona Dolchinea Von Schwarze Kraft	Andrej & Darko Kolevski (Macedonia)
Open	Femelă maro	Stay In Style Jadore	Eneken Orav (Estonia)
Muncă	Mascul negru	Ulissee Del Tibur	Sara & Virgilio Martella (Italia)
Muncă	Mascul maro	Lucky Luciano Tikrai - Nauja	Andrius & Egidija Čečys (Lituania)
Muncă	Femelă negru	Wita Del Monte Aspro *	Valetina Rolla (Italia)
Muncă	Femelă maro	Gaby V Nobel Line	Ingrid Wesenberg & Glenn-Are Haglind (Norvegia)
Campion	Mascul negru	Orson Von Nemesis *	Klaus and Jürgen Pfisterer (Germania)
Campion	Mascul maro	Grand Mollis Armani *	Anna Lopareva (Rusia)
Campion	Femelă negru	Ophelia Von Nemesis	Stephan & Alexandra Rein (Germania)
Campion	Femelă maro	Havana Dei Due Intenti *	Boris Berletti (Italia)
Veteran	Mascul negru	Tom-Dober Hagi *	Tamás Török (Ungaria)
Veteran	Femelă negru	Hazy Dream De Grande Vinko *	Eva & Alin Chivu (România)
Veteran	Femelă maro	Greta Betelges *	Christine Mehl (Ungaria)
Onoare	Mascul negru	Yacheero's Pando Pandero	Kaidi & Olev Juurik (Estonia)
Onoare	Mascul maro	Kriegerhof Antheus *	Lisbeth & Trond-Are Karlsen (Norvegia)
Onoare	Femelă negru	Diva D'Oro Di Perlanera	Rada István (Ungaria)
Onoare	Femelă maro	Firenze Du Wot A Thriller	Debbie Gamble (Franța)

* Câștigător al titlului IDC Sieger 2013

Brit

PREMIUM

BRIT ESTE SINGURA MÂNCARE PREMIUM PENTRU CÂINI, CREATĂ SPECIAL
PENTRU CÂINI DE TOATE DIMENSIUNILE ȘI TOATE VÂRSTELE

MĂRIMEA CONTEAZĂ

Pet★Star

Dominator în miniatură, **CIU**

De vreo doi ani, **Adela Popescu** este șantajată sentimental, vedeta de la **Acasă TV** pierzând repetat și deliberat „luptele” cu **Paco**, un înțelept **Ciobănesc German**, și **Ciu**, un **Mops** năstrușnic. Cei doi câini și-au cucerit iremediabil stăpânii - pe Adela Popescu și pe Radu Vâlcă - și pentru că simt pe propria lor piele afecțiunea acestora, profită la maximum. În exclusivitate pentru cititorii revistei „Petzoom”, actrița a povestit cum decurge viața ei alături de cei doi răsfățați companioni și a dezvăluit explozivul lor ritual de întâmpinare.

Interviu de

Andreea Archip

andreea.archip@petzoom.ro

„După câteva luni cu Paco îmi spuneam că va fi aproape imposibil să ne mai dorim încă un membru în familie. Asta până am văzut o fotografie cu un puiut din rasa Pug. Am știut pe loc că îl voi iubi enorm pe Ciu și așa este!”

.....

Adela, ești o mare iubitoare de animale. Cine ți-a insuflat dragostea necondiționată pentru ele?

Copilăria mea și faptul că părinții m-au crescut printre animale.

Paco, Ciobănescul German, a fost cadoul iubitului tău, Radu Vâlcă, cu ocazia sărbătorilor pascale din urmă cu doi ani. Cum a fost întâlnirea cu primul tău câine?

Paco a intrat în casa noastră pentru că Radu și l-a dorit foarte tare și pentru că noi trebuia să învățăm o lecție din conviețuirea cu animalele.

Cum a reacționat Paco la venirea lui Ciu în familie? L-a plăcut de prima oară sau l-a privit ca pe un rival?

Paco e foarte înțelept și s-au înțeles perfect din prima clipă. Ne-a fost teamă, pentru că am auzit povești în care câinii care se aflau deja în casă aveau gelozii puternice în privința celor nou-veniți. Culmea, cel care are reacții din când în când agresive este mogâldeța de Ciu.

Ce te-a inspirat în alegerea numelor pentru cei doi companioni?

Ciu este numele unui câțel de la Susani cu care mă jucam când eram mică. Când i-am văzut fața caraghioasă, mi-am dat seama că nu i se potrivește Athos sau Lord, în niciun caz! Cât despre Paco, el avea nevoie de un nume cu rezonanță, care să exprime puritate și bunătate.

Tu și Radu sunteți percepuți ca părinți autoritari sau le faceți orice moft?

Toată viața noastră se organizează în funcție de nevoile lor, deci cine oare este șeful :)?

Apropo, ce reguli de conduită le-ați impus de-a lungul timpului și ce feedback ați primit de la cei doi companioni?

Curtea are câteva alei „de o

Înțeleptul Paco și autodeclaratul „dominator” Ciu

• **Adela Popescu și Radu Vâlcă, împreună cu cei doi „șantajști sentimentali”**

mare frumusețe”, bătătorite de Paco. Deci încă o luptă pierdută.

Pentru confortul lor ai amenajat un bazin de înot. La ce alte investiții ai mai recurs pentru ei?

Ne-am făcut prispă pentru ca Ciu să poată sta afară, dar să nu aibă neapărat acces în curte atunci când este nesupravegheat. Apoi, patul ni l-am cumpărat foarte jos, pentru ca Ciu să poată urca și sări oricând pofteste. Am pus portiță de siguranță la scările de la etaj și traverse prin toată casa, ca nu cumva să alunece.

Obişnuiești să îi duci la saloanele specializate în întreținerea canină sau ești direct responsabilă pentru look-ul lor?

Pe Ciu îl spălăm acasă, doar unghiile i le tăiem la medicul veterinar. În schimb, băița lui Paco se face la spa-ul canin.

Pe lângă alimentația canină specifică, în meniul lor incluzi și „de-

serturi”? În ce condiții primesc astfel de bonusuri?

„Băieții” nu primesc dulciuri, dar pentru că sunt foarte pofticioși împărțim fructele.

Cele mai spectaculoase ne-bunii ale lor?

Am plecat de acasă într-un weekend și l-am lăsat pe fratele meu să îi supravegheze, el a uitat ușa deschisă, iar când ne-am întors am crezut că au intrat hoții în casă! Era haos... A trebuit să schimbăm canapeaua, covorul și câteva scaune.

În cei doi ani de când ești stăpâna celor doi câini, au existat șantaje sentimentale din partea lor?

Continuu au existat șantaje sentimentale! Dacă te-ai uitat în ochii lor, ai pierdut lupta, indiferent despre ce ar fi vorba.

Paco și Ciu necesită o atenție deosebită? Cum reușești să te ocupi de ei și ce tabieturi au?

Nu au tabieturi, mănâncă la ore fixe, fac plimbarea de seară, se uită împreună cu noi la filme - Ciu de pe canapea, iar Paco prin ușa de la terasă.

Care dintre ei are o personalitate mai puternică?

Ciu este mai răsfățat, Paco este mai înțelept și mai bun, însă amândoi sunt foarte inteligenți și iubitori.

Cum își împart teritoriile?

Ciu este stăpân pe casă, iar Paco pe curte. Pentru că Ciu este mai mic, are dreptul să încalce teri-

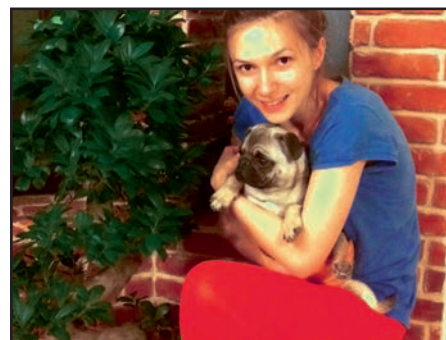
torul lui Paco, invers niciodată!

Au vreun ritual special de întâmpinare atunci când ajungi acasă?

Paco face ture prin toată curtea, iar Ciu se urcă pe canapea și de fiecare dată am sentimentul că o să leșine de bucurie.

Atunci când pleci în concediu te încumeți să îi iei și pe ei sau rămân acasă?

Pe Paco îl mai ducem la mare și la Susani, cu Ciulică ne e teamă să plecăm de acasă, pentru că este neascultător și nu vrem să avem vreo surpriză neplăcută.

Locuiești de mult timp în București și totuși ai amânat până în urmă cu 2 ani achiziționarea unui animal de companie. Ce a determinat luarea acestei decizii?

Radu și-a dorit foarte mult un câine și de aici am început.

Cum ți s-a schimbat viața de când în familia ta au intrat Paco și Ciu?

Sunt mai organizată și știu că fără mine, fără noi, ei nu ar putea supraviețui. Acest lucru îți dă o mare responsabilitate.

NOU
Indicația în giardia

Cine mă poate ajuta să scap de *Giardia*?

Drontal® Plus

Nu doar un simplu antihelmintic

Drontal Plus® răspunsul de
încredere în tratamentul
împotriva paraziților
intestinali.

maravet
ANIMAL HEALTH PRODUCTS

Bayer HealthCare
Animal Health

... din cenușa-i proprie și din propriul scrum

de Corina Berciu
corina.berciu@petzoom.ro

Rottweilerul a fost numit cu afecțiune și mândrie „Pasărea Phoenix a speciei canine” de către Albert Graf, omul pasionat care a dat avânt și a pus fundamentul selecționărilor în cadrul acestei rase. De fapt, deși în aparență puternici și firoși, până și acești câini au avut de suferit din cauza acțiunilor necugetate și adeseori extremiste ale omului. Dar pentru a ne da seama în ce sens, e necesară o călătorie în timp, până în perioada extinderii spectaculoase a Imperiului Roman, când strămoșii Rottweiler-ului, probabil mastiffii italieni, aveau rolul de a păstori cirezile de vaci, dar și de a proteja soldații, bunurile și alimentele lor de even-

tualii prădători.

Istoria lor

Romanii au intrat în Germania în anul 74 d.Hr., perioadă în care elementul central comun din punct de vedere arhitectural al așezărilor erau acoperișurile din țigle roșii, de unde și numele coloniei - Rottweil. Deoarece regiunea găzduia un important târg de vite, pentru păstoriarea cărora erau folosiți câinii, rasa a căpătat și ea o denumire înrudită: Rottweiler. Pe parcursul secolelor, locuitorii acelor zone s-au folosit de ei pentru conducerea turmelor și pentru pază - negustorii, se pare, își legau bocceluțele cu bani la gâtul

câinilor, reducând astfel la minimum șansele să fie jefuiți, datorită instinctului puternic de apărare al acestora. Lucrurile au luat însă o turnură negativă odată cu dezvoltarea transporturilor feroviare, care au devenit extrem de uzuale și au dus la scăderea numerică a rasei - la un eveniment canin din anul 1882, la Heilbronn, a fost prezent un singur exemplar, destul de puțin reprezentativ. Totuși, datorită cererii de câini polițiști rasa a fost ulterior readusă în atenția crescătorilor. Mai apoi, a avut un rol important și în timpul Primului Război Mondial, când a fost dresată pentru a îndeplini misiuni de mesager, ambulanță, câine de pază.

Negru pur

Primul club german de Rottweiler a fost înființat în 1914, The Deutscher Rottweiler-Klub, având în jur de 500 de exemplare. Rasa a fost recunoscută oficial în anul 1931 de American Kennel Club, iar în anii 1990 popularitatea sa a atins punctul culminant, cuprinzând cel mai mare număr de exemplare înregistrate.

Trecutul reprezintă umbra care dă prezentului temperatura cea mai potrivită, o temperatură ce ne permite să nu ne mai „ardem” cu aceleași greșeli. Și tocmai dragostea pentru această rasă, care cu ușurință ar fi putut dispărea cu un secol înainte de nașterea lui, îl determină pe maramureșeanul Cristian Dulfu să petreacă zilnic chiar și două ore cu Rottweilerii din canisa lui localizată lângă Baia Mare, în localitatea Sălsig, canisă care are și un nume semnificativ și reprezentativ - Pure Black. „De-a lungul timpului m-am ocupat de două rase - Ciobănesc Mioritic și Rottweiler. Deși eram pasionat de la o vârstă fragedă, ai mei nu erau de acord cu ideea, astfel că am avut primii câini abia când am fost «pe picioarele mele». Rottweilerii cresc de aproximativ 10 ani, la Mioritic am renunțat. Toți câinii sunt inteligenți, dar cu aceștia m-am înțeles cel mai bine și am avut și o sursă deosebită din care am procurat primele exemplare, canisa lui Liviu Pop. În prezent, am patru câini. Nu sunt mulți, dar sunt buni și adevărați! Până la urmă, pasiunea e cel mai important lucru!”, susține Dulfu.

Dar pe lângă pasiune sunt necesare și cunoștințe teoretice și practice în domenii precum alimentația, îngrijirea sănătății, dar și dresajul câinilor. Paginile unei reviste nu pot cuprinde decât informații limitate, pentru că, la fel cum fiecare om este unic, acest lucru este valabil și pentru fiecare animal,

nicio interacțiune a acestora nefiind una identică. Totuși, merită analizate câteva detalii despre fiecare aspect în parte.

Alimentație și boli

„Alimentația calitativă este esențială”, afirmă Dulfu. „Eu aleg pentru câinii mei hrană uscată după criterii calitative stricte”. Deși alimentația nu este foarte rigidă, pe lângă hrana uscată putând fi folosită și hrană preparată (orez fiert cu carne de vită sau pui și puțin morcov, de exemplu), ea nu va include carnea de porc sau grăsimile. Rottweilerii sunt predispuși la obezitate, motiv pentru care activității fizice regulate trebuie să îi fie asociat un regim corespunzător.

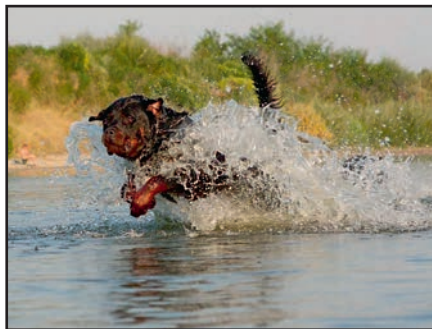

Riscul de apariție a displaziei de șold este mare în cazul montelor necontrolate. Mai pot apărea torsiunea stomacală, probleme cu ficatul, dar și situații în care calciul nu este asimilat corect de organism. În timpul somnului, unii câini sforăie și, ocazional, tușesc. Totuși, aceasta nu este o problemă decât dacă devine un fenomen frecvent, indicând afecțiuni cardiace ori pulmonare care trebuie tratate imediat.

„Situații neplăcute am avut în ce privește parvoviroza. În urmă cu ceva timp, un câine mi-a murit din cauza acesteia. O altă problemă sunt câinii care se bat între ei, formându-și cheaguri mari de sânge care trebuie tratate. Nu e suficient să te bazezi uneori pe sfatul veterinarului, ci trebuie să sapi după informații pentru a putea purta discuții cu el și a înțelege dacă un anumit tratament e potrivit pentru câinele tău. De fapt, o mare parte din cheltuieli le reprezintă costurile pentru medicul veterinar, pentru că dacă un câine are, de exemplu, diaree, și ceilalți fac și trebuie tratați”, a explicat Cristian Dulfu.

Îngrijire și dresaj

Este necesară perierea de cel puțin două ori pe săptămână a blănii câinelui cu o perie din păr de porc, fiind îndepărtat părul pregătit

să cadă, dar în același timp stimulat părul nou, sănătos.

Înotul și alergatul pe lângă bicicletă sunt activități consumatoare de energie, așa cum au nevoie Rottweilerii. „Îi scot afară în fiecare seară. Am observat că nu au de mici noțiunea de aport, ci o învață pe parcurs. E greu să găsești o activi-

tate care îi pasionează, însă după ce ai reușit să descoperi ce le face plăcere, e asigurată activitatea fizică! Dresajul trebuie început de când sunt pușori, fără a căuta scuze de genul «Este prea mic», deoarece doar exercitând control și învățându-l să facă ce spui vei obține un exemplar educat și neperi-

culos. De fapt, Rottweilerii sunt periculoși doar prin prisma stăpânului. O situație care aș vrea să fie evitată este perpetuarea unor greșeli. Standardul rasei include și trăsături comportamentale: docilitate, lipsa fricii, faptul de a fi prietenoși. Câinii care nu au temperament controlat și nu au pedigree nu sunt cu adevărat Rottweileri, ci doar seamănă, iar agresivitatea e deci un lucru inerent. În urma dresajului unui câine cu pedigree, stăpânul devine deținătorul puterii, până în stadiul în care le pui hrana în bol și nici măcar nu se apropie până când le dai comanda”, a declarat Dulfu.

Poate și datorită preciziei pe care o impune domeniul în care își desfășoară principala activitate - farmacia - este Cristian Dulfu atât de riguros. La întrebarea „Cum se împacă farmacia și chinologia?”, răspunsul „Chiar eu am sudat toate țărcurile în care stau câinii!” nu a avut nevoie de mai multe explicații - cu adevărat, pasiunea e pasiune!

Debutul lui Cezar

În martie 2013, Cristian Dulfu a participat pentru prima oară la o competiție canină cu Pureblack Cezar, la Aba Kupa - Rottweiler, desfășurat în Abaujszanto (Ungaria). „L-am târât în ring la numai 6 luni și jumătate, el fiind cel mai mic cățel participant. Emoția și mirosurile l-au făcut pe Cezar să își uite capul implantat în covorul verde umed. A obținut calificativul «Promițător», împreună cu locul 3 la secțiunea Puppies. Frumos, dragăstos, sperăm să ne convingă cu puterea și dedicarea lui. Ăsta micu' îi grozav - ne pupă și e foarte iubitor. Noi îl alintăm Bur-su”, a menționat Cristian Dulfu.

Câinele miraculos din Orient

de Oana Raluca Ciceu
raluca.ciceu@petzoom.ro

Un studiu realizat în Laboratorul de la Nanjing al Universității Agrare de Animale de Reproducere, Genetică și Evoluție Moleculară din China a conchis că, în timp ce majoritatea raselor de câini au deviat genetic din lup în urmă cu aproximativ 42.000 ani, rasa Mastiff Tibetan a reușit să facă asta în urmă cu aproximativ 58.000 ani. Deși studiul a fost extrem de discutat și combătut, Mastifful Tibetan sau Dogul de Tibet (Do-khyi, așa cum este înscris în catalogul FCI) rămâne una dintre cele mai vechi rase de câini din lume, iar conservarea caracterului său excepțional face din aceasta și una dintre cele mai

• Do-khyi, impropriu numit Mastiff Tibetan, mai este cunoscut și sub denumirile „Câinele miraculos din Orient”, „Fiara miraculoasă”, „Fiara numărul 1” sau „Câinele antic” și joacă un rol deosebit de important în lanțul trofic din zona de pășune a platoului tibetan, păstrând echilibrul ecologic în regiune.

scumpe rase de câini din lume - împărații chinezi își dăruiau astfel de câini ca și cadouri de preț. Interpretarea altor date străvechi, cum ar fi cărți sau picturi, ar sugera faptul că astfel de câini au existat încă din perioada Epocii Bronzului.

Mastiff Tibetan este o noțiune impropriu folosită, acest câine nefiind un mastiff în sensul real, denumirea fiindu-i alipită acestei rase deoarece este similară cu expresia „câine mare”. Oricum, în Tibet există

această atribuire eronată de termeni și în ceea ce privește alte rase de câini (Terrierul Tibetan nu este un terrier, iar Spanielul Tibetan nu este un veridic spaniel). Specialiștii sugerează că un nume mai potrivit pentru Do-khyi ar fi „Câinele Tibetan de Munte”.

Uriașul tibetan

Originar din Tibet, Do-khyi este un câine cu o istorie îndelungată, fiind considerat strămoșul majorității raselor de câini de talie mare. Este un înverșunat câine de pază, fiind folosit și în prezent ca pază la turme, temple sau locuințe.

Acest câine și-a conservat în timp rezistența pentru a supraviețui la altitudini mari, iar comportamentul său instinctiv l-a ajutat în mediile aspre și nemiloase. Este un câine tenace când vine vorba de a se confrunța cu prădători cum ar fi lupii sau alte animale sălbatice. Nu este nicidecum un câine de apartament, având nevoie de un ȋarc sau de o curte spațioasă în care e de preferat să fie un obiect de lemn pe care să îl roadă pentru că adoră această „joacă”.

Nu este foarte activ în timpul zilei, de obicei doarme sau se odihnește, asta ajutându-l mult în „garda de noapte”, când va fi mai alert, mai concentrat și mai activ. Această rasă are exemplare destul de încăpățânate, așa că nu oricui i se recomandă deținerea unui astfel de câine. De asemenea, are nevoie cel puțin de un dresaj de bază, fiind o rasă foarte puternică și având un caracter impresionant este mai greu de stăpânit, dar nu imposibil. Nu este un câine sociabil, caracterul său de gardian împiedicându-l să fie prietenos cu străinii.

Do-khyi nu este potrivit ca prim câine, creșterea lui necesitând experiență prealabilă cu câinii de talie mare. Poate fi un câine de familie, dar trebuie știut că nu este potrivit pentru orice familie. De la început trebuie să fie crescut de proprietari care să înțeleagă psihologia canină și să fie dispuși și capabili să își asume poziția de lider primar. Lipsa de conformitate și disciplină rațională pot duce la formarea unor exemplare periculoase, imprevizibile (deși acest lucru poate fi valabil aproape la orice rasă).

Varietăți și trăsături

În Tibet, acești câini poartă denumirea de Do-khyi, în traducere, „Câinele legat”, „Câinele care poate fi păstrat” sau „Paznicul intrării”, pentru că de obicei erau ținuti în lanțuri, doar noaptea fiind eliberați,

pentru a-i înrăi astfel încât să sporească paza și apărarea, în special în taberele de nomazi sau în sate.

Există crescători care împart rasa în Do-khyi și Tsang-khyi, acesta din urmă fiind mult mai înalt, masiv și puternic. Practic, există o varietate de câini din această rasă, de la soiurile care însoțesc oierii autohtoni din Tibet, până la Mastiffii cu oase grele, însă acum rasa este standardizată, cei care s-au ocupat de acest demers în ultimii ani fiind englezii.

În istoria sa colosală, acest câine a fost preferat pentru performanța sa de lucru și forța sa fizică, contând mai puțin aspectul. Asta deși, în prezent, circulă pe internet diverse poze cu câini modificați în

Photoshop, unde sunt arătate animale exagerat de masive, unii „negustori” punându-le chiar extensii de blană.

Ca trăsături fizice ale rasei, masculii pot ajunge la înălțimea de aproape 82 de centimetri în zona greabănului (gât și spinare) - standardul rasei se situează între 61 și 72 centimetri. Ca masă corporală pot ajunge la 80 de kilograme, exemplarele mai suple putând atinge însă în jur de 50 de kilograme. Acei câini uriași pe care îi vedem adesea pe internet sunt produși doar în unele canise, de obicei ale chinezilor, însă oamenii cu venituri modeste se abțin să îi achiziționeze, deoarece întreținerea lor costă o avere.

Blana Dogului Tibetan este lungă și în diverse culori, de la negru, negru combinat cu cafeniu, diferite nuanțe de roșu, până la un albastriu-gri. O periere a sa o singură dată pe săptămână este suficientă, cu accentuare în perioada de năpârlire. Atenție, sterilizarea poate afecta dramatic textura blănii! În comparație cu alte rase de câini mari, blana sa nu emană acel miros neplăcut de câine.

Speranța de viață este între 10 și 14 ani. Problemele de sănătate pe linie genetică sunt destul de reduse în comparație cu alte rase de câini, dar pot fi întâlnite cazuri de hipotiroidism, entropion, ectro-

pion, probleme ale pielii (inclusiv alergii), probleme autoimune (chiar Demodex), dinți lipsă, probleme cardiace, epilepsie, atrofie progresivă a retinei, cataractă și tendință de infecție a canalului auricular. În plus, are o sensibilitate crescută față de substanțe chimice și medicamente. La fel ca alte rase mari, unele exemplare sunt predispuse să facă displazie de șold.

Aidoma lupoaicelor și spre deosebire de alte rase de câini, femelele din rasa Mastiff Tibetan intră în călduri o singură dată pe an, de obicei toamna - tocmai de aceea majoritatea puilor sunt născuți în decembrie și ianuarie, iar rata lor de supraviețuire este redusă din cauza frigului, asta dacă nu sunt fătați în canise.

Hong Dong, exemplarul perfect

Se spune că banii nu pot cumpăra fericirea, dar se pare că banii pot cumpăra cel mai bun prieten. Un Mastiff Tibetan roșu și-a adjudecat titlul de cel mai scump câine din lume, intrând și în Cartea Recordurilor, după ce un multimilionar chinez l-a achiziționat cu aproape 1 milion de lire. Lu Liang, crescătorul care l-a vândut, spune că Big Splash (sau Hong Dong în chineză) este exemplarul perfect, dezvăluind că dieta câinelui se compune din carne de pui și vită, garnisită cu anumite delicatese chinezești, castraveți de mare și scoici.

Câinii de lux ai chinezilor, care mai nou își exprimă potența financiară în exemplare de Mastiff Tibetan, sunt un nou simbol al bogăției proprietarului. De altfel, există persoane care spun că prețul lui

Hong Dong a fost unul exorbitant din motive de tradiție și credințe, blana sa roșie fiind considerată o culoare care aduce noroc. Titlul de cel mai scump câine din lume fusese deținut anterior tot de un exemplar de Mastiff Tibetan, pe numele său Red Lion, care a fost evaluat la 915.000 de lire.

De curând, un scandal (cu accente hilare) izbucnit într-o grădină zoologică din China a avut ca protagonist tot un Mastiff Tibetan, dar unul care fusese „cosmetizat” și prezentat publicului pe post de... leu african.

În fine, Dogul de Tibet este socotit un animal sfânt, care binecuvântează prin simpla sa prezență, dar care asigură și securitatea proprietarilor lor.

Tibetanii cred că acești câini reprezintă sufletele călugărilor și călugărițelor care nu au fost suficient de buni pentru a fi reîncarnați ca oameni sau primiți în Shambala, tărâmul ceresc.

Se spune că Padmasambhava, cunoscut ca și al doilea Buddha, maestrul care a răspândit budismul în Tibet, a fost păzit de un astfel de exemplar.

IBIZAN HOUND

Copoiul preferat al faraonilor

de Cătălin Vischi
catalin.vischi@petzoom.ro

Istoria acestei rase ancestrale pornește din jurul anului 3.400 î.Hr., specialiștii considerând că ilustrările copoilor cu coadă ondulată reprezentate pe diferite artefacte din Egiptul antic sunt ale actualului Ibizan Hound (denumirea oficială FCI este Podenco Ibicenco, însă această scriere îl acreditează cu denumirea populară folosită și de chinologii români). În mormântul lui Tutankhamon, descoperit în 1922, statuia care-l reprezenta pe Anubis, „câinele de pază al morților”, o zeitate mult onorată de egiptenii antici, înfățișează un Ibizan Hound. De asemenea, scrieri istorice acreditează ideea că și Hannibal era realmente îndrăgostit de acești câini, pe care i-a luat de altfel în cel de-al doilea război punic, în anul 218 î.Hr., să-l însoțească peste Alpi, alături de armata sa și de cei 37 de elefanți - unii istorici opinează că Hannibal avea o afecțiune deosebită pentru Ibizan Hound, deoarece viteza și agilitatea acestora îi aminteau de tatăl său, Hamilcar Barca (Barca fiind o poreclă, însemna „Fulgerul”, și i-a fost dată datorită atacurilor rapide în care-și conducea armata).

S-a opinat că acești câini, folosiți inițial la vânătoria de iepuri, datorită vitezei și agilității lor deosebite, au fost importați din Eivissa - actuala insulă din arhipelagul Baleare, Ibiza, situată în vestul Mediteranei - de către comercianții fenicieni. Acolo, undeva prin fosta

Sa Caleta, printre măslini, portocali, smochini, lămâi și plaje întinse s-a născut acest campion al vitezei din lumea canină (depășește 60 km/h în alergare), care a fost atât de în-

drăgit de faraoni, fiind înălțat la rang de partener regal.

Aspect și temperament

Ibizan Hound este o rasă elegantă și agilă, cu un contur athletic și estetic și un sprint greu de egalat de vreun alt câine. Deși grațios și în aparență fragil, are o conformație osoasă bună, fiind o rasă robustă.

Se cunosc două tipuri, în

- În SUA, exemplarele din rasa Ibizan Hound sunt frecvent folosite în concursurile de viteză (LGRA - în linie dreaptă - și NOTRA - curse în circuit oval), în cele de viteză cu urmărirea nadei (o coadă de iepure) și, în unele state, în cursele de prindere a prăzii vii (iepuri).

funcție de păr: neted (mai frecvent) și sârmos (cu lungimea cuprinsă între 2 cm și 7 cm) - unii consideră că există și un al treilea tip, cu păr lung, dar acesta este o variație a tipului cu păr sârmos. Tipul cu păr sârmos necesită periaj ocazional cu o mănășă de cauciuc, pentru a menține strălucirea blănii. Culoarea blănii este o combinație de roșiatic, alb și cafeniu deschis. Ochii au o izbitoare nuanță de chihlimbar, fiind mereu în alertă și exprimând inteligență. Înălțimea la greabăn este cuprinsă între 56 cm și 74 cm (masculii sunt mai mari decât femelele) și greutatea între 20 și 29 kg. Tipic grupului de câini de vânatoare, Ibizan Hound nu suferă de boli ereditare grave, afecțiunile considerate minore fiind convulsii și alergii, distrofie neuro-axonală (foarte rar), cataractă, displazie retiniană și surditate. Specialiștii recomandă ca înainte de reproducere să li se testeze vederea exemplarelor selecționate. De obicei, durata de viață este cuprinsă între 12 și 14 de ani. Copoiul de Ibiza este inteligent (ocupă locul 53 pe scala de inteligență a raselor canine Stanley Coren, care măsoară inteligența de lucru și reacția de ascultare a comenzilor), amuzant - mulți proprietari afirmând că uneori se comportă ca un clovn și că-i bucură cu poznele lor -, independent, încăpățânat (refuză să se supună comenzilor impuse prin pedepse) și sensibil. În general e un câine lini-

știt, care latră rar, dar dacă este necesar dă alarma, înștiințând stăpânul că se apropie cineva de proprietate. Sunt potriviți pentru cei care dețin case cu curte - nu uitați că este un câine de vânatoare, agil, căruia-i place să alerge, așadar are nevoie de o viață activă pentru a fi cu adevărat fericit -, se înțelege bine cu alți câini și cu copiii. Atenție însă, poate să sară cu ușurință garduri, așadar curtea trebuie să fie asigurată din acest punct de vedere, pentru a evita evadările. Este distant cu străinii și unii spun că... se consideră egal cu oamenii.

Dezvoltarea rasei

Semnalul privind lansarea acestei rase primitive a fost dat la începutul anului 1979, când ameri-

canii n-au mai putut ignora rasa și au recunoscut-o oficial, iar din 1992 au considerat Ibizan Hound ca fiind aptă pentru concursurile de peste Ocean.

Startul a fost dat însă în anul 1956, când Consuelo Seoane, soția unui colonel din Rhode Island, a importat în SUA prima pereche de Ibizan Hound, Hannibal și Tanit, care în 3 septembrie același an au dat naștere la opt pui. Au urmat alte importuri și formarea unor canise și apoi a unui club care au pus bazele înfloririi și păstrării caracteristicilor rasei și în SUA.

Legenda supraviețuitorilor

Bătrânii localnici din Ibiza susțin și astăzi legendele potrivit cărora această rasă de câini a menținut viața pe insulă în cele mai grele momente, atunci când alimentele au devenit o raritate, vânând mamifere mici și ajutându-i în acest fel pe locuitorii insulei să supraviețuiască. De altfel, jurnalistul Norman Lewis, care a studiat aceste legende, a menționat că și astăzi s-a păstrat o superstiție în privința rasei. Potrivit acesteia, atunci când proprietarul unui astfel de câine vrea să renunțe la animal, îl eliberează pe cealaltă parte a insulei, astfel încât acesta să poată fi adoptat de altcineva - uciderea unui Ibizan Hound este considerată purtătoare de ghinion pe viață.

ULTRA COMPACT
CLUMPING CAT LITTER

IMPERIAL CARE

CONCEPUT PENTRU A O FACE PE PISICA DVS.
SĂ SE SIMTĂ CA O REGINĂ!

Queen
quality

Vânătorul de trufe: Epagneul Breton

de Sandra Stoler
sandra.stoler@petzoom.ro

Încă de la începuturile sale, omul a fost atras de prețiosul greu de obținut. Însă nu doar țelul în sine l-a atras, ci și calea prin care a reușit să-l atingă. Există ceva mai de preț decât comorile. Drumul către comori.

„Diamantele pământului” cum li se spune trufelor, subiect de legendă devenit simbol al luxului în gastronomie, pentru care s-a făcut o fixație istorică, continuă să fascineze de sute de ani. Numite de antici „mâncarea zeilor”, trufele au fost „vâdate” încă din antichitate, egiptenii și grecii folosindu-le și pentru efectele afrodisiace. Dacă în trecut existența lor era pusă pe seama unor mituri, trufele au căpătat ulterior chiar și conotații oculte. Dincolo de mitologie, trufele sunt ciuperci rare, greu de crescut și cules. Miceliul trufelor formează o relație simbiotică, esențială pentru supraviețuirea lor, cu rădăcinile câtorva specii de arbori. Prin intermediul micorizelor (formate prin simbioză) se face schimb de nutrienți între arbore și ciupercă, arborele asigurând trufei vitamine, substanțe stimulatoare de creștere și fructificare, iar trufa cedându-i acestuia azot, fosfor și alte elemente. Dar nu despre idnologie (știința care se ocupă de trufe) vorbim, ci despre vânătoarea de trufe.

Truff Har

De drumurile către „diamantele pământului” sunt atrași și doi crescători de câini de vânătoare - un arădean și un hunedorean -, doi prieteni animați de aceleași simțiri: plăcerea de a face drumeții și pasiunea pentru Epagneul Breton. De ce de drumuri către „comori”? Pentru că cei doi n-au făcut o afacere din „vânătoarea” de trufe, ci o plăcere din a se „întoarce la origini”, cum spun ei, în natură, alături de agerii pontatori. Cei doi apreciază mai mult ieșirea și descătușarea din jurul mesei, de la finalul unei zile de pribegie. „Avem hobby-uri comune: drumețiile și câinii. Pentru noi, nimic nu se compară cu o ieșire în pădure cu câinii, purtând rucsac în

spate și ghidându-te după busolă. Cel mai mult contează ce simțim noi acolo”, spune arădeanul Eugen Ciobanu. De șase ani, acesta crește câini de vânătoare, dar Epagneul Breton i-a schimbat preferințele chinologice de un an și jumătate. Hunedoreanul Alexandru Jakab, instructor de dresaj, creștea deja de ceva vreme această rasă și, pentru că acești câini au harul de a descoperi „diamantele”, au înființat canisa Truff Har, care se găsește la Deva.

Câinii canisei lor au un bagaj genetic deosebit și nu excelează doar la muncă, ci și în ringurile expozițiilor de frumusețe. Aron Athos Bruno (3 ani) este vânătorul suprem de trofee. Până acum a dus acasă patru titluri de CAC (Certificat

de Aptitudini pentru Campionat), trei titluri de CACJ (Certificat de Aptitudini Campionat de Juniori), patru de BOB (Cel mai bun câine al rasei) și trei titluri CACIB (Certificat de Aptitudini pentru Campionat Internațional de Frumusețe). Desigur, tru-fașul câine a fost ales și Campion al României.

Origine și temperament

Istoria acestui excelent pontator și aportor, întrebuințat îndeosebi la vânătoarea în pădure și desiș, menționează că rasa a apărut din încrucișarea ogarului arab Sloughi și câinilor gonitori francezi, ce au la origine rasa Barbet. Încrucișarea cu ogarul ar explica și abilitatea câinilor de alerga cu viteză mare. După ce a cucerit Franța, Epagneul Breton (Brittany) s-a așezat în Bre-tania, unde sângele acestuia s-a contopit cu cel al setterilor englezi și irlandezi.

În ciuda taliei medii, acești câini emană vigurozitate și sunt înzestrați cu mult curaj și rezistență la efort și intemperii. „Deși poate unora li se pare că au un aspect firav, sunt câini puternici și foarte energici, capabili să alerge o zi întreagă neobosiți. În temperamentul lor nu există agresivitate, de aceea sunt recomandați și familiilor cu

copii. Se atașează foarte tare de persoanele dragi”, a precizat Alexandru Jakab.

Crescătorii sunt de părere că Epagneul Breton este mai rar întâlnit în România, din neștiință. Vânătorii nu știu că „pierd” un câine de muncă excelent, cu un nas mai fin decât al altor rase, destul de ușor de dresat și veșnic doritor să facă voia stăpânului. „Au un temperament echilibrat și sunt greu de enervat. Sunt câini inteligenți, ușor încăpățânați, dar care muncesc de plăcere”, i-a descris caracteristicile Eugen Ciobanu.

Epagneul Breton are cele mai bune performanțe ca și câine de

aret (dresaj pentru oprire la vederea și simțirea vânatului), rasa fiind întrebuințată la vânătoare de păsăret. Acești pontatori sprinteni, buni atât la vânatul în teren deschis, cât și în desiș, se descurcă bine și cu vânat ceva mai mare, precum iepurele.

Tainele învățării la trufă

Căutatul trufelor e tot un fel de vânătoare, plină de farmec și emoție. Acea a anticipării. De-a lungul timpului, la căutatul trufelor erau folosite scroafe, pentru că mirosul înțepător emanat de corpul fructifer se aseamănă cu hormonii sexuali ai vierului. Astăzi, câinii sunt animalele preferate, pentru că e mai puțin probabil să mănânce „prada” după ce o descoperă. Însă nu doar aflarea trufelor cere cunoștințe te-meinice și răbdare, ci și învățatul câinelui să le vâneze.

Primul aspect inedit este legat de momentul în care câinele intră pentru prima dată în contact cu această ciupercă, al cărei miros este puternic înțepător. Învățarea câinelui la trufe începe în primele sale zile de viață. „Nu toți căutătorii de trufe consideră necesar să-și învețe puii cu mirosul de trufă autentică și folosesc uleiul de trufe, dar nu e același lucru. Regula este ca mirosul trufei să-i fie cunoscut, dacă se poate din a doua zi de

viață”, a precizat Eugen Ciobanu. După inițiere, ritualul adulmecatului de trufă continuă timp de câteva luni, iar când câinele a trecut de etapa predresajului este scos în teren, astfel că, pe la șase luni, se poate spune că acesta a dobândit destul fler încât să poată să găsească trufe.

Trufele cresc pe tot parcursul anului, depinzând de specie și sunt, de obicei, descoperite în stratul superficial al solului, sub straturi groase de frunze moarte. Sezonul de culegere diferă în funcție de varietatea trufei.

În timpul cautării, câinele adulmecă pământul, iar în momentul în care simte mirosul trufelor, scormonește cu ardoare. Odată ce află locul în care cresc, tuberculii trebuie dezgropați cu mare băgare de seamă, cu o cazma specială, lungă și ceva mai subțire decât una

obișnuită. În cazurile în care corpul fructifer nu este îndeajuns de copt, căutătorul de trufe trebuie să-l îngroape în același loc în care l-a găsit, de unde-l va putea recolta mai târziu.

Când se pleacă la căutat „diamante”, vânătorii iau cu ei mai mulți câini, întrucât novicii în ale vânătorii de trufe vor învăța „meserie” de la cei mai experimentați. Câinii aleși pentru căutatul trufelor nu vor mai practica vânătoarea clasică, de păsări sau animale, pentru ca mirosul trufelor să fie singurul asociat cu „prada”. „Câinii se copiază între ei și așa devin mai buni la căutat. Comunicarea cu ei a devenit atât de bună încât am ajuns să ne înțelegem din priviri. Fac totul cu atâta plăcere, încât bucuria și mulțumirea noastră e recompensa lor”, a conchis arădeanul Eugen Ciobanu.

Despre câini și trufe

Prima vânătoare canină de trufe a fost organizată în Dordogne, în 1970. Mai apoi au fost stabilite și reguli precise, care au fost standardizate și acceptate de Societatea Canină Centrală abia din 1982. Prețul unui kilogram de trufe negre variază între 50 de euro și 400 de euro. Cele albe sunt mult mai rare și mai scumpe, cu un preț mediu situat între 1.000 și 1.500 de euro. Trufele franceze și cele italiene sunt considerate cele mai bune, diferențele între ele fiind date de gust și modul în care sunt servite. Cea mai scumpă trufă a fost vândută în 2007 cu... 330.000 de dolari!

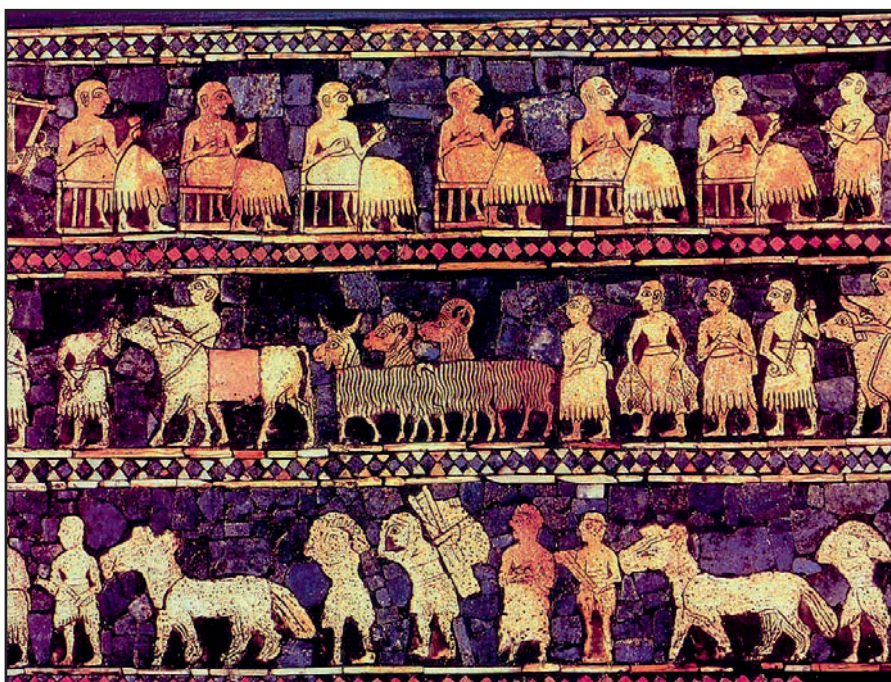
Pe urmele moloșilor sumerieni

de Dragoș Tudose

dragos.tudose@petzoom.ro

Scrierea cuneiformă este una din primele forme de exprimare prin scris ale umanității. Inventată cu aproximativ 5.000 de ani în urmă, aceasta a fost caracteristică civilizațiilor din Mesopotamia și conținea aproximativ 500 de semne (logograme). Pornim astăzi de la una dintre aceste logograme, Ur, al cărei sens de bază este „câine” - uneori, Ur putea desemna și o noțiune mai vagă, definind un carnivor mare (logograma care desemnează leul este Ur-Mah, „câine mare”).

În anticul Sumer, câinii nu erau tocmai niște mici animale de companie, ci, mai curând, niște animale aproape sălbatice, cu o talie foarte mare, special antrenate pentru a lupta în războaie, pentru a apăra taberele de atacuri ale animalelor sălbatice și pentru a participa la vânătoarea de lei. Acești câini sumerieni erau probabil urmașii moloșilor tibetani, animale de talie foarte mare, cu cap mare, bot gros și scurt, mușchi puternici, trunchi solid și temperament neînfricat. În vechea cultură sumeriană, câinele era mai mult decât camarad de încredere în războaie, la vânătoare sau la paza locuinței, influențând decisiv și panteonul de zei care guvernau spiritualitatea acestei culturi. Spre exemplu, Gula, zeița sumeriană a medicinei, avea drept animal sacru un câine. Tocmai de aceea,

pentru a se feri de boli, credincioșii îi aduceau drept ofrandă mici statuete ce reprezentau câini. Gula, care mai era supranumită și Azugallatu (Marele Vindecător), avea și o puternică componentă onirică, ea apărând în diferite viziuni nocturne. De asemenea, Gula era și o zeitate a fertilității, ea fiind cea care a adus din nou viață Pământului după marele potop. Un imn, scris pe o tăbliță de teracotă, consemnează: „*Doamnă a cetății sunt / Atunci când rostesc cuvântul / Totul înfloarește / Atunci când rostesc cuvântul*”. Fiind cunoscută drept cea care aduce viață, Gula are și o latură violentă, fiind denumită și zeița furtunii, ea fiind responsabilă pentru fenomenele naturale dezastruoase. De asemenea, numele zeiței (alături de câinii ei) era frecvent întâlnit în formulele de blestem. Atât în iconografie, cât și în texte, Gula este reprezentată stând în picioare pe un câine.

Mai târziu, Bau (zeița fertilității și a vindecării) „a preluat” o parte din atribuțiile vechii zeițe Gula, dar și simbolul acesteia, câinele. În multe dintre reprezentările zeiței Bau (cunoscută și sub numele Baba), ea apare având cap de câine. Mai mult, numele ei se pare că a

fost derivat din lătratul câinelui (în sumeriană lătratul era transcris „bau uau”). Dacă facem legătura cu zeități și ființe mitologice din alte culturi (Anubis, Xolotl, Cerber, Garm etc.), ca și ele, Bau este asociată cu „lumea de dincolo”, această legătură (câine - „lumea de dincolo”), fiind un simbol care pare universal, un simbol transcendent al relației dintre moarte, drumul până la „cealaltă lume” și câinele, ca însoțitor și paznic al morții.

O altă zeitate a sumerienilor care are legătură cu câinii a fost Lamastu, o zeiță demonică acadiană. Ea fura copiii gravidelor, fiind deci responsabilă de moartea pruncilor nou născuți (în culturile dintre Tigru și Eufrat se considera că pruncii nu mor, ci sunt furăți de zeiță). Tot ea era responsabilă cu bolile copilăriei și cu moartea copiilor mici. Este, de obicei, reprezentată cu un cap de leu, un corp păros și pieptul gol. La sânii ei sunt alăptați un câine și un porc. Din nou, la această zeiță, găsim semnificația demonică a simbolului canin, căci Lamastu era responsabilă cu tot ceea ce este rău și dăunător. De asemenea, tot ea era cea care aducea coșmarurile nocturne.

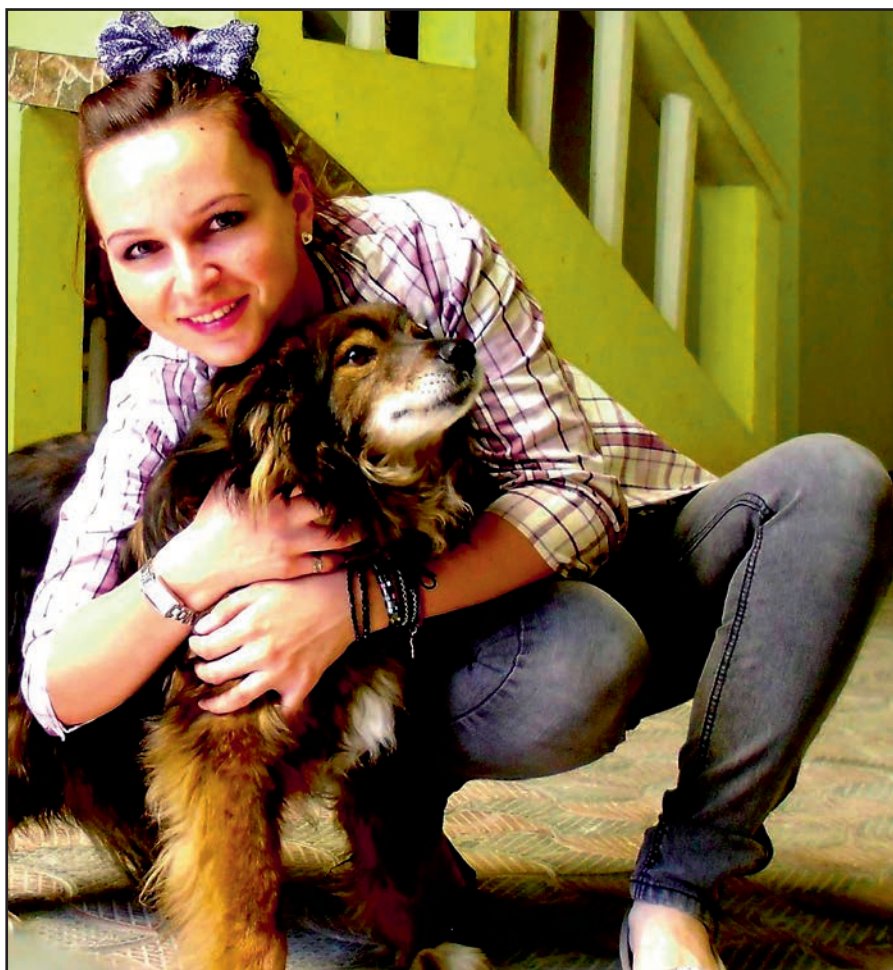
Ringo nu-i un oarecare

de Oana Raluca Ciceu
raluca.ciceu@petzoom.ro

De fiecare dată când trec pe lângă el, îmi vine să-i spun: „la-ți o cârjă, bătrâne!”. Nu e o persoană aflată în etate care își așteaptă pensia la sfârșit de lună, ci o ființă care încă mai roade oase, din cele mai moi, ce-i drept, dar câinele meu cu dinți tociți are deja 91 de ani „câinești”. Ringo, dacă ar putea, și-ar grăi povestea de viață, ca să știe toată lumea că nu e un oarecare, deși de-a lungul timpului a primit apelative de la potaie, javră, până la metis sau corcitură.

Viața nu e un concurs de rase

Povestea lui Ringo a început cu 12 ani în urmă. Era o frumoasă zi de vară, anul 2000, iar dat fiind că vacanța era în punctul său culminant, petreceam mult timp pe afară. Întâmplător, am văzut un pui de câine într-o curte. A fost dragoste la prima vedere. Părinții mei, ca orice ogoitori de dorințe, au mers la omul în curtea căruia am întâlnit necuvântătorul ca să ajungă la o înțelegere. Stăpânul câinelui cu greu a cedat la dreptul său de posesiune, dar când m-a văzut plânsă

m-a declarat învingătoare. Eram un copil, iar dorințele copiilor sunt menite să devină realitate. A fost cea mai fericită zi din viața mea, când m-am trezit cu puiul de câine într-o plasă, plin de vomă - i se făcuse rău, pentru că nenea îl purtase într-o plasă pe ghidonul de la bicicletă. L-am spălat și pe loc i-am pus numele Ringo.

Am mers cu el la vaccinat și deparazitat. Pe drumul de acasă până la veterinar ceva s-a întâmplat, parcă toți se uitau la mine cu zeflemisire. După ce am declarat ziua încheiată și noaptea aidoma, a doua zi am ieșit cu Ringo la plimbare. L-am scos lesa, l-am lăsat liber, având convingerea că se va întoarce, ceea ce s-a și întâmplat. Straniu, dar privirea oamenilor din jurul meu îmi transmitea același sentiment ca în ziua precedentă.

Seara, după turele obositoare făcute în parc, eu și Ringo am ajuns acasă. Curiozitatea era de nestăpânit așa că am întrebat-o pe mama ce se întâmplă. Atunci ea mi-a zis adevărul care m-a luat pe nepregătite, toți se uitau la mine bizar deoarece eu nu aveam un câine de rasă, ci un metis, nu eram „la modă”... Am izbucnit în plâns, Ringo m-a acompaniat, și-a pus capul în brațele mele, parcă știa motivul lacrimilor ce-mi irigau fața. Nu-mi venea să cred ce aud, la fel și azi sunt în aceeași stare de perplexitate în pofida faptului că au trecut atâția ani. Tot nu găsesc motivul care stă la baza acțiunii de împărțire a ființelor în soiuri bune și soiuri rele. Îmi repet învârtoșat în gânduri: „De unde atâta discriminare?”. Aveam doar câțiva ani și puțină experiență de viață, dar îmi era jenă de ai mei

semeni care cultivau atâta desconsiderație. Cei ce clevetesc animalele ar trebui să ia în vedere faptul că de la ele putem învăța totul, dar mai presus de toate ce e iubirea, iar acest sentiment nobil nu ține cont de rase.

Cerșetorul de iubire

Din tinerețea sa, Ringo și-a arătat personalitatea puternică, s-a luptat cu alți câini pentru teritorii, ca gangsterii din filme - nu a fost un câine pe care să îl poți ține legat, deși uneori i se arăta lanțul când făcea prostioare de genul scoaterii din rădăcini a florilor proaspăt plantate de vecini, dar știa cum să protesteze ca să fie în continuare liber, de exemplu dacă îl legai două zile, tot atâta timp nu își făcea necesitățile. Pe toate ușile din casă și curte parcă scrie „aici a fost Ringo”, fiind zgâriate de încercările, dar și reușitele sale de a demonstra zilnic că el este câinele căruia nu îi poți închide ușa-n bot, pentru că tot o va deschide în final. Însă cum nu există ființă fără slăbiciuni, ale lui Ringo sunt petardele, artificiile și tunetele. Revelionul pentru el este un motiv de calvar și plânsete, la fel și ploaia, care nu-l face melancolic, ci agitat și aproape de nestăpânit.

Dacă vă vine să plângeți, plângeți!

Lover convins, mare iubitor de cățele, veșnicul amorezat, probabil cu mulți moștenitori de care cu siguranță nici nu mai știe, și-a găsit după mulți ani de zile dragostea alături de o cățelușă din rasa Teckel, pe numele său Betty, primită în dar de la un vecin care și-a desființat gospodăria. Betty a fost marea lui dragoste, o unguroaică frumoasă, micuță și negruță, care parcă cerea să fie apărată de masivul Ringo. „Până când moartea ne va despărți” nu i-a iertat nici pe ei.

Dacă întreabă cineva, îi spun

că Ringo și-a plătit păcatele, l-am judecat și l-am trimis de acasă, s-a întors după exact două săptămâni de pibegie, cu niște ochi care cerșeau milă și îndurare. A doua plecare a sa a fost la o stână de oi, de unde s-a întors plin de sârme.

Atenție! Dacă citiți mai departe s-ar putea să vi se construiască în cap o imagine pe care nu o veți putea uita vreodată. Știți cum „scapă” ciobanii de câinii care sunt bătrâni și neputincioși? Îi leagă de cele patru picioare cu sârme sau cu ață din rafie și îi aruncă în copac, cât mai sus, de unde nu se mai pot salva și mor de foame la propriu. Asta am aflat la scurt timp după evadarea lui Ringo, care parcă prin privirea sa îmi jura că se face câine de casă și nu mai pleacă nicăieri din curte, după acea pățanie soră cu moartea.

Ulterior, cu tratamentele adecvate, și-a revenit, l-am sterilizat și acum are o nouă problemă de greutate, s-a făcut obez, abia că mai umblă sub teroarea greutății. Fomist convins, pe vremuri îi ziceam „câinele cu autoservire”, ieșea din curte și nu era dată să nu se întoarcă acasă cu ditamai osul în gură, numai el știe de unde.

Nici acum nu am un câine „la modă”, bătrânul meu Ringo este la fel de potaie ca acum 13 ani, dar este o lecție de viață pentru noi toți care trebuie să știm că și un câine de rasă poate face purici.

Arată-i cine-i șefu' - IV

• Lătratul excesiv – provocări și soluții

de Sandra Stoler

sandra.stoler@petzoom.ro

Repertoriul patruipedului tău s-a mai îmbogățit cu câteva lătrături, schelălăituri, iar reprezentațiile sunt tot mai dese și auditoriul nu mai face față? Nu mai știi cine are probleme de comunicare - tu, pentru că nu reușești să înțelegi de ce latră, ori el care, pe graiul lui, încearcă din răspuneri să se facă înțeles? Cum tratezi problema lătratului sâcâitor și fără rost? Uite, astea-s dilemele pe care încercăm să le lămurim acum.

Nu-i face voia în plin concert

Lătratul și celelalte „vocalize”, precum urlatul și scâncitul, sunt modul câinilor de a comunica și felul în care-și fac cunoscută starea de spirit. Lătratul excesiv și schelălăitul frecvent intră în categoria probleme de comportament, care pot apărea chiar și din vina stăpânului (cu sau fără știință). Lătratul irascibil, însoțit de mârâit, poate fi un semn clar de problemă de agresivitate, anxietate

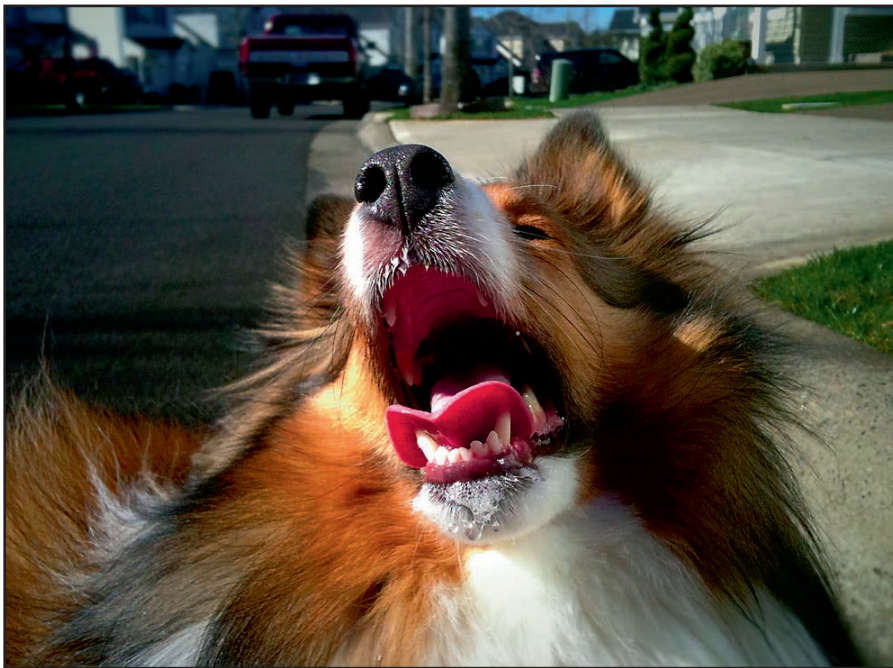
și chiar suferință în unele cazuri.

Câinii pot latra când au o necesitate, când socializează, se joacă, când sunt amenințați, ori când (se) apără. Pentru stăpân, provocarea este de a identifica motivul pentru care câinele latră. Lătratul de bucurie nu e greu de recunoscut. Sunetele sunt melodioase și au o frecvență relativ rară. Lătratul scurt și privirea insistentă înseamnă curiozitate, dorință de comunicare, ori nevoie de atenție. Câinele latră des când vrea să transmită că un teritoriu este în paza lui, când își apără stăpânul, ori percepe intruși în propria ogradă. Sunt detalii de intonație, de ritmicitate, de intensitate care fac diferența. Un câine amenințat va latra insistent și va mârâi atunci când se va simți în pericol, în timp ce un câine care își apără teritoriul latră de obicei ascutit și autoritar. Însă și câinii se plictisesc... teribil, uneori. Latră fie pentru că se simt singuri, fie ca

să-și consume cumva energia.

Una dintre marile greșeli pe care le comit stăpânii este să facă voia câinelui, tocmai atunci când acesta se manifestă în cel mai gălăgios mod. Asta înseamnă a ceda în fața câinelui, care poate înțelege că ori de câte ori latră i se îndeplinește dorința. De aceea, indicat este ca voia să i se facă abia după ce a încetat să latre, ori măcar... într-o pauză de lătrat.

Întotdeauna când greșește trebuie să-i arăți că, având un comportament greșit, precum lătratul excesiv, nu va primi ce-și dorește. Spre exemplu, dacă vrea la plimbare și crede că lătrând neîncetat își va capacita stăpânul să ia măsuri în acest sens, trebuie să-i arăți contrariul. Încurajează-l să tacă și ieșiți la plimbare doar după ce s-a oprit din lătrat. Ignoră-l când are „reprezentatii” și dă-i atenție atunci când e liniștit. Dacă va înțelege că este mai avantajos pentru el să fie tăcut, dezvățarea de obiceiul prost al lătratului excesiv e ca și rezolvată. Nu îți încuraja câinele să latre la trecători, pisici sau chiar la propriii

oaspeți. E posibil ca, dintr-o joacă, câinele tău să dezvolte mania lătratului, de care se scapă mai greu decât se nvață.

Terapie prin expunere

O practică terapeutică eficientă este încurajarea unui alt tip de comportament în locul lătratului, asta implicând expunerea treptată la stimulul care a declanșat comportamentul nedorit. Se numește desensibilizare și presupune ca expunerea la o anumită situație - stimul să se facă în mod crescendo. Spre exemplu, dacă patrupedul are obiceiul să latre excesiv la cel mai mic zgomot, poți aplica tehnici prin care să-l determini să fie atent la tine. Desigur, pentru că face asta în loc să latre, tovarășul tău va primi laude și câte o recompensă alimentară. Este indicat ca acest exercițiu să înceapă de la cele mai mici zgomote, pentru ca mai apoi să ajungă în fazele în care zgomotele sunt mai puternice. Cu consecvență și răbdare, această tehnică dă rezultate nu doar temporare, ci dezvoltă un comportament sănătos.

Câinele trebuie învățat încă de mic comanda „taci”, pentru ca mai apoi, când a mai crescut, să se exerseze pe creșterea perioadelor în care i se cere să facă liniște. Prin exercițiu, câinele va ajunge să respecte ceea ce i s-a cerut. Atunci când nu se va opri din „vocalize” trebuie să fie repede corectat și distras din ocupație. Folosirea botniței

pentru a reduce la tăcere un câine o perioadă mai lungă de timp, ori fie pe perioada în care rămâne singur nu este o metodă indicată. Mai mult, un astfel de tratament implică cruzime și poate avea efecte negative asupra psihicului său.

Soluții pentru teama de singurătate

Teamă de singurătate, atașamentul excesiv și frica de zgomote puternice au de multe ori manifestări de genul lătratului și plânsului, însoțite de nervozitate. Trebuie identificate cu exactitate motivele pentru care câinele își pierde confortul psihic. Patrupedele suportă uneori greu singurătatea și pot și ele avea probleme de anxietate, provocate de o anumită situație, de un anumit stimul. Dacă intră în fibrilații când ești pe picior de plecare, dacă scâncește sau schelălăie când ieși pe ușă, iar la întoarcere are reacții exuberante, mai mult ca

sigur câinele are o problemă legată de separare. Poate da rezultate bune tot o terapie prin expunere, adică patrupedul să se obișnuiască mai întâi cu întoarceri rapide, pentru ca mai apoi perioada în care este lăsat singur să crească. Este bine ca acesta să nu poată anticipa ușor când stăpânul pleacă, pentru că anticiparea îi va exacerba starea de

• Unele produse și accesorii antilătrat sunt eficiente în anumite cazuri. Detectând vibrațiile corzilor vocale ale câinelui, zgarda antilătrat aplică corecții pe niveluri patrupedului, în funcție de gravitatea problemei. Aparatul cu ultrasunete este conceput să înăbușe intenția de lătrat a patrupedului în spații închise, pe baza emiterii unui stimul pe care câinele îl consideră dezagreabil.

neliniște. Asigură-te că, înainte de plecare, tovarășul tău și-a făcut plimbarea și a avut timp să-și consume și din energii (negative). O zbenguială în aer liber alături de stăpân, urmată de un bol de mâncare pot face minuni dacă te pregătești să-ți continui programul fără compania câinelui și vrei ca acesta să fie liniștit. Utile sunt și jucăriile care pot fi umplute cu mâncare, ca alternativă pentru petrecerea timpului în singurătate. În cazul în care problemele de anxietate nu pot fi depășite, este indicat să apelezi la un specialist. Printre rasele cunoscute ca „lătrătoare” se numără: Beagle, Foxhound, Airedale Terrier și Chihuahua.

Câinii pot vedea lucrurile din perspectivă umană

de Sandra Stoler
sandra.stoler@petzoom.ro

Pretindem că deținem supremația în toate, ne-am însușit cam totul, dar suntem continuu captivați de misterele lumii animale. Acțiunile lor spun, de cele mai multe ori, mai mult decât cuvintele, dar capacitatea noastră de a le înțelege cu precizie nu este cum ne-am dori. Câinii, cei care au o contribuție covârșitoare la progresul științific al omenirii, ne pun încă mințile la încercare. Descoperim mereu ceva nou la ei și putem spune cu convingere că sunt mai deștepți decât tindem să credem.

Blatiștii din Moscova

Maidanezii călători pe metroul din Moscova au atras recent atenția cercetătorilor, prin modul organizat în care folosesc acest mijloc de transport în comun. S-a luat în calcul faptul că la auzirea unui nume de stație patrupezii se dădeau jos ca și cum ar ști unde se află și ar avea un scop anume. În 2012, savanții de la Universitatea Lomonosov din Moscova au făcut un studiu unic prin care au încercat să afle dacă maidanezii folosesc metroul conștient și ra-

țional sau dacă doar se adăpostesc în acest mijloc de transport. Concluzia enunțată de profesorul în științe biologice Viktor Zuikov, coordonatorul cercetării, a fost că nu pentru a se adăposti ori pentru a cerși mâncare intră câinii vagabonzi în metrou, ci pentru a se deplasa dintr-un loc în altul. Ceea ce a urmat i-ar lăsa de-a dreptul siderați pe unii. Câinii nu au învățat doar cum să călătorească cu metroul, ci și numele stațiilor, pe care le-au asociat cu locuri, ca să coboare exact unde vor. Deci, când vom întâlni un maidanez în autobuz sau tramvai să nu credem că doar frigul l-ar fi putut aduce acolo.

Răspuns la emoțiile noastre

Să trecem la lucruri mai profunde, în vremuri în care nu mai credem doar în automatisme adaptative. Britanicii au fost mai cutezători, iar pentru asta au făcut descoperiri incredibile. Au vrut să vadă dacă patrupezele pot percepe anumite situații din perspectiva omului. Doctorii Deborah Custance și Jennifer Mayer, psihologi ai unei universități londoneze, au monitorizat 18 câini, pe care i-au pus față în față cu patru oameni cunoscuți sau nevăzuți până atunci de animale. Testul a urmărit modul de percepere al patrupezelor în situația în care oamenii plâng, ori doar poartă o conversație fără să-și dezvăluie o anume stare. De fiecare dată, câinii s-au apropiat și chiar au fost afectuoși atunci când o persoană părea să sufere și nu atunci când oamenii conversau. „Nu există preferințe la câini, ei se apropie de orice om aflat în suferință, indiferent de identitatea acestuia. Câinii au răspuns la emoțiile oamenilor, nu la propriile nevoi, fapt care a subliniat un comportament uman, asemănător oamenilor care vor să aline suferința altora”, a fost concluzia emisă de Jennifer Mayer. Unii oameni de știință susțin chiar că singurele animale capabile să înțeleagă expresia

umană sunt câinii.

IQ canin

Câinii știu când nu pot fi văzuți și se orientează după asta. Nu degeaba fac câte o boacăna pe întuneric. Organizația non-guvernamentală britanică Max Planck Society a făcut un studiu care arată cât de practic gândesc animalele, văzând în același timp lucrurile din perspectivă umană. Mai multor patrupele aflate într-o încăpăre li s-a dat comanda de interzis la mâncare. Câinii s-au conformat când în cameră era lumină, însă nu și pe întuneric, chiar dacă în încăpăre se afla un om. Cu alte cuvinte, câinii s-au pus în pielea omului, care nu putea să vadă pe întuneric, și au acționat în consecință. Studiul a mai arătat și că animalele au fost tentate să mănânce atunci când supravegheatorul avea ochii închiși. Deci și câinii

trișează.

Surprinzătoarea capacitate de înțelegere a câinilor a fost studiată îndelung, însă doar de câțiva ani s-a ajuns la concluzia că aceștia pot înțelege până la 250 de cuvinte și, implicit, pot da un răspuns prin care confirmă asta. Și mici noțiuni de matematică au patrupele, potrivit studiului realizat de Universitatea British Columbia din Vancouver. Pentru cercetare s-au folosit testări psihologice, folosite pentru copii, în scopul evaluării capacității de dezvoltare a vocabularului, precum și teste pentru calcule simple. În jur de 170 de cuvinte și semne au arătat că înțeleg cele mai multe patrupele cuprinse în studiu, pe când cei mai inteligenți câini, cum sunt cei din rasa Border Collie, au ajuns la performanța celor 250 de cuvinte. Profesorul Stanley Coren, expert în inteligență canină, a avansat și ideea că patrupelele pot în-

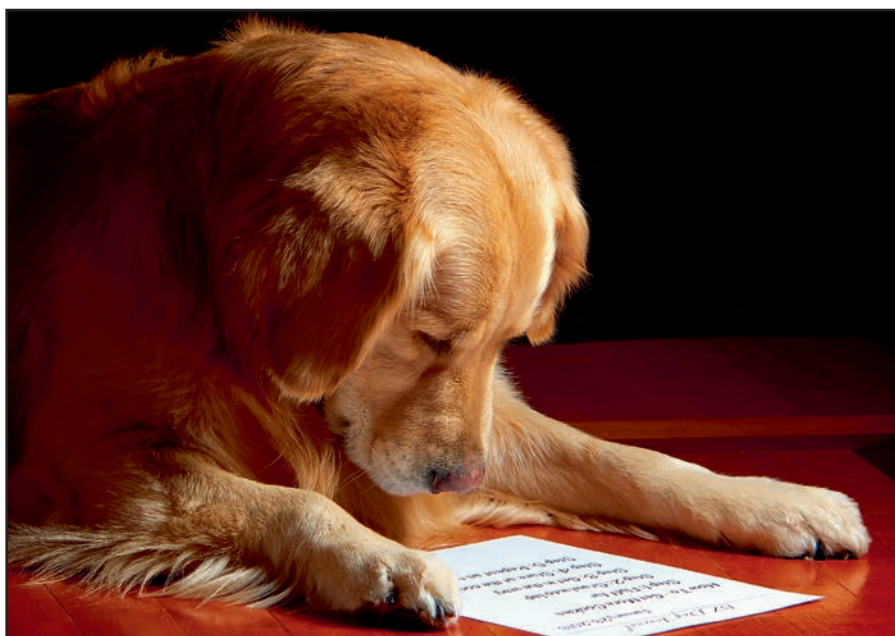

țelege calcule simple, prin demonstrații de adunări de obiecte.

Teste pe bază de rezonanță magnetică

Studierea minții câinilor a ajuns până în faza testelor cu scannerul RMN. Savanții de la Universitatea Emory (SUA) au folosit astfel în premieră rezonanța magnetică funcțională pentru a afla ce se petrece în mintea patrupelelor la semnele gestuale făcute de stăpâni. Scopul cercetării este de a observa zonele cerebrale ale câinilor în stare conștientă, activate la anumiți stimuli. Subiecții experimentului au fost cățelușa Callie, din grupul numit de americani Feist (din care fac parte mai multe rase de câini de vânatoare de talie mică), în vârstă de 2 ani, și McKenzie, un mascul de Border Collie în vârstă de 3 ani. O adevărată provocare pentru cercetători a fost să-i învețe pe cei doi să stea liniștiți în scannerul RMN, cu căști de protecție fonică pe capete. Celor doi li s-au făcut semnale manuale, unul însemnând recompensa, iar celălalt, lipsa răsplății. La ambii căței, nucleul caudat (asociat recompensei la oameni) s-a activat doar la semnul recompensei. Concluzia savanților a fost că patrupelele au o atenție sporită la semnele făcute de om și sunt foarte preocupați de ceea ce vor să transmită stăpânii lor.

Inițiatorii proiectului inedit susțin că acest studiu este doar un început de drum în cercetarea comunicării interspecifice.

Pe muchie de cuțit

de Răzvan Buzoianu
razvan.buzoianu@petzoom.ro

Modificările estetice prin operații sunt la modă. Cu toții am văzut partea bună - reconstrucții faciale incredibile - și partea rea - intervențiile catastrofale. Însă pare că oamenii nu se învață minte nicio dată. Sau o fac tardiv. Presiunea socială, labilitatea psihică și lipsa încrederii de sine împing oamenii să facă gesturi necumpătate. Mai nou, au început să-și extindă obsesia și asupra animalelor de companie, ducând la apariția unor exemplare de tip Michael Jackson. Și nu mă refer la talentul muzicianului, ci la povestea cu chirurgia estetică și la aspectul său.

Obsesia pentru perfecțiune

Obsesia oamenilor legată de „Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte” a început să afecteze și lumea canină, ducând la apariția în vocabular a cuvântului „caninoplastie”. Dacă orice rid se netezește cu câteva miligrame de Botox, de ce nu am folosi substanța minune și pe pielea unui Shar-Pei? În felul ăsta vom avea cel mai deosebit câine din lume și vom atrage și mai mult

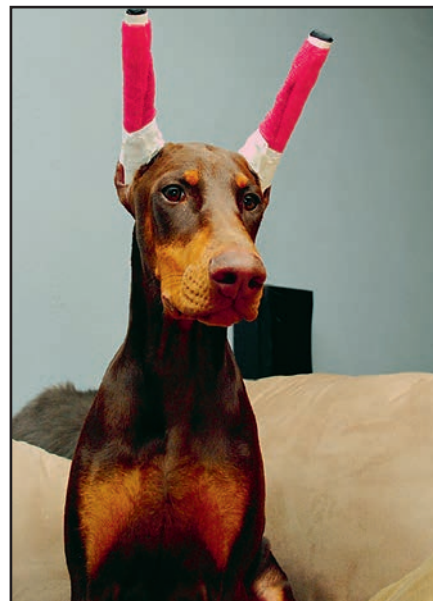
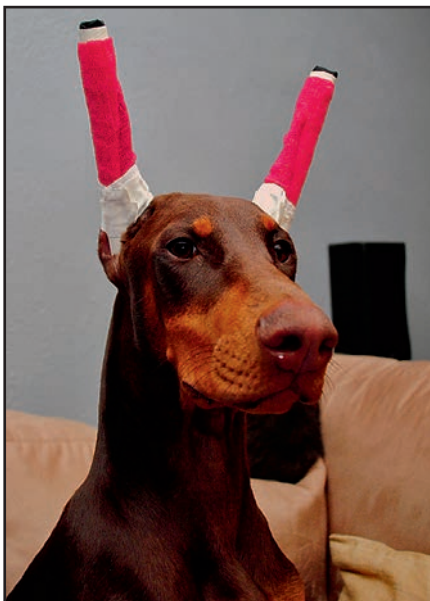

• Edgard M. Brito, cel mai faimos veterinar din chirurgia plastică canină

atenția asupra noastră, iar încrederea de sine va crește proporțional cu nivelul de chimicale din corp. Dublu succes!

Ridurile dispar cu ajutorul injecțiilor, sprâncenele se „aranjează” cu bisturiul, și tot cu bisturiul se rezolvă aspectul facial și corporal. Partea bună este că majoritatea intervențiilor chirurgicale sunt realizate în scopuri medicale (entropionul, rinoplastia pentru afecțiunile respiratorii sau excesul de piele sunt câteva din ele). Doctorii salvează și îmbunătățesc calitatea vieții câinilor cu ajutorul operațiilor estetice, dar unii dintre ei fac și compromisuri și acceptă „înfrumusețarea”

cu ajutorul bisturiului. Ba o ureche bleagă, ba niște riduri inestetice, ba un implant de testicule. Da, da, ați citit bine, implant de testicule. După ce, din varii motive, stăpânii le fac operații de castrare animalelor lor se gândesc că ar vrea să le ofere din nou demnitatea și masculinitatea de altă dată. Dar în mare parte este vorba doar de egoismul lor. Protezele se numesc Neuticles și sunt pe val. Compania respectivă a avut un profit mare în urma lansării acestui produs - se laudă că aproape un milion de exemplare canine poartă aceste proteze. Sunt denumite „ball-ternatives” și sunt disponibile pe mărimi de la XS (pen-

tru Chihuahua), până la XXL (potrivite Mastiff-ilor). Numai proteza costă aproape 600 de dolari americani, fără factura de la doctor! Înainte de Neuticles era disponibil pe piață un alt produs de care lumea se plângea că este cam... zgomotos. Vă lăsăm imaginația să lucreze.

Cu excepția pedichiurii colorate, a stilștilor canini, a tatuajelor și piercingurilor, din chirurgia plastică au mai rezultat botul construit din titan, o liposucție de jumătate de kilogram de grăsime la un Chihuahua, un Collie australian a primit o operație de ridicare a sprâncenelor, un Saint Bernard din Marea Britanie a avut parte de un *full face lift*, iar alții poartă aparate dentare pentru îndreptarea dinților (nimic deplasat dacă ajută la sănătatea câinelui), însă cea mai comună intervenție este rinoplastia. O operație minoră costă între 500 și 1.000 de dolari americani, iar una ceva mai complexă se ridică la zeci de mii de dolari.

În multe dintre cazurile de mai sus vorbim de intervenții estetice, deși câinii nu țin cont de astfel de aspecte. După cum spunea un doctor veterinar american „pe Animal Planet nu există modele de câini silfide” sau „nu există un sezon bikini pentru câini”. Însă un alt doctor, brazilianul Edgard M. Brito, susține că animalele de companie tânjesc după atenție și că interven-

ția prin chirurgie plastică apropie mult exemplarele de perfecțiune și astfel acestea beneficiază de mai multă atenție, dragoste, mâncare de calitate etc. Medicul sud-american susține că prin operație se întărește relația cu stăpânii, aceștia având mai multă grijă de niște exemplare frumoase. Din păcate, același doctor uită de riscul prin care trece un câine în timpul unei anestezii generale, al operației și al perioadei de refacere postoperatorie.

Starul chirurgiei estetice

Edgard M. Brito este veterinarul cel mai faimos din lumea chirurgiei plastice canine. Are în jur de 50 de ani și a trăit toată viața înconjurat de animale. A crescut multă vreme Dobermani Pinscher și declară că pentru el chirurgia plastică a început dintr-o joacă, atunci când făcea corecții urechilor câinilor săi pentru concursurile canine.

Primul mare succes al doctorului a fost un Schnauzer pitic căruia i s-a injectat Botox pentru tensionarea mușchii urechilor - fiind o bună alternativă la operație. De curând,

Brito a lansat pe piață o tehnică nouă pentru un asemenea „defect”. Procedura presupune injectarea unui silicon în ureche pentru a reface cartilagiul și îndepărtarea siliconului după câteva luni. Se adresează în special câinilor de concurs, care trebuie să se evidențieze prin proporții perfecte - Brito și-a extins plaja și, de curând, a tăiat o factură de 10.000 de dolari pentru o intervenție la urechea unui armăsar.

Caninoplastia este în expansiune în SUA și ajută la creșterea industriei destinate animalelor de companie, care are o valoare de piață de aproximativ 50 de miliarde de dolari. Conform PetPlan, cel mai mare asigurator pentru animale de companie, americanii au cheltuit, doar în 2011, 62 de milioane de dolari pentru chirurgie plastică, intervenții suportate în mare parte de firmele de asigurare. Tot acestea declară că suportă doar cheltuielile pentru intervențiile chirurgicale importante, nu și pentru cele cosmetice.

La fel ca și în domeniul medical, unde unii specialiști profită de disperarea oamenilor în legătură cu anumite probleme medicale sau de aspect, în domeniul veterinar se fac mari progrese, dar adeseori bisturiul taie inutil în carne vie. Ar fi mai bine dacă așa-zișii iubitori de animale cu probleme estetice și-ar da seama că animalul lor suferă atunci când este operat și nu atunci când are vreun defect estetic pe care nu dă două boabe de mâncare.

Paraziții intestinali la câine

de Miruna Chiriac
miruna.chiriac@petzoom.ro

Mai ales pentru câinii tineri, parazitismul intestinal reprezintă o foarte mare problemă de sănătate, primele semne fiind probleme digestive, episoade frecvente de vomă, diaree, malnutriție și chiar maldigestie. Paraziții intestinali slăbesc organismul unui câine tânăr provocând incapacitatea sistemului imunitar de a reacționa și implicit de a răspunde la vaccinările specifice vârstei. Câinii dezvoltă cea mai mare imunitate la paraziți atunci când ascarizii, viermii cu cârlig sau oxiurii sunt în stadiu larvar și migrează în țesuturi - mai există și viermele bici și viermii lați, care nu au o fază migratoare și dezvoltă o imunitate mult mai scăzută.

Viermii rotunzi

Din categoria viermilor intestinali rotunzi, care afectează frecvent organismul caninelor, fac parte paraziții de *Toxocara canis* și *Toxocara leonina*. Nedeparazitat la timp, câinele poate suferi obstrucții intestinale generate de aglomerarea viermilor în intestinul subțire sau apărute în urma degradării paraziților care au murit în intestin, acestea putând duce chiar la decesul animalului. În urma acestui feno-

men apar numeroase toxine, cunoscut sub denumirea de ascaroni, care ajunse în circulația generală provoacă ascaroza (intoxicarea) organismului. Ascaroza evoluează cu fenomene nervoase asemănătoare crizelor epileptiforme sau chiar producând moartea câinelui.

Combaterea parazitului de *Toxocara canis* este importantă atât pentru sănătatea animalului, cât și pentru sănătatea publică, deoarece larvele odată ajunse în organismul uman pot produce boala numită „larva migrans visceralae”. Paraziții de *Toxocara canis* au un ciclu de viață tare păcătos, deoarece după ce sunt eliminați prin fecale, ouăle lor pot rezista în mediul exterior o perioadă foarte lungă de timp chiar și în condiții vitrege. Dacă sunt ingerate din natură, ouăle se dezvoltă în larve și migrează către diverse organe, de regula spre ficat. Din ficat, la un anumit interval de timp, ajung în trei locuri: pulmoni, uter sau, prin intermediul laptelui matern, vor trece în tubul digestiv al nou-născuților. Odată ajunși în pulmoni, ei

declanșează tusea și expectorația și astfel ajung din nou în intestin. Dacă sunt localizați la nivelul uterului, iar cățeaua este gestantă, aceștia vor contamina feteșii.

Larvele de toxocara pot fi însă ingerate și de alte specii, iar dacă acest lucru se întâmplă, larvele se închistează în diverse organe, așteptând să ajungă din nou în mediul extern și ulterior în intestinul câinelui. După ce ajung în intestinul câinelui, larvele produc o nouă generație de ouă ce vor fi eliminate în mediul extern.

Spre deosebire de viermele rotund, *Toxocara leonina* este mai puțin grav și diferit prin ciclul său biologic, el fiind exclusiv un parazit intestinal. Are nuanța alb-roz și dimensiuni de 2-6 cm masculul, 6-10 cm femela. Prezintă două aripi cervicale, efilate anterior și posterior, cu strițiuni fine, care dau extremității anterioare aspect lanceolat, altfel spus, aspect de macaroane sau spaghete. Ciclul de viață este între două-trei luni, motiv pentru care deparazitarea internă la câine

este recomandată de trei-patru ori pe an. Dacă în urma deparazitării inițiale se observă în fecale prezența acestor paraziți, deparazitarea se repetă în 10-14 zile, pentru a putea surprinde parazitul în aceeași fază a ciclului biologic.

Viermii lați

Teniile și *Echinococcus granulosus* reprezintă un real pericol și pentru câine - cel din urmă vierme lat are ca gazdă definitivă câinele și lupul. Din intestinul gazdelor definitive ouăle ajung în mediu, sunt ingerate de către gazdele intermediare (oaie, capră, vacă, om) și ajung în tubul digestiv, de unde migrează către pulmon, ficat, splină etc. și formează chisturi hidatice, producându-i animalului boala numită hidatidoză.

Dipylidium caninum reprezintă un tip particular de parazit intestinal, infestarea având loc prin ingestia puricilor. Parazitul, care este lat și lung, se localizează în intestinul subțire și eliberează în mediul exterior segmente din corpul său în care se găsesc ouăle paraziților, acestea fiind preluate de purici, iar prin ingestia acestora de către câine, ei ajung înapoi în intestin, unde se dezvoltă în adulți care vor produce o altă generație de ouă. Infestarea cu *Dyphilobotrium* se produce ca urmare a ingestiei cu ouă de parazit

ce ajung în corpul peștilor, prin ingestia de ciclopi. Diagnosticul se pune pe baza examenului coproparazitologic și a testelor serologice, tratamentul fiind diferit în funcție de stadiul evolutiv, tipul de infestație și intensitatea ei.

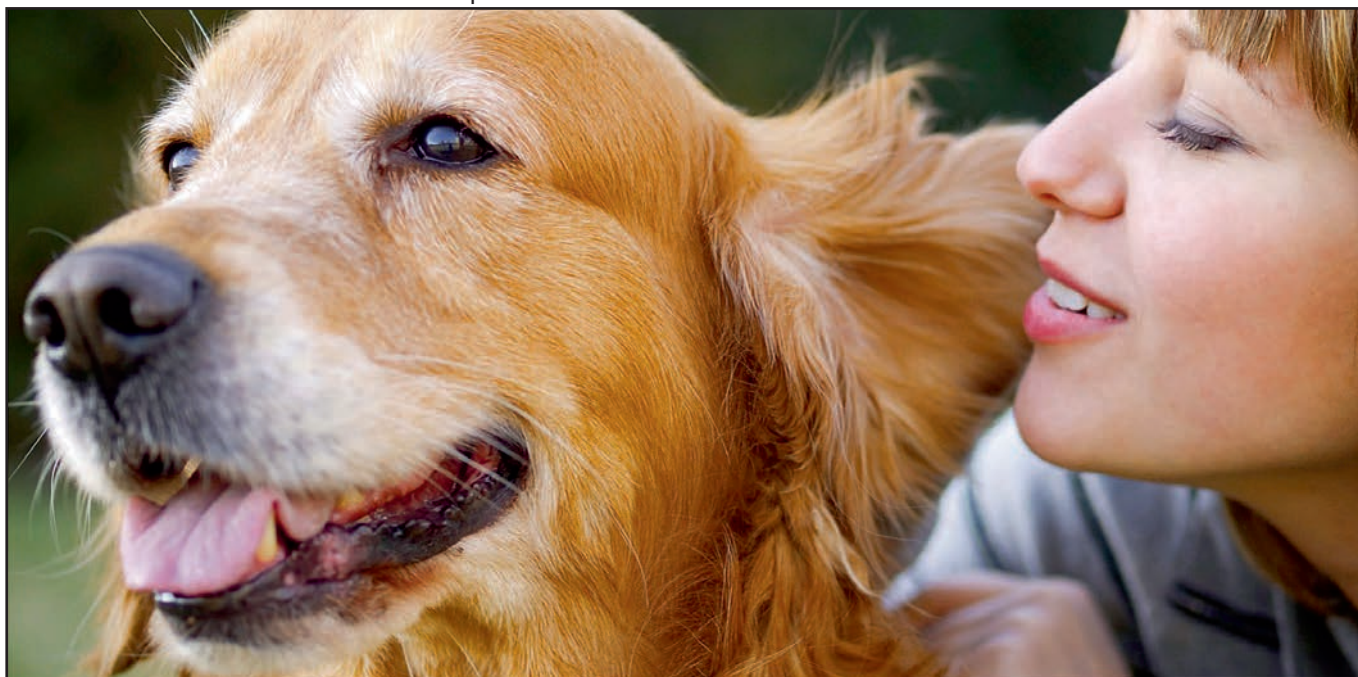
Pentru a scăpa de acest parazit, un pui de câine trebuie deparazitat intern la două, patru, șase și opt săptămâni. Adulții se deparazitează intern de aproximativ trei-patru ori pe an.

Câinii adulți recent intrați în familie trebuie deparazitați imediat, tratamentul fiind obligatoriu de repetat după 14 zile - ciclul biologic al teniilor presupune existența unei gazde intermediare necesare pentru dezvoltarea diferitelor stadii ale parazitului.

Profilaxia

Pentru a evita infestarea câinelui cu orice tip de parazit intestinal, îndepărtați-i fecalele din curte sau din zona în care îl plimbați; supravegheați-l pentru a nu intra în contact nici cu excrementele sale, nici cu cele ale altor câini - mulți câini au obiceiul să miroasă excremente; dacă deja este sub tratament împotriva unor paraziți, nu-i aplicați alt tratament pentru alt tip de paraziți, efectele nu vor fi pozitive; tratați-l numai cu produse recomandate de medic.

Pentru combaterea ascariidozelor este disponibilă o paletă largă de produse specifice din grupul benzimidazolilor, imidazol, avermectinelor.

Gama de hrană Brit Care II

- Soluția ideală pentru menținerea sănătății și prevenirea afecțiunilor nutriționale la câini adulți și bătrâni

de dr. Weisz Levente
weisz.levente@petzoom.ro

Pentru câinii adulți de talie mică vă recomandăm varianta **Brit Care Adult Small Breed**, un produs din categoria superpremium cu un conținut echilibrat și digestibil, care respectă cerințele speciale pentru această categorie de câini - de asemenea, această variantă nutrițională este și o formulă alimentară hipo-alergenică pentru câinii adulți (1-8 ani) și cu o greutate de până la 10 kg. În necesarul zilnic de hrană al acestei categorii de câini trebuie să existe un conținut energetic ridicat, care să și respecte cerințele nutritive caracteristice categoriei. Acest sortiment asigură per kilogram de produs: 28% proteină, 17% grăsimi, 10% umiditate, 1,6% calciu, 1,2 % fosfor, 20.000 UI de vitamina A, 1.500 UI vitamina D3 și 500 mg vitamina E. De asemenea, în compoziția produsului se regăsesc ingrediente de înaltă calitate nutritivă: carne de miel și produse din carne de miel, orez, grăsimi de pasăre, ulei de somon, tărață de orez, butași uscați de sfeclă de zahăr, drojdie de bere, extract de yuca, sulfat de glucozamină, sulfat de condroitină, DL-metionină, L-lizină, manan-oligozaharide, pantotenat de calciu, biotină, vitamina A, vitamina D3 și vitamina E sub formă de α -tocoferol.

Datorită acestor componente de bună calitate, conținutul energetic atinge 3.838 kcal/kg produs. În plus, nivelul ridicat de vitamina E și de seleniu sub formă organică acționează ca un antioxidant complex, asigurând protecția membrară împotriva radicalilor liberi și fiind un real „factor anti-îmbătrânire”.

Proporția echilibrată între $\Omega 3$ și $\Omega 6$ și zincul și cuprul sub formă organică asigură întreținerea zilnică a sănătății pielii și a părului. Profilul aminoacidic echilibrat permite utilizarea însemnată a proteinelor rezumate în țesuturile proprii.

Mannan-oligozaharidele întretin sănătatea intestinului, reducând microflora patogenă în intestin, asi-

gurând subzistența sistemului imunitar și totodată menținerea sănătății. La rândul lor, fructo - oligozaharidele asigură microflora pozitivă în intestin, contribuind la menținerea stării de sănătate a intestinului.

Sortimentul este ambalat în cantități de 1 kg, 3 kg și 7,5 kg, asigurând cerințele nutriționale la toate rasele de câini de talie mică, mai cu seamă la rasele Dachshund, Yorkshire Terrier, Russell Terrier, Chihuahua, Bichon Frisé, Toy Poodle, Shi Tzu, Pekingese, Papillon, Coton de Tulear și Lhasa Apso.

Pentru câini de talie medie

Pentru câinii adulți de talie medie, recomandăm varianta **Brit Care Adult Medium Breed**, un produs superpremium cu un conținut bine echilibrat și digestibil, respectând cerințele speciale pentru câinii adulți de talie medie, fiind o formulă alimentară hipo-alergenică pentru câinii adulți (1-7 ani) și cu o greutate între 10 și 25 kg. Această categorie de câini are nevoie de un conținut bine echilibrat și ușor digestibil ca

hrană zilnică, iar conținutul acestui sortiment asigură per kg produs: 26% proteine, 15% grăsimi, umiditate 10%, 1,6% calciu, 1,2 % fosfor, 20.000 UI de vitamina A, 1.500 UI vitamina D3, respectiv 500 mg vitamina E. Datorită acestor ingrediente cu înalt standard calitativ, conținutul energetic asigură atinge 3.760 kcal/kg produs.

Asemănător sortimentului categoriei de talie mică, se asigură prin compoziție toate ingredientele necesare, dintre care aș sublinia rolul foarte important al extractului de yuca pentru protecția intestinului și a ficatului împotriva amoniacului, protejând astfel hemoglobina de pericolul degradării și reprezentând „factorul” care asigură protecția ficatului și a intestinului, reglând în același timp nivelul mirosului fecalelor.

Acest sortiment este ambalat în cantități de 1 kg, 3kg și 12 kg, produsul asigurând cerințele nutriționale la toate rasele de câini de talie medie, mai cu seamă la rasele Beagle, Border Collie, Basenji, Bull Terrier, Cocker Spaniel, French Bulldog, Irish Terrier, Polish Sheepdog, Puli, Spanish Water Dog, Standard Schnauzer, Whippet, Basset Hound, Clumber Spaniel, Collie, Chow Chow, Dalmatian, Poodle și Vizsla.

Pentru câini de talie mare

Pentru câinii adulți de talie mare și uriași este recomandată varianta **Brit Care Adult Large Breed**, care este un produs superpremium

cu un conținut bine echilibrat și digestibil, respectând cerințele speciale pentru acești câini ce au nevoie de o hrană îmbogățită cu componente nutritive speciale pentru prevenirea problemelor de digestie, a bolilor de inimă și a problemelor articulare, reprezentând un tip de hrană hipo-alergenica pentru câinii adulți cu o greutate peste 25 kg.

Această categorie de câini are nevoie de mâncare zilnică având un conținut bine echilibrat și digestibil, sortimentul asigurând per kg produs: 25% proteine, 13% grăsimi, umiditate 10%, 1,5 % calciu, 1% fosfor, 20.000 UI de vitamina A, 1.500 UI vitamina D3, respectiv 500 mg vitamina E, cu un conținut energetic de 3.597 kcal/kg produs. În compoziția sa se regăsesc ingrediente de înaltă calitate nutritivă: carne de miel și produse din carne de miel, orez, grăsimi de pasăre, ulei de so-

mon, tărață de orez, butași uscați de sfeclă de zahăr, drojdia de bere, extract de yuca, sulfat de glucozamină, sulfat de condroitină, DL-metionină, L-lizină, manan-oligozaharide, pantotenat de calciu, biotină, vitamina A, vitamina D3 și vitamina E sub formă de α -tocoferol.

Asemănător sortimentelor destinate categoriilor de talie mică și medie, produsul asigură toate ingredientele necesare câinelui dumneavoastră - subliniez rolul foarte important al proporției echilibrate de Ca/P, existența glucozaminei și a condroitinei, care facilitează dezvoltarea corespunzătoare a scheletului și a articulațiilor. Sortimentul se găsește ambalat în cantități de 1 kg, 3 kg și 12 kg, asigurând cerințele nutriționale la toate rasele de câini de talie mare și uriași, mai cu seamă la rasele Labrador Retriever, German Shepherd, Boxer,

Bulldog, Doberman, Irish Setter, Rhodesian Ridgeback, Bernese Mountain Dog, Bullmastiff, Cane Corso, Dogue de Bordeaux, Newfoundland, Fila Brasileiro, Great Dane, Rottweiler, Irish Wolfhound, Akita Inu, Saint Bernard.

Pentru câinii seniori

Varianța **Brit Care Senior All Breed** este o hrană superpremium, bine echilibrată, destinată câinilor mai în vârstă - pentru câini peste 6 ani de talie mare, peste 7 ani de talie medie și peste 8 ani de talie mică. Hrana are o formulă îmbogățită cu seleniu organic și vitamina E pentru încetinirea îmbătrânirii, reducerea riscului obezității, minimizarea problemelor de digestie potențială și ajută la protejarea sănătății or-

ganismului. Rețeta acestui sortiment asigură per kg produs: 25% proteine, 12% grăsimi, umiditate 10%, 1,5 % calciu, 1% fosfor, 20.000 UI de vitamina A, 1.500 UI vitamina D3, respectiv 700 mg vitamina E, fiind ambalat în cantități de 1 kg, 3 kg și 12 kg (cu un conținut energetic de 3.414 kcal/kg produs).

În compoziția produsului se regăsesc ingrediente de înaltă calitate nutritivă: carne de miel și produse din carne de miel, orez, grăsimi de pasăre, ulei de somon, tărâță de orez, butași uscați de sfeclă de

zahăr, drojdie de bere, extract de yuca, sulfat de glucozamină, sulfat de condroitină, DL-metionină, L-lizină, manan - oligo - zaharide, pantotenat de calciu, biotină, vitamina A, vitamina D3 și vitamina E sub formă de α -tocoferol. Combinația de vitamina E și choline chloride stimulează funcționarea corespunzătoare a sistemului nervos și protejează membranele împotriva radicalilor liberi. Protejarea sistemului cardiovascular se realizează prin proporția echilibrată între $\Omega 3$ și $\Omega 6$ acizi grași, iar conținutul optim de cupru chelat protejează sistemul vascular împotriva problemelor cauzate de colesterol. Mannan-oligozaharidele întrețin sănătatea intestinală și reduc microflora patogenă în intestine. Produsul conține o proporție optimă între proteine și grăsimi, protejând câinele împotriva obezității și asigurând un consum de energie optim.

Pisica ta poate arăta sănătoasă dar știi
că poate avea **PARAZIȚI INTERNI?**

Mergi la MEDICUL VETERINAR
și cere pipeta care poate deparazita pisicile
fără nici cel mai mic stres

Gata cu fuga prin casă și tabletele greu de administrat!

ÎNTREABĂ DE

SOLUȚIILE
ANTIPARAZITARE
PENTRU PISICI
DE LA BAYER!

Ciudatele lor preferințe „culinare”

de Roxana Grosu

roxana.grosu@petzoom.ro

Când vine vorba de mâncare, unele gusturi sunt „doar” ciudate, pe când altele pot fi foarte ciudate. Acest lucru nu este valabil doar în cazul oamenilor, ci și în cel al animalelor de companie. Spre exemplu, dacă îți place în mod deosebit laptele de soia în timp ce prietenii nu te înțeleg, la fel și câinele sau pisica ta ar putea avea unele preferințe culinare care-ți par ciudate. Desigur, când vorbim de apetit ridicat pentru noroi, iarbă, cauciuc sau pungi, intrăm în tagma gusturilor foarte ciudate. Poftele de acest gen pot fi, în ciuda aparențelor, destul de normale, alteleori pot însă indica o boală care trebuie neapărat tratată de veterinar. Unele preferințe alimentare pot fi dictate și din dorința de a ieși în evidență, asemeni copiilor care vor să atragă atenția, sau de anumiți factori de stres - căci, da, chiar și animalele pot fi stresate. Dacă ai un pui de pisică sau câine, apetitul crescut pentru alimente care rareori sunt nutritive în sine poate fi dat pur și simplu de nevoia de a experimenta. Mai mult, medicii susțin că, până la vârsta de șase luni, este

normal ca puii de câine să vrea să descopere mediul înconjurător prin intermediul papilelor gustative și al stomacului. Dar care sunt acele obiceiuri foarte ciudate, cărora nu le găsim o explicație?

1. Noroi. E normal să-ți vezi cățelul adulmecând și săpând în pământ, dar cât de ciudat este atunci când începe să și mănânce grămezile pe care le sapă? Pământul nu e digerabil, însă conține minerale folositoare (potasiu, magneziu, zinc și fier). Câinii bolnavi mănâncă adesea pământ și o fac tocmai pentru a-și corecta anumite dezechilibre nutriționale. Însă în timp ce un pumn de pământ din când în când nu este dăunător, o porție sănătoasă, în mod regulat, poate fi motiv de îngrijorare. Orice mostră de pământ poate conține materii fecale provenind de la alte animale, iar mesele regulate constând în asemenea „aliment” ar putea fi sursă a foarte multor paraziți. Dacă îți vezi câinele mănâncând pământ, dă-i suplimente și vitamine care să îi înlocuiască nevoile de fier, magneziu și alte minerale.

2. Fecale. Pe lângă mirositul constant al zonei din jurul cozii și băutul apei din toaletă, mâncatul fecalelor (comportament cunoscut

și sub numele de scatofagie sau coprofagie) este des întâlnit la câini. Deși nu este foarte plăcut vederii, acest lucru nu înseamnă neapărat că este ceva în neregulă cu animaluțul. Mulți câini mănâncă materii fecale din plictiseală sau curiozitate. Dacă este propria lor „producție”, cel mai probabil este inofensivă. Este posibil ca la mijloc să fie și un lucru legat de instincte ancestrale - femelele, în sălbăticie, mănâncă adesea fecalele puilor lor pentru a evita să atragă atenția prădătorilor. Unele animale, cum sunt iepurii, chiar simt nevoia să-și mănânce propriile materii fecale.

3. Iarbă. Pisicile cunosc nenumărate moduri ciudate de a se distra. Întâmplarea face că ieșitul în curte pentru a mânca iarbă, pe care apoi să o vomite, este unul dintre ele. Din fericire, acesta nu este un lucru de o așa mare importanță pentru animale, cum este pentru stăpânii lor, cărora le revine sarcina neplăcută să își curețe patrupedul. Există, însă, dovezi că acest obicei alimentar nu dăunează sănătății animalelor, din contră. Deoarece pisicile și alte carnivore mănâncă, de regulă, o mulțime de lucruri greu de digerat (blană, oase, pene etc.), introducerea în alimentație a unor

plante fibroase, cum este iarba, pentru a induce voma, reprezintă pentru acestea o modalitate eficientă de a-și curăța stomacul și de a se proteja de blocaje intestinale. Pisicile care nu au acces la iarbă se canalizează însă, adesea, spre plante potențial otrăvitoare, pentru a-și satisface această nevoie. Unele plante de gen ar putea fi chiar plantele de cauciuc, pe care oamenii mai obișnuiesc să le „cultive”. Asigură-te, deci, că plantele pe care le ții în ghivece nu sunt ușor de accesat de către pisica ta.

4. Pica. Pica, o condiție care constă în ingerarea de obiecte non-

alimentare, este unul dintre cele mai periculoase obiceiuri alimentare la animale. Cu toate că acestea ar putea avea Pica din numeroase motive, cum ar fi anxietate, malnutriție sau nevroză, ar putea fi și parte a unui comportament normal, jucăuș; pentru câini și pisici, a mânca tot soiul de jucării este o a doua natură. Puii de câine, în special, vor mânca aproape orice care are un miros interesant - gunoi, lenjerie sau șosete murdare. În mod similar, puii de pisică pot mânca bucăți de elastic sau poleială, la fel cum ar mânca un șoarece sau o insectă. Chiar și așa, fie că este sau pare o joacă,

Pica poate fi o condiție mortală, care duce la intoxicație, blocaje intestinale sau alte probleme grave. Proprietarii de pisici sau câini trebuie să se asigure că au suficiente jucării sigure pentru animalele lor, iar dacă Pica persistă, consultați un veterinar.

5. Greva foamei. Unele animale sunt mofturoase când e vorba de mâncare, dar anorexia (boală de la care nici animalele nu fac excepție) poate indica prezența unor probleme majore de sănătate. Refuzul animaluțului tău să mănânce ar putea fi cauzat de probleme gastrointestinale, boli neurologice sau infecții orale care îngreunează mestecatul. Când pierderea în greutate devine vizibilă, e timpul să apelezi la un veterinar. Stăpânii de animale ar putea verifica dacă există alte simptome, cum ar fi strănut, febră sau dureri generale. Acestea ar putea acompania o problemă mult mai gravă. Pe de altă parte, sunt șanse destul de mari ca problema să fie de la mâncare, și nu de la animal. Câinilor și pisicilor nu le plac alimentele răncede. Mai mult, a mânca și a bea din același recipient le poate tăia orice poftă, așa că stăpânii trebuie să aibă grijă ca bolurile animalelor lor de companie să fie spălate la fel de des ca și farfuriile din care mănâncă ei înșiși.

Au pisicile nouă vieți?

de Roxana Grosu

roxana.grosu@petzoom.ro

Cu toții am auzit expresia potrivit căreia pisicile ar avea nouă vieți. O teorie cu privire la originea acestei zicale stă în faptul că, în cele mai vechi timpuri, cifra nouă era considerată a fi un număr norocos - trinitatea întreită. Întrucât pisicile par construite în așa măsură încât reușesc, de nenumărate ori, să supraviețuiască feluritelor accidente, acest număr norocos pare a li se potrivi de minune. Dar cu toate că în majoritatea țărilor se spune că pisica are nouă vieți, acest lucru nu este general valabil. Spre exemplu, în Italia, Germania, Grecia și unele regiuni spaniole, se spune că ar avea șapte, în timp ce în Turcia și țările arabe se spune că ar avea șase. Mitul este atribuit supleții și condiției fizice aparținând pisicilor, de care acestea dau dovadă în nenumărate situații periculoase.

O altă credință, adiacentă mitului că pisicile ar avea mai multe vieți, este aceea că micile patrupeze ar ateriza tot timpul în picioare, folosindu-se de un reflex instincțiv de a-și întoarce corpurile în așa

fel încât să nu se lovească în cădere. Desigur, acest lucru nu înseamnă că pisicile nu se pot lovi sau muri în cădere. Pisicile au urechea internă foarte bine dezvoltată, acest lucru generând un simț al echilibrului aproape suprapământean; de aceea pisicile aterizează în picioare. Mulți veți fi surprinși să aflați că o pisică are șanse mai mari să supraviețuiască unei căzături cu cât înălțimea este mai mare. Potrivit unui studiu efectuat de niște veterinari americani, 10% din accidentele fatale pisicilor s-au produs când acestea au căzut de la o înălțime de 2-6 etaje, însă numai 5% au fost cauzate de căzături de la înălțimi mai mari.

Potrivit legilor fizicii, corpurile aflate în cădere, indiferent de greutate, accelerează cu aproximativ 35 de kilometri pe oră. Obiectul care cade, după ce parcurge o anumită distanță în aer, ajunge la o viteză maximă, întrucât frecarea obiectului cu aerul îi încetinește căderea. Cu cât masa obiectului este mai mică (cum este în cazul unei pisici) și cu cât este mai mare distanța, cu atât mai mult va reuși să încetinească.

O pisică, după ce cade de la o înălțime mare, atunci când nu își mai accelerează viteza, își depăr-

tează picioarele, luând forma unei umbrele, reușind ca la atingerea solului să își amortizeze posibilele traumatisme.

Argumentele unui mit

Revenind la originea celor nouă vieți ale pisicilor, relația dintre micile feline și oameni poate fi urmărită până în urmă cu peste 9.500 de ani. Pisicile apar în istoria mai multor națiuni, de multe ori fiind mistificate la gradul de legendă și adesea servind drept subiect preferat pentru artiști și scriitori. Istoricii tind să creadă că domesticirea pisicilor și-ar avea originea în Egiptul antic, lucru relevat de reprezentări ale acestora în picturi și desene vechi de circa 3.600 de ani. Cu toate acestea, în 2004, un mormânt neolitic, despre care specialiștii spun că ar data de acum 9.500 de ani, în care se aflau un schelet de om și unul de pisică, a fost excavat în Cipru; acest lucru a pus într-o nouă lumină istoria relației dintre oameni și pisici. Descoperirea în cauză, coroborată cu mai multe studii genetice, a lăsat de înțeles că pisicile ar fi fost domesticite, cel mai probabil, în Orientul Mijlociu, în zona numită Cornul Abundenței, în

perioada în care agricultura începea să ia amploare, ulterior micile feline fiind aduse în Cipru și Egipt.

În Egiptul antic, pisicile erau considerate animale sacre, zeița Bastet fiind reprezentată având formă de pisică, uneori luând chiar aspectul războinic al unei leoaice. Cei care sunt creditați cu aducerea pisicii domestice din Egipt în Europa sunt romanii. Astfel, în Aquitania, una dintre provinciile vechiului Imperiu Roman, un epitaf datat în secolul I d.Hr., care înfățișează o tânără ținând o pisică în brațe, constituie una din primele reprezentări romane ale pisicii domestice. Cu toate acestea, este posibil ca pisicile să fi fost animale de com-

panie în Europa chiar și înainte de Imperiul Roman, istoricii susținând că nu este exclus ca acestea să fi fost prezente în Marea Britanie în epoca fierului.

Pisicile s-au răspândit în întreaga lume în perioada marilor descoperiri (între secolul al XV-lea și secolul al XVIII-lea), când se călătorește foarte mult pe mare și ocean, iar pisicile erau ținute la bord pentru a ține șoarecii și șobolanii sub control, dar și pentru noroc.

Multe religii antice credeau că pisicile sunt suflete nobile, care, deși necuvântătoare, erau atotștiutoare, putând să influențeze deciziile oamenilor. În Japonia, spre exemplu, pisica Maneki Neko este

un simbol al norocului. Deși nu există specii sacre în Islam, pisicile suntenerate și de musulmani. Unii scriitori susțin chiar că profetul Mohamed ar fi avut o pisica preferată - Muezza. Se spune chiar că ar fi iubit pisicile atât de mult, încât prefera să doarmă dezvelit decât să deranjeze o pisică odihnindu-se pe pătura sa. Iar Freyja - zeița iubirii, frumuseții și fertilității în mitologia nordică - este portretizată mergând într-un car tras de pisici.

Superstiții negative

Multe culturi, însă, au și superstiții negative legate de pisici. Un exemplu elocvent este cel al pisicii negre care taie calea cuiva, uneori considerându-se că pisicile ar fi fost animalele care potențau puterile vrăjitoarelor. Omorârea pisicilor în Belgia medievală, de pildă, este comemorată chiar și în zilele noastre printr-o paradă numită Kattenstoet. Nici în România nu suntem străini de miturile cu pisici, unii având varii superstiții atunci când o pisică neagră le apare în drum, iar alții considerându-le animale viclene, de o inteligență superioară multor altor patrupeze.

Adevărul din spatele îndemânării pisicilor aparține, însă, științei, oricât de mult ne-ar plăcea să credem că, într-adevăr, acestea ar avea mai mult de o viață pe pământ.

Mieunătoarea din Oz

de Sandra Stoler

sandra.stoler@petzoom.ro

Plouă mocănește, torsul pisicii îmbie la leneveală, parfumul ceaiului duce cu gândul la visare, dar nu-i vreme de numărare banii. Mai câștigați suntem citind. Și am putea citi despre personaje din universul magic al lui Oz. Dar nu despre aventura lui Dorothy, pentru c-o știm, ci despre pisica Munchkin, botezată după numele personajelor din romanul lui L. Frank Baum, care vine parcă de pe alt tărâm, altul decât cel al felinei cu picioare lungi și zvelte.

O mutație genetică fericită - spun astăzi iubitorii rasei - a dus la apariția pisicii Munchkin, obținută în SUA, în anul 1980. Și-a primit numele chiar după cel al personajelor de mică statură din romanul după care s-au făcut multe ecranizări, Vrăjitorul din Oz.

Mutație de succes

Mutația genetică ce a determinat apariția picioarelor scurte la Munchkin se numește, exact ca și în cazul oamenilor, acondroplazie (produce un defect de creștere osoasă, care duce la o statură anormal de mică). Primele consemnări legate de această mutație la pisici s-au făcut în anul 1944, în raportul unui medic veterinar din Marea Britanie, H. E. Williams-Jones. Acesta

a descris patru generații de pisici cu picioare scurte, sănătoase și vivace din caleafară. Însă pentru că erau rare, iar vremurile vitrege, exemplarele de atunci au dispărut pe timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ceva mai târziu, savanții aveau să afle că mutația care determină apariția pisicilor pitice este una autosomal-dominantă, adică gena mutant este dominantă. S-a mai stabilit că este vorba de o genă asemănătoare celei care a înzestrat cu membre scurte câinii din rasele Corgis și Dachs-hund. Trăsătura care avea să le facă atractive pe pisicile Munchkin a fost consemnată din anul 1956, la exemplare întâlnite în Rusia și mai apoi, în Anglia, în 1970 și în SUA, în 1980. Cunoscută ca salvatoare a rasei a fost Sandra Hockenedel, o profesoară de muzică din Louisiana (SUA), care în anul 1983 a găsit-o pe Blackberry, o pisică pitică neagră și gestantă, devenită apoi chiar promotoare a rasei.

The International Cat Association (TICA) a acceptat această rasă,

Munchkin, într-un program de studiu genetic, în 1994.

Pisicile pitice au rămas deci o perioadă îndelungată tema observațiilor. În expoziții, acestea erau prezentate în cadrul unei clase experimentale „rase și culori noi”, abia din anul 2002 Munchkin putând concura la clasa Campion.

Pitică, dar sprintenă

Pentru că embrionii homozigoți nu sunt viabili, pisicile din rasa Munchkin nu se pot împerechea decât cu exemplare din alte rase. Din încrucișarea pisicilor Munchkin cu exemplare LaPerm a fost creată rasa Skookums, aceste pisici având picioare scurte și blană crețată, o combinație apreciată de iubitorii de

feline.

Munchkin are greutatea cuprinsă între 2 și 4 kilograme și picioarele din spate puțin mai lungi decât membrele anterioare. Rasa este împărțită în subcategoriile standard, cu picioare foarte scurte și pitice. Prin urmare, unele pisici își merită din plin apelativul de Miniature Cat (Pisica Miniatură) - un exemplar din această rasă, Fizz Girl (2 ani) - în foto jos -, care îi aparține lui Tiffani Kjeldergaard din San Diego și care măsoară doar 15,24 centimetri, a fost consemnată în Cartea Recordurilor ca fiind cea mai mică pisică adultă. Având în vedere că sunt încrucișate cu alte rase, pot avea blana lungă sau scurtă, dar întotdeauna moale și divers colorată. Exemplarele cu blăniță lungă au cozile stufoase și franjurate, aspect care le conferă un farmec deosebit.

Înfățișarea pisicii pitice exprimă agerime, felina având ochi mari și un bot fin și delicat. Are o constituție athletică și este foarte activă. Deși aleargă precum un iepuraș, prinde viteze mari. Dimensiunea picioarelor nu o dezavantajează la alergat, din contră, îi conferă un avantaj la schimbarea sensului la fugă. Este o bună cățăritoare și o acrobată poznașă, însă nu poate face salturi la fel de înalte ca suratele sale cu picioare lungi.

Foarte curioase din fire și

doritoare de escapade unde să-și pună în practică calitățile de vânător, pisicile pitice adoră să exploreze.

Pot fi văzute adesea într-o poziție tipică „de veveriță”, ridicându-se pe lăbuțele din spate pentru a observa mai bine tot ce le înconjoară. În timp ce unele rase nu dau confortul și leneveala pe nimic în lume, pisicilor Munchkin le place să se joace și să fie în centrul atenției. Sunt cunoscute și pentru atracția pentru lucrșoare mici și strălucitoare, pe care le colecționează adesea în locuri mai greu accesibile.

Speculații infirmate

Crescătorii spun despre aceste pisici că sunt comediantе innăscute, puse pe șotii și pline de haz. Pisicile pitice copilăresc mult și adoră zbenguiala tot restul vieții. Sunt prietenoase, afectuoase și extrem de tolerante cu toanele celor din jur, fie cu cele ale omului, fie ale animalelor. Sunt recomandate familiilor cu copii și persoanelor singure. Nu au probleme de acomodare, adaptându-se repede în orice tip de locuință. Specialiștii susțin că micuțele feline sunt inteligente și învață destul ușor să se supună unor comenzi simple.

Ținându-se cont că nu se pot împerechea cu membri din aceeași rasă, Munchkin împrumută și din trăsăturile de caracter ale altor rase. S-au făcut multe speculații pe seama înălțimii lor și s-a crezut că pot fi predispuse la afecțiuni ale coloanei vertebrale. Cercetările făcute la începutul anilor '90 au demonstrat însă faptul că, spre deosebire de rasa de câini Teckel cu picioare scurte, felinele pitice nu prezintă afecțiuni ale coloanei vertebrale sau ale membrelor. Atenție însă la alimentație, pentru că exemplarele din rasa Munchkin au o predispoziție spre îngrășare. În general, pisicile pitice sunt sănătoase și au o speranță de viață de până la 15 ani.

Mistique mât pe Lucian Blaga

de Livia Șchiopu

livia.schiopu@petzoom.ro

Nu strivește corole de minuni, sub nicio formă nu calcă pe cadavre și nu-i fascinat de eternități rurale. Dar dacă v-a atras atenția titlul înseamnă c-am început bine, iar dacă avem cititori la fel de isteți ca noi și mai au și domiciliul în Brașov, dilema-i minimă. Treaba poetică fiind rezolvată, putem începe să detaliem misticismul amănuntelor. Închi-deți tv-urile, o să vă placă mai mult ce urmează.

Remus îl cheamă, străjuiește tăcut și consecvent terasa Alina de pe strada menționată-n titlu. Meloman din naștere, poate fi o sintagmă însușită de oameni cu pretenții pseudoaristocratice ca să-și justifice timpul dormit la concerte bine cotate. În cazul mâtului nostru, este o expresie bazată pe un fapt real. Asta vă spun acum, după ce-am aflat și eu că a venit pe lume pe 28 februarie 2011, într-o cutie cu viniluri care-i aparținea Alinei (și cutia și vinilurile și casa, ca să fiu sigură că s-a înțeles). Din cinci frați, a fost singurul care a supraviețuit unei afecțiuni congenitale neuromusculare manifestate prin imposibilitatea de a-și controla mușchii. Medicul veterinar nu i-a dat șanse multe. Văzându-l acum, la 2 ani și 7 luni, trecem peste scenariile medicale prescrise în care n-ar fi ajuns la vârsta asta. Remus e bine, de la sine înțeles datorită Alinei, care l-a îngrijit cu multă afecțiune „ca pe un copil”, motiv pentru care s-a atașat de familie ca

un tub de aracet.

Problema de sănătate l-a trecut prin trei praguri limită, cu emoțiile de rigoare. Primele semne le-a dat după perioada de înțărcare - laptele matern îi asigura o imunitate bună și o burtică de purceluș blănos. Schimbând alimentația și crescând, semnala prin comportament că nu se poate cățăra pe scaun, nu avea vigilența unei pisici normale, capul îi tremura. La un an deja era evidentă afecțiunea lui, medicul veterinar devenise mai important decât omul de la cablu și vitaminele din seringă l-au ajutat să își mențină vitalitatea și pofta de mâncare, în ciuda șchiopătărilor demne de un veteran de război. Acum începe faza mistică, deschideți psalmii și mângâiați pisica: la un an și ceva, Remus dădea semne din nou de apatie, lipsa poftei de mâncare, motricitate scăzută. În ciuda antiinflamatoarelor și a polivitaminelor pulsate de medic (știm că e nasol, d-aia strângem din ochi când descriem faza asta),

mâtul familiei se stingea. După o săptămână de letargie, Alina, întâmplător sau nu (în funcție de credințe și senzații tari) este vizitată de două prietene pricepute-ntr-ale Reiki-ului (o chestie mistică și complicată și mai mult nu știm oricum). Ei, fraților, daci nu ne băgăm cu interpretările (io mă prefac acum că-s jurnalista ancorată-n obiectiv) și vă lăsăm să vă iubiți pisicile și să credeți în ce și cum vreți voi. O dată așezată palma bioenergetică asupra motanului muribund este constatată situația șamanicește: „Alina, n-o să moară”...

Jjmmaaaf, ca-ntr-o pildă mesianică, mâtul o zbughește din culcuș și se-ndreaptă spre blidul cu mâncare. De atunci este așa cum îl știm noi, cei omniprezenți pe terasa Alinei. Adică foarte bine. De Crăciun, între reprize de somn, plonjează-n zăpadă și miaună colinde. Din alea jazzy, de pe discurile de vinil faine între care s-a născut. Să mai zică vreun hommo sapiens că nu ne alegem unde și cum să venim pe lume.

PETZOOM și MARAVET vă urează Sărbători fericite! LA MULȚI ANI!

OFERTĂ SPECIALĂ

• comandă acum un **ABONAMENT pe un an** la
PETZOOM – revista companionilor cu personalitate – și plătești doar **53,4 lei**

Avantaje:

- primești acasă cele șase reviste care apar pe durata a 12 luni
- taxele poștale sunt achitate de editor
- chiar dacă prețul revistei crește pe parcursul anului în care ești abonat, prețul abonamentului rămâne același

• ai certitudinea accesului la cea mai spectaculoasă și complexă revistă de profil, singura care prezintă în detaliu toate competițiile de tip CACIB desfășurate în România, precum și Euro Dog Show și World Dog Show

• este singura revistă care prezintă informații despre companionii din toate categoriile (câini, pisici, pești, păsări decorative, reptile, insecte, animale mici)

• ai acces la informații de specialitate despre nutriție, menținerea sănătății și socializarea corectă a a-

nimalului tău de companie

- citești reportaje și povești adevărate despre cei mai spectaculoși companionii, precum și interviuri în exclusivitate cu vedete despre animalele lor de companie
- ai acces sigur la toate concursurile organizate de revista „Petzoom” și partenerii ei

Te abonezi simplu:

- plătești 53,4 lei în contul bancar al SC MARAVET SRL (editorul revistei „Petzoom”) cu nr. RO43 RZBR 0000 0600 0487 2899, deschis la Raiffeisen Bank

- trimiți pe adresa de e-mail redactie@petzoom.ro numele, prenumele, adresa completă, numărul de telefon și numărul documentului de plată

- începând cu primul număr care apare după efectuarea plății, primești acasă revista PETZOOM.

Francesca și Violet, frumoase la mall

de Răzvan Buzoianu
razvan.buzoianu@petzoom.ro

În weekendul 28-29 septembrie, în Plaza România din București, a avut loc Expoziția Internațională de Pisici Starkatz, prima de acest fel organizată într-un mall. Evenimentul a fost extrem de aproape de a bate recordul de participare la un concurs de frumusețe felină organizat în România (272 de exemplare), la start fiind înscrise 260 de pisici. Organizatorul, Asociația Felină Cat-Stanta (membră a Felis România), a reușit performanța printr-o strategie care poate fi împrumutată și de alții: au atras un sponsor puternic și au oferit fiecărui înscris o cușcă pentru pisică a cărei valoare era peste taxa de înscriere (20 euro/două zile de competiții). În plus, prin locul de desfășurare și data aleasă, evenimentul a fost bine popularizat, fiind urmărit de aproximativ 10.000 de spectatori - e drept, unii-n trecere, că erau la shopping, dar cei mai mulți au plătit 7 lei pentru biletul de intrare. Printre organizatori, oficiali, concurenți și spectatori, și noi, „Petzoom” - da' noi n-am mers doar să admirăm, ci cu treabă. Și desemnat pentru rezolvarea acestei „probleme” am fost tocmai eu, un alergic la pisici. M-am încumetat să merg fără nicio pastilă în buzunar și mare mi-a fost bucuria când am văzut că o bună parte din

foto: Vlad Dobrin

Dicioto Carati Violet (sus) și Clever Paws Francesca (jos)

exemplare erau fără blană, de tip Sfinx. Oricum, să vezi aproape 300 de mâțe la un loc e ori extaz, ori coșmar - eu așa mi-am închipuit experiența asta.

Celor care n-au fost acolo...

Cum este la o expoziție de pisici?, asta e întrebarea, nu? Recepționări vizuale: un spațiu mare în interiorul mall-ului, „mobilat” cu niște cuști roșii la care se holbau o mare de oameni. În cuști, reușite exemplare de Persană, Norvegiană de pădure, Bengaleză, Maine Coon, British Shorthair, Exotic Shorthair, Don Sphynx, Sacră de Birmania, Albastră de Rusia, Siberiană, Rag-

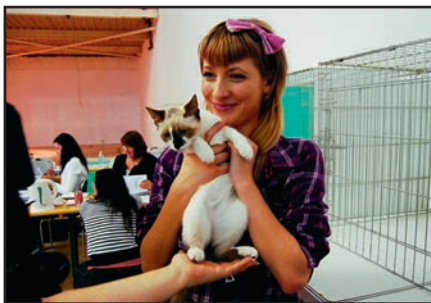
doll, Angora, Turcească, Bengaleză etc. Dacă stăteai să caști gura de la intrare, habar nu aveai ce se întâmplă acolo. Această acțiune - de căscare a ochilor - se întâmplă până când un expozant scoate o pisică din cușcă, la cererea publicului, și încep să zumzăie aparatele foto. Cam așa arată o expoziție de pisici: multă blăniță (sau piele, după rasă, după port, deh) și o atmosferă calmă, în totală antiteză cu o expoziție canină.

Unul dintre organizatori, Elian Beverly (proprietar de felisă), ne-a declarat că în competițiile de la mall-ul bucureștean au fost înscrise exemplare de mare valoare, unele aduse recent de la cele mai bune

felise din lume, câștigătoare de multiple titluri mondiale. Au fost înscriși zeci de expozanți din 12 țări (România, Ungaria, Ucraina, Slovenia, Italia, Serbia, Bulgaria, Rusia, Cipru, Grecia, Cehia și Franța), cu sute de pisici prețioase. Cei interesați de achiziționarea unui exemplar și-au putut rezerva puii, iar cei veniți cu intenția de a adopta o pisică au avut ocazia să aleagă una din cele prezente în spațiul dedicat - am aflat de la oficiali că cinci pisici și-au găsit o nouă casă, lucru îmbucurător. De asemenea, în cazul în care ai avut o zi proastă, încărcată de stres, te puteai relaxa mângâind o pisică în... colțul pentru mângâiat pisici (asta numai în cazul în care pisica respectivă a avut o zi bună). Asta a fost frumos. Urât a fost că o bună parte din vizitatori/spectatori a insistat să

pozeze pisicile „cu blitzul”, deși erau rugați să nu o facă - e logic, se stresează! Dar cu cât se pun la cale mai multe concursuri, cu atât mai mult se educă și vizitatorii într-un astfel de peisaj. Au fost prezente,

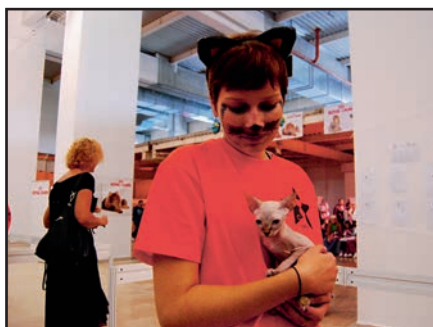
bineînțele, și multe standuri cu hrană și produse de îngrijire, iar cele cu jucării au fost cele mai animate.

Concursurile de pisici s-au arbitrat pe patru categorii (grupa 1 - persane și exotice, grupa 2 - păr semilung, grupa 3 - păr scurt, orien-

tale și siameze, grupa 4 - pisici de casă și pisici din rase recunoscute preliminar - de ex. Singapura -, sau încă nerecunoscute de FIFe), iar cei mai buni ai raselor din primele trei grupe s-au întrecut pentru titlul suprem Best Of Best (BOB, similar cu BIS în concursurile canine). Arbitrii au venit din Polonia, Cehia, Finlanda și Franța, iar premiile competițiilor înscrise în calendarul Federației Internaționale Feline (FIFe) au constat în cupe, rozete și mâncare oferită de sponsori.

Best of Best al primei zile a concursului a fost Clever Paws Francesca din rasa British Shorthair, care provine din felisa cehului Vlastimil Vajnorak (proprietar: Jenia Kirilova din Bulgaria), iar în cea de-a doua zi primul loc pe podium l-a ocupat Diciotto Carati Violet, o

persană albastră tigrată venită din Italia (proprietar: Elian Beverly din București).

Categoria Best In Show (BIS) Junior a fost câștigată în ambele zile de persana albastră Giufrans Voulevant din Italia. În cea de-a doua zi, Best Of Best (BOB) a fost Dicioto Carati Violet (rasa Persană, și ea adusă de la o felisă din Italia de actualul proprietar, Elian Beverly).

Organizatorul principal al expoziției internaționale Starkatz este asociația felină Cat-Stanta, înființată în anul 2005, care a planificat deja pentru următorii doi ani evenimente în Constanța, București (... în consecință, cel puțin așa arată raționamentul, de pisici tot nu voi scăpa și poate în felul ăsta nu o să mai am parte de alergii la ele) și în alte orașe.

CLASAMENT International Cat Show Starkatz - 28 septembrie 2013

Categorie	Nume pisică	Rasă pisică	Proprietar (Țară)
Categoria I	Giufrans Voulevant	Persană	Elian Beverly (România)
Categoria II	Chatandolls Anmitsu	Ragdoll	Elian Beverly (România)
Categoria III	Clever Paws Francesca	British Shorthair	Jenia Kirilova (Bulgaria)
Categoria IV	Ammon		Anamaria Comșa (România)
Best of Best 3	Nar Kotik Leprekon	Don Sphynx	Magdalena Paricheva (Bulgaria)
Best of Best 2	Giufrans Voulevant	Persană	Elian Beverly (România)
Best of Best 1	Clever Paws Francesca	British Shorthair	Jenia Kirilova (Bulgaria)

CLASAMENT International Cat Show Starkatz - 29 septembrie 2013

Categorie	Nume pisică	Rasă pisică	Proprietar (Țară)
Categoria I	Dicioto Carati Violet	Persană	Elian Beverly (România)
Categoria II	Chatandolls Anmitsu	Ragdoll	Elian Beverly (România)
Categoria III	Clever Paws Francesca	British Shorthair	Jenia Kirilova (Bulgaria)
Categoria IV	Cedric		Asociația „Pisici pentru adopție” (România)
Best of Best 3	Elian Rags Sugar Plum	Ragdoll	Elian Beverly (România)
Best of Best 2	Clever Paws Francesca	British Shorthair	Jenia Kirilova (Bulgaria)
Best of Best 1	Dicioto Carati Violet	Persană	Elian Beverly (România)

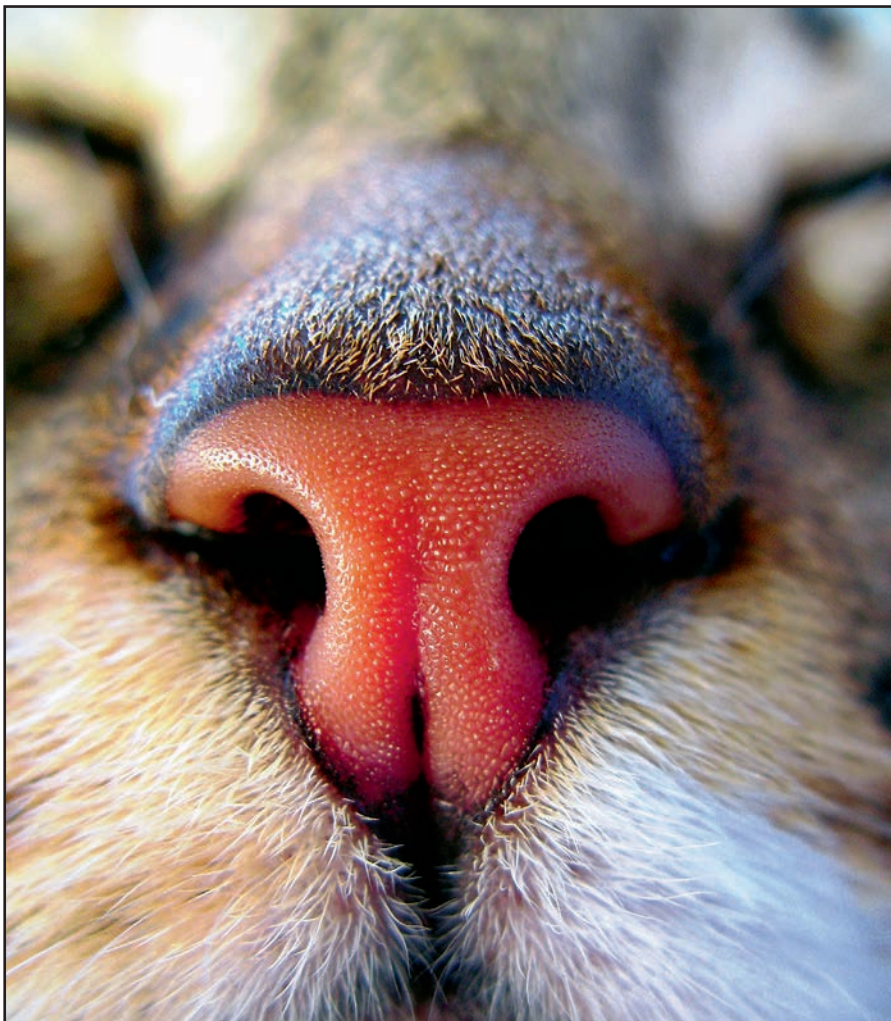
Protecție împotriva afecțiunilor virale și bacteriene

de dr. Weisz Levente
weisz.levente@petzoom.ro

Pisicile pot prezenta diferite afecțiuni la nivelul aparatului respirator, al cavității bucale, la nivelul globului ocular și anexele acestuia sau la nivelul tractului urinar. Cele mai frecvente afecțiuni sunt date de bacterii și/sau de virusuri. Această patologie este foarte vastă și complexă, de multe ori fiind de origine mixtă (bacteriană/virală). Durata fiecărei boli este variabilă și se traduce prin simptomatologii variate și cu diferite reacții la un tratament special anume.

Afecțiunile respiratorii sunt frecvente la pisică, de multe ori fiind afectat tractul respirator superior și sinusurile (dar nu numai). Se știe că virusii din familia Caliciviridae - Feline calicivirus (FCV) și Herpesviridae sunt cei mai temuți agenți patogeni care dau mari bătăi de cap proprietarilor de pisici, dar și medicilor veterinari. Virusurile se multiplică la nivelul țesuturilor respiratorii și sunt eliminate la nivel salivar, prin secreții respiratorii, vomă, prin urină și fecale, astfel că probabilitatea ca o pisică bolnavă să transmită virusul este una foarte mare. Această boală virală mai este cunoscută și sub denumirea de caliciviroza virulentă sistemică a pisicilor.

Pisicile infectate cu virusul FIV pot manifesta semne clinice variabile, debutul bolii fiind unul acut sau cronic. Formele latente și subclinice se pot acutiza sub influența

oricărui factor de stres. Simptomatologia se traduce prin febră, conjunctivită, cheratite, secreții nazale, strănut și ulceratii bucale și diferite forme de stomatite.

Din cauza infecțiilor bacteriene secundare și suprapuse pot apărea pneumonii bacteriene. Sunt exemplare la care apare poliartrita, aceasta fiind mediată prin răspuns imun. Un „factor cheie” în apariția bolii este considerat sistemul imunitar (capacitatea de apărare a organismului).

Susținerea sistemului imunitar poate ajuta mult la menținerea stării de sănătate a pisicilor.

Stomatitele

Stomatitele pot dezvolta afectarea tractului respirator superior

asociat cu febră și lipsa apetitului. În cazurile cronice se poate observa și diagnosticul glomerulonefrită, aceasta fiind o complicație datorată depozitului imunologic complex. Intensitatea semnelor clinice este dată de virulența tulpinii în cauză și depinde într-o mare măsură de răspunsul sistemului imunitar. Foarte repede, chiar în cursul debutului, se poate observa o secreție exagerată la nivelul nărilor și al ochilor, ulceratii la nivelul cavității bucale, starea letargică a pisicii și nu în ultimul rând anorexia. Aceste semne clinice apar în primele 72-96 de ore de la debut, iar după acest interval apare febra, edemul facial și sindromul disfuncției diferitelor organe interne.

Diagnosticarea precisă a acestei boli cu ajutorul testelor

specifice este foarte dificilă, deoarece seamănă foarte mult cu semnele altor afecțiuni respiratorii, mai cu seamă cu cele ale rinotraheitei feline virale. Nu există un tratament specific în această afecțiune - este recomandată antibioticoterapia pentru tratarea infecțiilor bacteriene secundare. În această afecțiune este potrivită utilizarea acelor substanțe care joacă rol de imunomodulatori (mai cu seamă asupra limfocitelor T și care sunt recomandate pentru a asigura suportul imun). Având în vedere deshidratarea, un aspect foarte important este aplicarea unor perfuzii bine calculate pentru a asigura reechilibrarea hidro-electrolitică. La exemplele la care se pot observa și semnele poliartritei, se pot utiliza corticosteroizii, iar pentru afecțiunile bucale complicate cu infecții bacteriene secundare (date de anaerobi de genul *Prevotella* și *Porphyromonas*) este recomandată administrarea suspensiei orale de Veraflox (Pradofloxacină).

Stomatitele virale sunt foarte greu tratabile, succesul terapiei specifice aplicate fiind variabil. Vaccinarea împotriva acestei boli se

poate face cu două tipuri de vaccinuri (cele inactivate și cele vii atenuate, dar care nu posedă virulența virusului original). Imunitatea maternală transmisă puișilor durează în medie nouă săptămâni, după care trebuie efectuată vaccinarea care, chiar dacă nu asigură 100% protecție, reduce semnificativ severitatea bolii în caz de contact ulterior cu virusul. Durata eficacității unei vaccinări este de aproximativ trei ani. Aplicarea măsurilor de carantină, vaccinarea și susținerea sistemului imunitar prin produsele specifice sunt cele mai plauzibile

măsuri de siguranță în prevenirea bolii.

Flumax

Producătorul VetPlus a conceput un produs specific și destinat pisicilor (nevaccinate sau vaccinate): **Flumax**. Acesta se prezintă sub forma unui dispozitiv cu ajutorul căruia se poate doza cu maximă precizie doza necesară pisicii. Produsul are o compoziție foarte bine definită, conținând:

- **L-Lizină** (un aminoacid esențial necesar menținerii sănă-

tății pisicilor, dar pe care organismul lor nu îl poate produce - lizina împiedică reactivarea și multiplicarea anumitor virusi). L-lizina trebuie suplimentată din alte surse, deoarece este un constituent de bază al proteinelor, asigură o dezvoltare corespunzătoare și joacă un rol esențial în producerea carnitinei, fiind o substanță responsabilă pentru convertirea acizilor grași în energie și pentru reducerea colesterolului din sânge. L-lizina ajută la absorbția calciului și este vitală pentru producerea collagenului, o substanță importantă pentru oase și țesuturile conjunctive, incluzând pielea, tendonul și cartilajul. Este necesară pentru susținerea bunei funcționări a sistemului imunitar, fiind implicată în producerea anticorpilor. De asemenea, are rol important și în biosinteza hormonilor și a enzimelor.

- **Rodie.** Este o sursă semnificativă de vitamina C - indispensabilă în procesele antioxidative -, sursă de vitamina B, acid pantotenic, potasiu și polifenoli antioxidanți. Are rol de a reduce radicalii liberi eliberați.

- **Vitamina B3** (hidrosolubilă). Indispensabilă pentru majoritatea coenzimelor, intrând în structura acestora.

- **Vitamina B6.** Necesară pentru reacția enzimatică ce are ca efect eliberarea glucozei din glicogen.

- **Peralgonium sidoides.** Utilizat și în medicina umană pentru

tratarea diferitelor afecțiuni inflamatorii ale bronhiilor, plămânilor, faringelui și stomacului.

- **Extract de merișor.** Recunoscut pentru efectele sale benefice prin intermediul moleculelor de PAC (Proantocianidine).

- **Zinc.** Este o componentă structurală necesară unirii proteinelor ADN și protejează membrana celulară împotriva procesului de liză.

Flumax ajută la reducerea proliferării agenților virali, reducând excreția, și luptă împotriva infecțiilor bacteriene secundare. Este un nutraceutic cu o palatabilitate crescută, fiind un produs aromatizat. Este destinat tuturor pisicilor cu probleme respiratorii în cazul infecțiilor cu Herpesvirus felin și Calicivirusul felin.

De asemenea, este recomandat pisicilor nevaccinate, celor vac-

cinate (vaccinul ameliorează gravitatea semnelor clinice, dar nu oferă protecție împotriva virusurilor), pisicilor care strănută, care au secreții nazale și/sau oculare, ulcere corneene, lipsa apetitului, celor febrile și cu stare de apatie.

Prin administrarea de **Flumax** le creștem pisicilor apetitul și le oferim energie, substanțe cu efect antioxidant, antibacterian, antiviral și imunostimulator. **Flumax** poate fi administrat ca atare sau amestecat cu mâncarea.

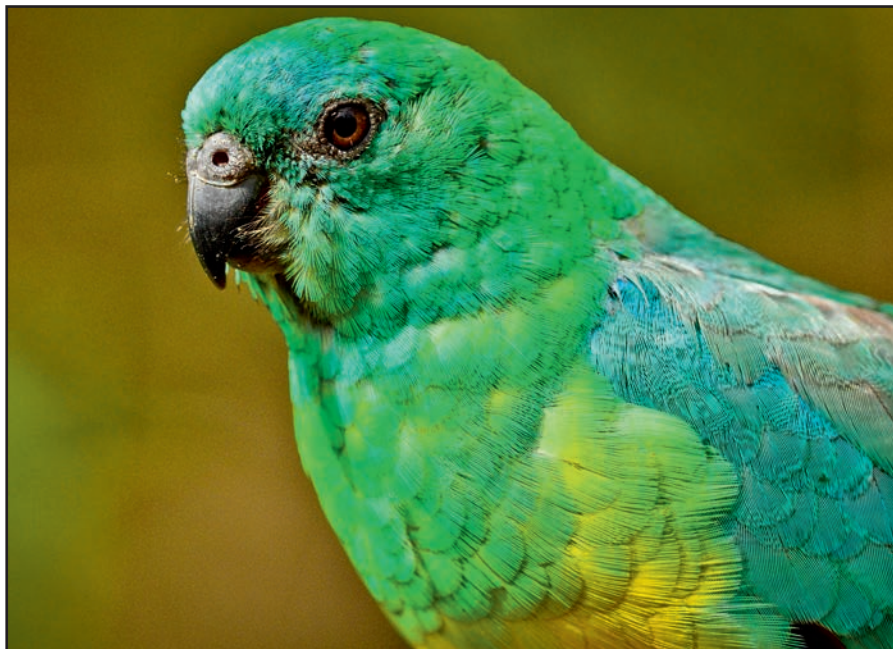
Dozarea se face prin administrarea a două doze, de 2 ori pe zi (2 x 3 ml la pisicile adulte și 2 x 1,5 ml, de două ori pe zi, la pisicile tinere). Dacă este necesar, doza poate fi ajustată cu 3 ml per 4,5 kg greutate corporală, de două ori pe zi sau conform recomandării medicului veterinar.

Cântărețul australian

de Cătălin Vischi

catalin.vischi@petzoom.ro

Eaustralian pur sânge, dar fiecare nație care-l integrează îi spune-n alt fel, de parcă numele său nu e atât de important ca și calitățile care-l definesc ca fiind unul dintre cei mai îndrăgiți papagali crescuți de împătimiți. Britanicii-l numesc, nimeni (nici măcar ei) nu știe de ce, Papagalul Roșcat, Papagalul cu Târțiță Roșie sau Papagalul Roșiatic, dar și Papagalul de Iarbă (nu „fumează” nimic interzis, doar petrece mai mult timp pe sol decât alte specii), iar francezii - Perușul cu Crupă Roșie. Noi o să-i spunem totuși, așa cum e cunoscut în România, Papagalul Cântător (*Psephotus haematorotus*), o denumire argumentată prin apelurile sale fluierate cu inflexiuni. E un cântăreț, ce mai!, deși nu singurul din lumea papagali-cească, și e printre cei mai talentați (ascultă trilurile pe care le emite atunci când stă cocoțat, ori fluierăturile stridente atunci când are de semnalat vreun inconvenient). De altfel, datorită dimensiunilor reduse, prețului (70-120 de lei) și întreținerii ușoare, este preferat de crescătorii de păsări decorative începători, fiind din ce în ce mai des

prezent în casele românilor - acesta din urmă este și motivul pentru care am decis să vă spunem povestea sa și să vă prezentăm sfaturi și rețete privind întreținerea și alimentația optime.

Origine, înmulțire, întreținere

Este originar din partea de sud-vest a Australiei (cea mai dezvoltată zonă agricolă a țării), mai exact din arealul cuprins între râurile Murray și Darling, unde trăiește în pășuni deschise, câmpii împădurite, precum și de-a lungul cursurilor de apă. În libertate are viață grea, similar cu a „maidanezilor” de la noi, fiind considerat de agricultori un dușman al culturilor - în plus, „locuind” în zone circulate (parcuri, grădini etc.) este adesea lovit sau călcat de autoturisme ori ucis de animalele domestice, în special de pisici.

Deși sunt vechi locuitori ai insulei-continent, primele consemnări privind această specie au fost făcute abia în anul 1838. Este un papagal sedentar de talie medie (la maturitate atinge înălțimea de 28 de centimetri și greutatea de 70 de

grame - femelele sunt mai mici și mai ușoare), monogam (rămâne pe viață cu perechea sa, specia „nedeșcoperind” divorțurile sau aventurile extraconjugale), însă în captivitate își găsește perechea greu (dacă masculul nu agreează femela propusă de stăpân, o agresează, așa că aceasta trebuie separată de urgență). Sexele sunt ușor de deosebit: femela nu prezintă penaj roșu, acesta fiind predominant de nuanță măsliniu-palid, masculul fiind mai colorat (verde, galben pe piept, albastru la aripi și roșu pe spate).

Foarte apreciate de crescători sunt și mutațiile de culoare (sunt cunoscute aproximativ 30), cele mai frecvente (pentru că sunt și cele mai solicitate) sunt Lutino (penaj predominant galben, cu picioare roz și ochi roșii), scortîșoară (penaj predominant galben-marونیu, aripi maro, crupă roșie, ochi de nuanță maro închis - la naștere aceștia sunt roșii), albastru, Opalin și Argintiu.

Reproducerea este clasică (condițiile fiind simplu de creat și în captivitate): femela pregătește cuibul (în libertate acesta fiind, de regulă, o scorbură într-un eucalipt - în captivitate se poate folosi un cuib

artizanal), tapetându-l cu rumeguș. Depune șase ouă (un ou la două zile - în februarie-mai și iunie-iulie sunt perioadele de înmulțire), pe care le clocește timp de 20 de zile - în acest timp, masculul, ca un adevărat cavaler, îi aduce hrana necesară. Ajung la maturitate sexuală la vârsta de un an, dar se recomandă ca înmulțirea să nu fie făcută mai devreme de 2 ani. Puii părăsesc cuibul la o lună de la naștere, iar la vârsta de o lună și jumătate este bine să fie separați de părinți. Cu o întreținere adecvată, trăiesc 15-25 de ani. În captivitate se recomandă să fie ținut, dacă nu aveți posibilitatea unei voliere generoase, într-o cușcă cu dimensiuni minime de 1 m x 0,6 m x 0,6 m, dotată cu stîngii, rezervoare de apă (mai mari, le place să se scalde) și de semințe. „Ancorați” în colivie și un os de sepie, pentru ca papagalul să-și poată ascuți ghearele și ciocul.

Dieta

Papagalul Cântător nu este un mofturos, consumă cu plăcere semințe de mei, cânepă, floarea soarelui, brad, iarbă (puteți folosi și amestecuri), ovăz, fructe (măr, pară, caisă, piersică, ananas), zarzavat proaspăt (morcovi, salată, andive, spanac, broccoli, sfecclă, napi, ardei gras, varză de Bruxelles, roșii, vinete, fasole, mazăre), răcuină (*Galium*

rotundifolium - cunoscută și sub denumirea populară de sânziană sau Floarea Sfântului Ion), frunză de păpădie și pesmet (de două ori pe

săptămână). Unii crescători mai folosesc în dieta Papagalului Cântător ou fiert foarte tare, orez fiert, semințe germinate.

Atenție!, nu faceți greșeala să abuzați de semințe (una-două lingurițe pe zi sunt suficiente), în stare naturală doar un sfert din cantitatea lor de hrană o constituie semințele, în rest mănâncă verdeață, fructe, flori și nevertebrate mici. În concluzie, oferiți-le o alimentație variată sau apelați la hrana din magazinele de specialitate, acele mixuri care conțin vitaminele necesare.

De asemenea, nu omiteți apa proaspătă la discreție (trebuie schimbată zilnic) și țineți cont că aceste păsări, în captivitate, sunt predispuse la obezitate - evitați să le îngrășați pentru a arăta „sănătoase”, totuși nu sunt suine, ci păsări decorative.

YELLOWTAIL DAMSELFISH

Domnișoara cu trenă galbenă

de Cătălin Vischi

catalin.vischi@petzoom.ro

Ca și cum o persoană de sex masculin s-ar numi Maria, fără niciun argument de natură sexuală, așa e și cu acest superb pește marin. Are o denumire 100% feminină: Domnișoara cu Coadă Galbenă (*Chrysiptera parasema*) - acvariștii vorbitori de limba engleză-i spun în multe feluri (Domnișoara Albastră cu Coadă Galbenă, Domnișoara Albastră, Demoazela cu Coadă Galbenă, Domnișoara Limandă, sau Diavolul Albastru), însă Yellowtail Damselfish (Domnișoara cu Coadă Galbenă) este cea mai comună denumire, așa că aceasta o vom folosi în continuare. Probabil o să considerați că e ciudat ca unui mascul înflăcărat și dornic de mperechere să i se spună, de exemplu, „Bună, Domnișoară”, dar vă propun să nu continuăm acest exercițiu de imaginație pentru a nu stârni comentarii ce nu au nimic în comun cu această bijuțerie albastră brăzdată de un galben electrizant, o combinație cromatică uimitoare în contextul unui peisaj dominat de corali și pietre vii - forma și culorile îi determină pe unii să-l confunde cu Domnișoara Azur (*Chrysiptera hemicyanea*). Estetica, temperamentul și gradul redus de dificultate în privința creșterii în captivitate au făcut ca *Chrysiptera parasema* să fie preferată atât de începători, cât și să fie păstrată în

multe dintre acvariile profesioniștilor.

Deși prima descriere a sa e tocmai din anul 1839 (biologul englez William John Swainson), „nașul” său este considerat zoologul american Henry Weed Fowler, care în 1918 a publicat în periodicul Academiei de Științe Naturale din Philadelphia (SUA) articolul „Noi și puțin cunoscuți pești din insulele Filipine” -denumirea sa științifică i-a fost inspirată de alăturarea a două cuvinte grecești: „chrysos” - auriu - și „pteron” - aripă.

Originar din reciful Indo-Pacific (Papua Noua Guinee, Filipine, Insulele Ryukyu, Insulele Solomon, Pacificul de Sud), acest pește atinge la maturitate aproximativ 7 cm. Este considerat un pește semi-agresiv (ignoră alți pești, nevertebrate sau corali, dar poate deveni teritorial cu pești din aceeași specie sau de dimensiuni similare - se recomandă popularea acvariului cu un grup redus, de trei-șapte exemplare de *Chrysiptera parasema* (raport masculi-femele: 2 la 3). „Domnișoara cu trenă galbenă” se poate înmulți în captivitate. Ritualul de împerechere are loc, de obicei, dimineața - femela depune icrele (câteva sute), apoi este îndepărtată de mascul, care asigură paza acestora, devenind violent în acea perioadă. Ecloziunea are loc în șapte zile, puii

ajungând la coloritul standard și dimensiuni acceptabile în ceva mai mult de o lună (în acest timp, evitați hrănirea peștilor cu saramură de creveți).

Este ușor de întreținut într-un acvariu de recif în care parametrii apei se încadrează în limitele: temperatură: 24 ° Celsius - 26 ° Celsius, pH: 8,1-8,4, salinitate: 1.020-1.030. Acvariul trebuie să aibă capacitatea de minimum 100 de litri și să aibă construite ascunzișuri.

Este omnivor, trebuie hrănit de trei ori pe zi cu creveți mysis, ciclopi, fulgi, alge, zooplancton, Artemia, Spirulina, pelete, hrană congelată și proaspătă - nu face nazuri. În condițiile unei îngrijiri adecvate, durata de viață în captivitate este estimată la 4-6 ani.

Poate este inutil, dar totuși: nu folosiți acest pește (și nici alți pești) la ciclarea („curățarea”) acvariului, sacrificându-i - este o cruzime și, dacă mai trebuie vreun argument, există alte modalități de ciclare. Și acum ceva despre preț, informație de interes pentru cei convinși să-și achiziționeze câteva exemplare. În România, prețul unui exemplar este, desigur, ca vremea: diferă în funcție de zonă. Îl puteți găsi la 23 lei, 33 lei, 99 lei, însă prețul corect este de maximum 25 lei (practic, la pet-shop-urile din țările UE media este de 4 euro).

Monstrul verde din terariu

de Daniel Purcaru

daniel.purcaru@petzoom.ro

Pitonul Verde de Copac (*Morelia viridis*) constituie o provocare pentru crescătorii de reptile, chiar și pentru cei mai experimentați, fiind un animal extrem de pretențios în captivitate.

Un tânăr băimărean, Ovidiu Oșan, și-a propus nu doar să crească astfel de exemplare extrem de atrăgătoare, dar și să încerce să le înmulțească. „Pasiunea pentru *Morelia viridis* a apărut odată cu primele reptile pe care le-am achiziționat, dar lipsa de experiență m-a oprit să îmi cupăr un animal scump și greu de întreținut. Prieteni cu ștate vechi în teraristică m-au sfătuit să îmi fac ucenicia cu animale ieftine, comune și ușor de întreținut, le-am ascultat sfatul, bine am făcut și acum dau și eu același sfat tinerilor pasionați de animale care vor să crească acasă reptile”, a declarat Ovidiu Oșan, care și-a achiziționat primul Piton Verde de Copac doar după ce a fost admis la facultatea de medicină veterinară.

„Oportunitatea de a lucra cu medici specialiști în caz de probleme de sănătate a șerpilor m-a încurajat să demarez un plan mai vechi, acela de a crește și înmulți animale mai pretențioase. Țin legătura cu crescători de reptile din toată Europa, iar primul șerpișor verde a sosit la mine din Cehia, de unde voi mai achiziționa și alții. După un an și jumătate, timp în care am avut succes cu creșterea primului More-

lia, i-am cumpărat pereche, via Suedia, un animal de aceeași vârstă cu al meu, urmând ca în maximum un an cei doi să fie maturi sexual și să-i pot pune împreună pentru împerechere. Această specie prezintă un polimorfism cromatic accentuat, respectiv puii sunt galbeni, iar adulții verzi. Tocmai datorită acestui lucru mi-am cumpărat un al treilea pui de piton, o nostalgie, poate ciudată, de a avea un pui de șarpe galben, măcar pentru o vreme. Achiziționarea acestui ultim pui este și o provocare. Este un animal cu probleme, respectiv nu se hrănește singur, alimentația fiind administrată forțat. Sper să îl aduc la starea naturală prin crearea unor condiții cât mai apropiate de cele naturale, umiditate, temperatură, decorarea terariului cu multe crengi și frunze și, un lucru foarte important, intimitate”, a explicat tânărul băimărean.

„Filonul”

Aria de răspândire a speciei *Morelia viridis* cuprinde mai multe insule din Arhipelagul Indonezian, pe fiecare insulă trăind o anumită varietate a acestei specii, numele insulei dând și numele varietății.

Pentru un ochi neavizat, determinarea unei anumite varietăți este extrem de dificilă, diferențierea făcându-se pe aspecte morfologice aparent minore, cum ar fi tonalități ale culorii verzi combinate cu zone restrânse de alte culori dispuse conform unui tipar specific, numărul solzilor supralabiali, dimensiunea solzului nazal, dispunerea culorii negre pe vârful cozii și, nu în ultimul rând, dimensiunea șarpelui și temperamentul.

„Pitonii mei fac parte din varietatea Aru, cea mai comună și mai ieftină varietate a speciei *Morelia viridis*. Puii pe care-i voi obține vor fi vânduți crescătorilor din afara țării, sau schimbați cu alți pui de Piton Verde de Copac, dar din altă varietate de culoare. În timp, vreau să am mai multe varietăți ale acestei specii și voi acționa ca și până acum, ușor, prin achiziționarea unei perechi sau două”, a spus Ovidiu Oșan, expunându-și planul de crescător.

În captivitate

Morelia viridis este o specie cu pretenții în captivitate. Sunt șerpi sensibili la orice variație de umiditate și temperatură. Terariul trebuie prevăzut cu crengi dispuse pe mai multe etaje, zona de jos fiind umedă și rece, la mijloc echilibrat ca temperatură și umiditate, iar partea

superioară mai caldă și mai uscată. Este important ca animalul să poată ajunge ușor la hrana care este administrată pe sol. La maturitate, un Piton Verde de Copac, care poate atinge 1,8-2 metri în lungime, trebuie să aibă un terariu foarte bine aerisit, în formă de cub cu laturile de cel puțin 60 centimetri. Este obligatoriu să aibă un vas de apă generos, care reprezintă mai mult sursă de umiditate decât sursă de apă potabilă (necesită o umiditate relativ mare, 60-80%, precum și o fluctuație mică de temperatură: 26,5-29,5 grade Celsius).

Apa de băut se administrează prin stropirea animalului de două sau trei ori pe zi, iar șarpele bea

apa care se strânge între pliurile corpului formate prin încolăcire. Datorită activității scăzute a șerpilor, hrana nu trebuie să depășească 10 procente din greutatea corporală a animalului și se administrează o dată pe săptămână în cazul puilor și o dată la două săptămâni în cazul adulților - acest șarpe e unul neveninos, dar înzestrat cu colți lungi, curbați pe spate, cu care străpunge blana mamiferelor de dimensiuni reduse și solzii reptilelor mici, acestea alcătuind principala sa sursă de hrană. Deși trăiesc în copaci și unii susțin că se hrănesc „în principal cu păsări”, Karl H. Switak, care a efectuat o laborioasă muncă de teren pentru a determina cu ce se hrănește acest șarpe, și care a examinat conținutul stomacului a mai mult de 1.000 de exemplare, nu a găsit nicio urmă de pasăre.

În ceea ce privește înmulțirea, Pitonul Verde de Copac trebuie să beneficieze de condiții cât mai asemănătoare sezonului ploios din habitatul lui natural. Aceasta implică scăderea treptată a temperaturii cu 2-3 grade Celsius și creșterea umidității cu 10-20 de procente, asociate cu absența mâncării. La scurt timp de la crearea condițiilor de mediu, masculul se introduce în terariul femelei și se lasă animalele cât mai liniștite, eventual într-o cameră în care nu intră mulți oameni.

Dulcea zburătoare cu... blană

de Miruna Chiriac
miruna.chiriac@petzoom.ro

În România, până de curând, Sugar Glider (*Petaurus breviceps*) a jucat rolul de necunoscută învăluită de mister, reprezentând încă un animal exotic destul de rar. Deși reproducerea „veverițelor zburătoare”, cum sunt ele numite, este facilă în captivitate, majoritatea exemplarelor de la noi sunt aduse din import. Denumirea de veveriță este însă incorect atribuită, ea fiind înrudită de fapt cu oposumi, wombatul sau koala, toți membri ai ordinului *Diprotodontia*. Și dacă veverița mea nu e veveriță, atunci o vom numi, corect, Sugar Glider, și vom continua povestea acestor creaturi deosebite.

Particularități

Sugar Glider este un mamifer micuț (12-18 cm, cu lungimea cozii de 15-22 cm), nocturn, ce provine din Australia, Noua Guinee, Arhipelagul Bismark. Este un marsupial de mici dimensiuni, având o caracteristică distinctivă: prezența panta-

giului (membrană ce se întinde de-a lungul corpului, acoperită cu blană, care îi permite planarea). La o scurtă analiză a Sugar-ului, veți constata că pantagiul unește membrele anterioare și cele posterioare. Coada este semi-prehensilă, neputând să susțină întreaga greutate a corpului, și din această cauză nu este indicată ridicarea animalului de coadă, fapt care poate duce la apariția fracturilor sau a dislocării de vertebre.

Prezintă câte cinci degete la fiecare membre, dotate cu gheare neretractile - de asemenea, aceste animăluțe au amprente digitale unice! Dacă vorbim de un Sugar Glider mascul, vom constata că imediat sub scrot își face simțită prezența cloaca, similar altor marsupiale și monotremelor. Dantura este alcătuită din 40 de dinți care nu prezintă o creștere continuă, ceea ce este foarte bine, căci nu necesită o pilire/scurtare.

Dacă sunteți proaspăt posesori de Sugar Glider și nu știți care

este mascul și care este femelă, vă voi ajuta să-i identificați. Masculii pot fi recunoscuți cu ușurință după pata prezentă pe frunte. Aceasta apare ca o zonă de piele fără blană, ovală, cu localizare la nivelul glandelor olfactive principale.

Ochii sunt proeminenți, de culoare închisă, prezentând stratul tapetum lucidum, caracteristic mamiferelor nocturne.

Dietă

Asigurarea unei diete adecvate exemplarelor crescute în captivitate reprezintă un factor major pentru bunăstarea acestor marsupiale. Hrana administrată trebuie să fie proaspătă și să includă zilnic o sursă de proteină, fructe dulci (pere, struguri, mango etc.) și legume. O dietă incorectă are consecințe nefaste asupra acestor animale, conducând la apariția unor afecțiuni precum obezitate/cahexie, diaree cronică, deshidratare, dezechilibre minerale.

Frecvent întâlnită este hipocalcemia (raportul Ca/P este, în mod normal, 2:1). Această afecțiune este cunoscută și ca HLP - Hind Leg Paralysis, manifestată prin imposibilitatea mișcării membrelor posterioare.

Sănătate

O trăsătură comportamentală o reprezintă mascarea stărilor de boală, prin menținerea unui comportament normal în ciuda unor stări patologice (durere, inflamație, hipertermie etc.). Această particularitate face dificilă diagnosticarea timpurie a multor afecțiuni, deoarece simptomatologia este exprimată de abia în momentul înrăutățirii accentuate a stării generale. Din această cauză, examenele clinice generale regulate sunt o necesitate absolută.

În general, patologia „veverițelor zburătoare” are la bază dieta neadecvată, suprapopularea cuștilor, manipularea incorectă care are loc din cauza neglijării sau neinformării proprietarului și - factor principal - mascarea simptomelor de boală.

Deși cu greu îți dai seama că Sugar Glider-ul tău nu se simte bine, letargia, pierderea sau creșterea în greutate nejustificată, modificarea apetitului, temperaturii corporale, urechile îndreptate în jos și deshidratarea ar fi principalele semne

care îți dau de gol companionul și te determină pe tine să faciți o vizită medicului veterinar.

Dacă o să vă treziți într-o dimineață și o să vă vedeți veverița cu membrele posterioare imobilizate să nu presupuneți din start că are paralizia membrului posterior (HLP). Acest simptom poate apărea, în afară de cazul HLP-ului, în majoritatea traumelor la nivelul membrelor sau chiar în cazul infestării parazitare interne. Astfel, diagnosticul diferențial între aceste afecțiuni este absolut necesar.

În cazul veverițelor zburătoare, deshidratarea reprezintă un simptom sau o consecință secundară unei afecțiuni preexistente. Cauzele frecvente ale deshidratării sunt: infestare cu ecto/endo paraziți; HLP; infecții bacteriene/virale; luxații, fracturi; insuficiență renală;

supraîncălzire.

Adesea, toaletarea excesivă este pusă pe seama stresului, fără o investigare medicală amănunțită a acestui comportament. Animalul va prezenta un comportament mo-

- **Dacă sunteți o persoană sociabilă, Sugar Glider este companionul vostru perfect. Este extrem de sociabil, dar, atenție!, din această cauză exemplarele din captivitate cazute singure în cuști manifestă adesea stări de depresie, care ajung până la automutilare, prin roaderea membrelor sau a cozii.**

dificat, concentrat pe lingerea / perierea capului și a cozii - astfel vor apărea zone cu blana rară, dar fără iritație la nivelul tegumentului. În aceste situații este necesară obținerea unei anamneze exacte:

schimbări de mediu survenite recent (cum ar fi mutarea în altă locuință); modificări ale comportamentului, inclusiv apetit/joacă; introduceri recente ale unor alte exemplare în aceeași cușcă; sunete care pot însoți urinarea/defecarea (sunete asemănătoare șuieratului, emise în timpul urinării sau al defecării, sunt asociate cu infecții ale tractului urinar sau constipații); examene paraclinice (examen clinic general; examen coproparazitologic). „Veverițele zburătoare” sunt animale foarte sensibile la factorii de stres, iar durerea, în cazul acestei specii, conduce în marea majoritate a cazurilor la automutilare. Sub acțiunea stimulului dureros, animalele vor roade zona afectată, ceea ce va conduce la amplificarea durerii, deci vor fi stimulați să continue, să roadă compulsiv acea zonă. Este un cerc vicios ce escaladează rapid, conducând la moartea animalului, în absența intervenției medicale.

Fiind o specie care posedă un metabolism intens, chiar foarte, regulile generale preoperatorii nu se aplică deloc la ele. Încetarea administrării de hrană/apă înaintea intervenției chirurgicale nu este oportună, deoarece scăderea glicemiei conduce la apariția convulsiilor.

Monitorizarea post-operatorie este absolut necesară, deoarece imediat după trezire, glider-ii vor începe să roade absolut orice vor găsi în apropiere (stimulați de durere),

inclusiv propriile membre. Se va începe administrarea medicației analgice, concomitent cu montarea unui guler dur, adaptat ca mărime.

Despre Sugar Glider

- Frecvența cardiacă: 200-300 bpm;
- Frecvența respiratorie: 16-40 respirații / minut;
- Temperatura corporală: 32-33 °C (temperatura poate scădea până la 10.4-19.6 °C în timpul hibernării);
- Maturitatea sexuală este atinsă după 6-8 luni;
- Durata ciclului estral: 29 zile;
- Femela naște unu-doi, adăpostiți în marsupiu până la vârsta de 70 zile;
- Întărcarea are loc la 110-120 zile;
- Durata medie de viață (în captivitate): 10-15 ani.

Vulpea care se crede... câine

de Dragoș Tudose
dragos.tudose@petzoom.ro

Povestea vulpiței Roxy a început în urmă cu 13 ani, atunci când un activist al unei organizații locale de protecția animalelor din Nuneham (Marea Britanie) a găsit o vulpe rănită în vârstă de aproximativ trei luni. Aceasta era aproape spânzурată în podul unui localnic, după ce se încurcase în niște sfori cu care era legată de o balustradă metalică. A urmat o lungă perioadă de tratament și reabilitare la Warwickshire Wildlife Sanctuary (un spital-sanatoriu pentru animale sălbatice), timp în care Foxy, așa cum a fost botezată vulpița, a uimit pe toată lumea. Comportamentul acesteia era bizar: părea foarte obișnuită cu oamenii și, din această cauză, s-a decis că eliberarea ei în sălbăcie constituia un risc. Însă, după un timp, s-a petrecut din nou ceva neașteptat, Roxy începând să se comporte ca un... câine! De aceea, îngrijitorii ei au decis să-i ofere vulpii viața care o face fericită. Astăzi, ea are propria căsuță de lemn, ca oricare câine adevărat, se joacă cu jucăriile pentru căței, roade oase și merge în lesă la plimbare. De asemenea, îi place foarte mult compania celorlalți câini.

Comportamentul lui Roxy este foarte ciudat, pentru că, deși în respectivel centru mai sunt „inter-nate” încă șase vulpi, cel mai nou

locatar nu pare foarte încântat de compania lor. Mai curând preferă să se joace cu un... Teckel.

Geoff Grewcock, care conduce Warwickshire Wildlife Sanctuary, a declarat că a găsit-o pe Roxy într-o stare deplorabilă. „Era destul de anemică și, evident, bolnavă, dar era foarte obișnuită cu oamenii. Probabil că a fost crescută de cineva de când era pui, a încercat să o dreseze, iar apoi, cine știe din ce cauză, a abandonat-o. Noi am îngrijit-o, i-am redat sănătatea, dar nu aveam cum să o eliberăm în sălbăcie, căci nu mai avea cum să se adapteze, așa că ne-am hotărât să o păstrăm la centrul nostru. Astfel, sanatoriul a devenit casa ei. Apoi am constatat că se comportă mai

mult ca un câine decât ca o vulpe. Se și înțelege foarte bine cu toți câinii din centru, cu care se joacă, iese la plimbare și le folosește jucăriile - preferatul ei e un sul făcut dintr-un ziar. Dar, mai presus de orice, Roxy iubește să stea în compania oamenilor, iar aceștia o răsfăță ca pe o adevărată prințesă”, a precizat Grewcock. Vulpea a primit toate vaccinurile necesare, a fost sterilizată și este prezentată la evenimentele prin care fundația britanică încearcă să strângă fonduri financiare pentru continuarea activității de salvare a animalelor. Fiind atât de blândă, Roxy a fost deja folosită în câteva producții cinematografice și a fost prezentată în emisiuni de televiziune.

A călări înseamnă a fi liber

de Oana Raluca Ciceu
raluca.ciceu@petzoom.ro

Sălicea este o comună din Cluj, la marginea Făgetului, o pădure mistică, unde în perioada 30 august - 1 septembrie s-a desfășurat a treia

ediție a Cupei „Napoca Sport Horse”, concurs național de sărituri peste obstacole organizat de clubul de echitație Napoca Sport Horse la care s-au înscris zeci de concurenți din toată țara. Alin Horge, organizatorul evenimentului, care s-a declarat foarte încântat de numerosul

public prezent, a precizat că în concurs au fost înscriși 48 de cai. Manejul din Sălicea este compus dintr-un teren de antrenament acoperit de 840 de metri pătrați, plus un teren de concurs exterior de 2.200 de metri pătrați și 20 de boxe pentru cai aflate la cele mai înalte standarde europene, vestiare, birouri, sală de recepție și parcare.

Vremea a păstrat din razele de soare ale verii, astfel încât cei prezenți s-au bucurat de un sfârșit de săptămână cu aer proaspăt și desfătare de priviri. „Nu știu prea multe despre astfel de concursuri de sărituri, nu am mai fost niciodată prezentă la unul, dar mi-a făcut enormă plăcere să fiu acum aici. Nu degeaba i se spune calului cel mai nobil animal! Pe de altă parte, m-am bucurat să văd și atâția câini. Pare-mi-se că există o legătură strânsă în-

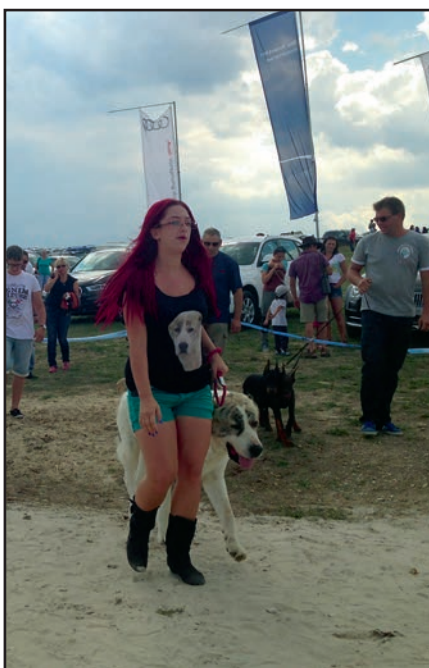
tre câine și cal”, a spus una dintre spectatoarele prezente la Sălicea.

Marii câștigători ai evenimentului au venit tocmai din Miercurea Ciuc, echipa fiind formată din calul Vidam și Ferencz Katalin, o echipă încheată de peste trei ani, care a participat deja la numeroase și importante competiții de acest gen. Campioana e convinsă că încrederea reciprocă este factorul primordial care conduce spre succes. „Nu am crezut că o să avem rezultate

atât de bune, dar calul acesta îmi este cel mai drag și cred că mi-a dat acum înapoi toată dragostea pe care am investit-o în el”, a declarat Ferencz. Cea mai tânără participantă, Ema Borz (15 ani), și calul Pulsar au reușit să urce pe podium, deși echipa s-a format doar de un an.

În 1 septembrie, o surpriză plăcută pentru participanți: timp de o oră a avut loc o prezentare de rase canine, intercalată în programul de sărituri peste obstacole. Prezentă-

torul, neurochirurgul Horațiu Stan din Cluj, proprietar al unui admirabil exemplar canin din rasa Ciobănesc Românesc Carpatin, a încurajat prezența a cât mai multe rase. Nu a fost un concurs chinologic, deși exemplarele prezente au fost demne de a fi campioane, măcar pentru curajul, energia și frumusețea de care au dat dovadă. Cel mai aplaudat a fost un exemplar de Fox Terrier cu păr sârmos care avea un picioruș bandajat.

15 mituri explicate despre animalele de companie

de Dragoș Tudose
dragos.tudose@petzoom.ro

Unele proverbe sau „ziceri de demult” au ajuns să țină loc de cercetări științifice. De aceea, am ales să analizăm acum 15 mituri și să le explicăm. Evident, fac referire la animalele de companie, cum altfel?

Mitul nr. 1: Pisicile cad întotdeauna în picioare.

Realitatea: Ar fi minunat dacă lucrurile ar sta chiar așa. Din păcate, acest lucru nu este adevărat. Există nenumărate cazuri de pisici care, din diferite motive, au căzut de la fereastra apartamentelor sau de pe balustrada unui balcon și, nu de puține ori, un astfel de accident s-a dovedit fatal.

Mitul nr. 2: Dacă are nasul rece și umed, asta e o dovadă a stării de sănătate a câinelui meu.

Realitatea: Temperatura nasului câinelui tău este, de cele mai multe ori, un indicator al temperaturii din mediul ambiant. Starea de sănătate sau de boală a câinelui tău este indicată de cu totul alte semne, cum ar fi letargia, pierderea poftei de mâncare, tuse, vărsături, diaree, alte semne de suferință.

Mitul nr. 3: Laptele nu trebuie să lipsească din alimentația pisicilor.

Realitatea: Cu toate că fiecare dintre noi păstrăm undeva în memorie imaginea unei pisicuțe ce lipăie voioasă laptele dintr-un castron, e bine ca aceasta să nu se transforme în realitate. S-a stabilit științific că un procent foarte mare dintre pisici suferă de intoleranță la lactoză, astfel încât ingerarea unei

mari cantități de lapte poate duce la un episod sever de diaree care poate avea, de multe ori, urmări foarte grave.

Mitul nr. 4: Resturile de la masă nu sunt bune pentru câini.

Realitatea: Acest mit își datorează mult din popularitatea sa producătorilor de mâncare pentru animale, iar motivele acestora sunt ușor de bănuț. În realitate, majoritatea alimentelor care sunt bune pentru noi sunt bune și pentru animalușul nostru. Trebuie să avem totuși în vedere că există anumite ingrediente total contraindicate în alimentația câinilor: ceapa (care consumată în cantități mari poate duce la decesul animalului), cioco-

lata (conține cofeină, iar câinele devine agitat), dulciurile (diabet), oasele de porc sau pui (se sparg în cioturi ascuțite, produc dermatite și constipații), excesul de condimente (pot irita mucoasa stomacală) etc.

Mitul nr. 5: Este în regulă să te lingă câinele tău.

Realitatea: E suficient să vă amintiți întâlnirea pe care câinele dumneavoastră tocmai a avut-o în parc cu un alt câine și locul pe unde a „umblat” botul și limba lui. Singura modalitate de a menține curată gura câinelui este spălătul pe dinți. Dar nu uitați că nu trebuie folosită pasta de dinți pentru uz uman, care ar putea conține o substanță ce provoacă o scădere

abruptă a nivelului zahărului în sânge, ducând la hipoglicemie și chiar la decesul animalului.

Mitul nr. 6: Periatul ajută blana animalului.

Realitatea: Mitul e parțial real, căci o blană curată și îngrijită este și o blană sănătoasă. Problemele apar când se exagerează cu periatul, acest lucru putând duce la deteriorarea structurii pielii și a firelor de păr.

Mitul nr. 7: Când mușcă, unui Pitbull i se încheștează maxilarul.

Realitatea: Specialiștii sunt foarte fermi în această privință: o astfel de capacitate nu există, indiferent de rasa câinelui. Cu alte cuvinte, nici vorbă să existe un mecanism prin care fălcile unui Pitbull sau ale unui Bulldog să se blocheze în timpul unei mușcăături.

Mitul nr. 8: Câinii nu trebuie să facă baie prea des, pentru a nu li se usca pielea.

Realitatea: În principiu, frecvența băii depinde de mai mulți factori, inclusiv factori legați de pielea specifică fiecărei rase în parte, caracteristicile de blană, starea de sănătate a animalului, precum și tipul de șampon folosit.

Mitul nr. 9: Câinii sunt daltoniști.

Realitatea: Câinii pot distinge culorile, la fel ca oamenii, numai că

nu deosebesc atât de bine nuanțele. Mult mai corect ar fi să spunem că pentru câini, realitatea are culorile albastru, verde, galben și nuanțe de gri.

Mitul nr. 10: Fiecare an din viața unui câine este echivalentul a șapte ani umani.

Realitatea: Cercetări recente au dovedit că acest calcul este unul mult prea simplist. În realitate, mitul a apărut dintr-un calcul simplu și anume împărțirea duratei medii de viață a unui om la durata medie de viață a unui câine. Lucrurile sunt însă cu mult mai complexe, căci perioadele de maturizare sunt cu totul altele.

Mitul nr. 11: Pisicile pot vedea în întuneric.

Realitatea: Pupila unei pisici este mult mai mare decât cea umană, conține mai multe terminații nervoase și un strat reflector. Asta face ca ochiul pisicii să primească mult mai multă lumină și, evident, să vadă mai bine decât noi. Diferența de eficacitate este cu atât mai

evidentă în semiîntuneric, acolo unde ochiul uman se dovedește nefolositor, dar unde pisica distinge corect forma obiectelor. Însă, în lipsa luminii nici un animal nu va putea distinge nimic. Nici măcar pisicile.

Mitul nr. 12: Când sunt fericite și mulțumite, pisicile torc.

Realitatea: Mitul este fals, pisicile torc și în alte momente, unele dintre acestea chiar dureros de triste, de pildă când sunt pe moarte, când sunt bolnave, când sunt rănite, când au dureri. Mai corect ar fi să spunem că pisicile torc atunci când sunt încercate de emoții puternice.

Mitul nr. 13: Numai câinii masculi își ridică piciorul când urinează.

Realitatea: Surprinzător pentru mulți, și acest mit este fals. Cățelele, în special cele dominante, precum și unele care au fost castrate, își ridică piciorul atunci când urinează.

Mitul nr. 14: Unde linge câinele se vindecă.

Realitatea: Mitul este fals. Mai mult, linsul exagerat poate opri vindecarea și agrava rana.

Mitul nr. 15: Câinii ținuti în apartament nu pot contacta dirofilarioză (viermele inimii).

Realitatea: Mitul e fals, dirofilarioza este răspândită de țânțari, iar aceștia pot pătrunde și în interiorul locuințelor.

Iarna patrupedului homeless

de Oana Raluca Ciceu
raluca.ciceu@petzoom.ro

Fapt: unele animale cândva domesticite de om și rămase fără stăpân nu supraviețuiesc iernii. Noi, oamenii care ne considerăm iubitori de suflete necuvântătoare, avem o datorie care nu trebuie să aștepte răsplată: să avem grijă de ele. Un adăpost cald este la fel de plăcut pentru un patruped ca și pentru un om. E adevărat că animalele sunt într-un echilibru cu traiul liber, însă asta nu înseamnă că pot îndura trei luni de frig și de foame. Din păcate, nici organizațiile de protecție și salvare a animalelor străzii, în ciuda eforturilor depuse, nu pot salva toți câinii și pisicile fără stăpân, adăposturile fiind puține, cu un număr restrâns de locuri. În consecință, doar acele animale care și-au dezvoltat un organism puternic vor rezista în fața aprigului frig - un „amărât de pui” sau animalele bătrâne sunt mult mai vulnerabile, diminuându-și serios șansele de supraviețuire.

Cum poți ajuta

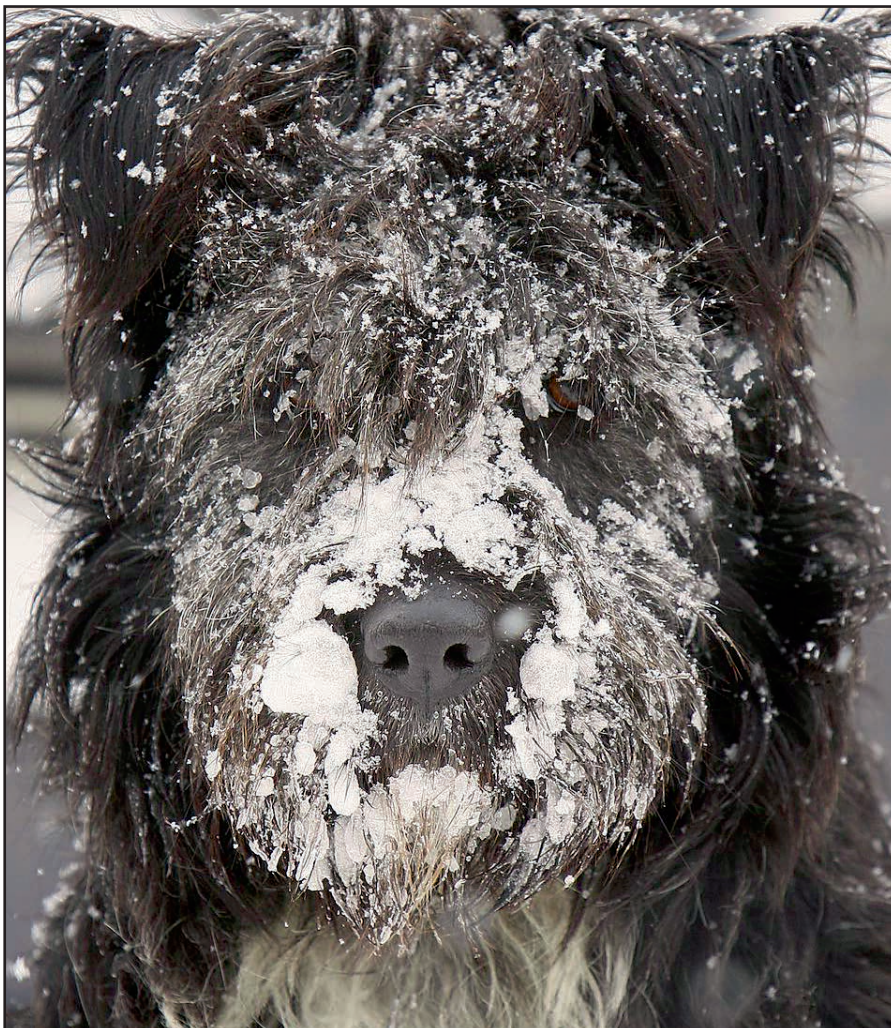
Pisicile reușesc să gestioneze mai bine supraviețuirea în sezonul rece, se adaptează mai ușor, folosindu-se de capacitatea lor de a se strecura în locurile strâmte, iarna

cuibărindu-se lângă motorul cald al mașinilor parcate afară.

Noi, oamenii, putem trasa granița dintre viață și moarte. Fiecare prin micul său ajutor poate salva un suflet al străzii. Dacă aveți garaje, subsoluri, grajduri, scări de bloc, hambare sau alte asemenea

structuri construite, puteți să adăpostiți bieteile animale. Niște haine vechi pe care nu le mai purtați sau un balot de paie pot fi un culcuș minunat. Iar hrana uscată este ideală iarna, pentru că nu îngheață. În fond, orice resturi de mâncare vor fi o masă bună pentru a mai impulsiona organismul să reziste.

Din păcate, consecințe nefaste există, animalele pot fi afectate de degerături la extremități (lăbuțe, urechi, coadă) care din cauza blănnii pot fi observate destul de târziu. În tratamentul degerăturilor se recomandă mutarea animalului într-un mediu cald, băi cu apă caldă sau comprese calde pe zonele afectate, uscarea cu mare atenție a zonelor degerate, iar apoi aplicarea unor bandaje de bumbac. Este necesară intervenția medicului veterinar pen-

tru administrarea de medicamente, chiar antibiotice pentru a se evita extinderea leziunilor tisulare, dar și ca tratament profilactic. Cu siguranță că animalul va avea dureri mari, deci se recomandă și administrarea analgezicelor. Nu este necesară amputarea, deoarece multe țesuturi se pot recupera, chiar dacă inițial nu par viabile.

Dat fiind că atât câinii, cât și pisicile sunt animale domesticate de om, ele nu știu cum să-și modifice funcțiile propriului organism, astfel încât să reziste iernii prin propriile eforturi, adică să își încetinească ritmul cardiac, să consume doar anumite alimente pentru a-și forma un strat mai gros de grăsime sub piele sau să își construiască un adăpost. Neîngrijite corespunzător, aceste animale riscă să intre în hipotermie - o stare patologică ce se declanșează în urma expunerii intense și prelungite la frig. Putem recunoaște destul de ușor dacă un animal a intrat în hipotermie (scăderea temperaturii corpului), acesta prezentând anumite schimbări atât din punct de vedere comportamental, cât și fiziologic. Se va ghemui, încercând să se încălzească, își vor face apariția tremurăturile musculare, iar pielea va avea o culoare palidă. Animalul va avea nevoie de un culcuș cald, de lichide calde (supă, lapte, apă), dar nu fierbinți, și va fi necesar să i se ia temperatura rectal. Deshidratarea predispune la hipoter-

mie. Este necesară intervenția medicului veterinar dacă animalul nu dă semne de revenire la temperatura normală.

Opinii

Părerile și acțiunile de salvare ale oamenilor se despart în funcție de cât de mult iubesc animalele și le înțeleg rolul și rostul pe această lume, unii vor face tot posibilul să ajute, alții vor trece pe lângă ele neluând în seamă că și un suflet nevântător poate îngheța. „Eu cred că instinctele lor le vor dicta cum să evite vântul rece. Și ei pot găsi, cu ajutorul simțurilor, locurile acoperite pentru a reuși să rețină o parte din căldura corpului lor. Deși sunt versiuni domesticate de lupi și pisici sălbatică, și-au păstrat unele dintre instinctele de supraviețuire.

Cât de frig este prea frig pen-

tru animalele de pe stradă, asta depinde de o mulțime de factori. Un lucru important este că oamenii uită că animalele se aclimatizează vremii. Trebuie să știm că animalele se obișnuiesc cu climatul local, la fel ca oamenii, și vor acționa în consecință, deci animalele din țara noastră știu să se adapteze celor patru anotimpuri”, consideră unul dintre cei care și-au exprimat opinia cu privire la subiectul acestui articol.

Dacă vă întrebați ce fac asociațiile sau oamenii la modul individual pentru animalele fără stăpân pe toată perioada sezonului rece, veți fi uimiți de cât de ajutor sunt unii și cât de nepăsători alții. „Câinii și pisicile de pe străzi sunt trecuți prin viață și de cele mai multe ori își poartă singuri de grijă, s-au adaptat la viața de pe stradă. Nu este o regulă ca animalele fără stăpân să moară iarna. Mai există oameni cu bunăvoință, protectori, care le dau de mâncare, le fac un culcuș cald din paie - sunt cele mai potrivite în sezonul rece. Viața lor depinde și de norocul și de rezistența fiecăruia. Se prea poate ca abilitățile de supraviețuire să le aibă și în genele moștenite dacă au ca părinți alți câini ai străzii”, a precizat un alt cetățean, liniștit că „toate se rezolvă cumva”.

Asociațiile de protecție a animalelor au propriile lor adăposturi și iarna salvează câte animale le permit spațiul și bunăvoința voluntarilor, însă numărul celor salvați pălește în fața celor uitați de soartă pe o stradă înghețată.

Surpriza vie cu fundiță

• *Dilemă: motiv de fericire sau responsabilitate nedorită?*

de Oana Raluca Ciceu
raluca.ciceu@petzoom.ro

Se apropie sărbătorile de iarnă. Cu toții ne gândim deja la cadourile pe care o să le facem celor dragi sau pe care o să le primim. Unele o să fie mici și o să se piardă sub coroana bradului, altele nici nu o să încapă sau vor fi cele din categoria... vii. Da, există oameni care consideră că este minunat să dăruiești altcuiva un animal. De la hamsteri, papagali, pești de acvariu, până la câței, pisici sau iepuri, toți, „ambalați” cu o fundiță ajutătoare, pot deveni daruri. Din păcate, realitatea ne arată fața crudă a așa-zisei „bucurii de a dăruia animale de companie”, la scurt timp (asta înseamnă câteva săptămâni) de la sărbătoarea Crăciunului, adăposturile se umplu de animale nedorite. Asta ar trebui să ne trezească semne de înțelegere. Oare o fi bine să dăruim o ființă vie?

O decizie bine gândită

A dăruia un animal de companie trebuie să fie o decizie bine gândită. Oricât ar fi de minunat gestul, dacă viitorul proprietar nu este pregătit pentru a îngriji o ființă necuvântătoare,

atunci există o mare probabilitate ca animaluțul să ajungă abuzat, neglijat sau chiar abandonat. Trebuie să luăm în calcul considerente importante, ca angajamentul de timp, dacă persoana călătorește mult, cu siguranță nu va avea timpul necesar îngrijirii. Resursele financiare ar putea fi o problemă, îngrijirea corespunzătoare a unui animal costă, acesta având nevoie de hrană, jucării, tratamente, vaccinuri, produse de îngrijire și un veterinar. Tipul și rasa animalului sunt de asemenea importante, cu si-

guranță nu este indicat să dăruim un hamster unei persoane care se teme de rozătoare sau un câine de talie mare unei bunicuțe care nu l-ar putea stăpâni. Cunoașterea dacă persoana este alergică la păr de câine sau de pisică este un fapt primordial. Sau cazul

special în care viitorul posesor este un copil, știm cu toții că entuziasmul său este schimbător, cu siguranță va fi în al nouălea cer când va primi animaluțul, dar se poate ca el să își piardă în scurt timp interesul, canalizându-și atenția spre alte lucruri care vor părea mai noi, mai diferite, iar bietul necuvântător va ajunge să sufere singur și amărât.

O altă problemă ar fi situația în care în casa persoanei căreia îi vom face cadoul există deja un animal de companie, caz în care acesta trebuie să fie complementare, dacă are deja o pisică, nu îi vom dăruia un hamster sau papagali, pentru că astfel doar vom asigura o masă animalului cu domiciliul stabil în casa respectivă.

Animalele au o medie de viață de până la 20 de ani, chiar și hamsterii trăiesc până la 3 ani, deci păstrarea unui animal de companie trebuie să fie un angajament pe termen lung, pentru toată durata de viață a acestuia. De aceea, trebuie să ne gândim bine, dăruim o fericire sau o povară?

E bun sau rău „cadoul viu”?

„Este frumos să primești în dar un câine, dar eu nu aș recomanda nimănui să facă un astfel de cadou, pentru că e o responsabilitate foarte mare - ca și un copil ce rămâne tot timpul mic și trebuie să ai grijă de el. Așa că mai bine fiecare stăpân să decidă pentru el dacă vrea un cățel sau nu. Chiar dacă mie mi-a schimbat viața în ceva pozitiv și frumos și fără el nu pot trăi și eu sunt mai bolnavă decât

el când el e bolnav, dar sincer eu nu aș face cadou un câine, chiar dacă îți schimbă așa mult viața”, a menționat Alexandra Orza (*în foto mic*), una dintre persoanele care au încercat să răspundă la dilema „E bun sau rău cadoul viu?”.

„Nu e bine când primești animale de companie în dar, parcă nu poți avea noroc de ele, eu până acum am primit doi căței și amândoi au murit, deși i-am iubit, am avut grijă de ei, iar acum

sufăr după pierderea lor. Și totuși, numai când vei iubi un animal vei simți iubirea cu toată inima. Mi-e dor de Thomas și de Toto...”, ni s-a destăinuit Kinga Szanto, o altă persoană „cadorisită” cu ființe vii.

Ideea ar fi că puteți să dăruiti animale de companie, dar niciodată să nu faceți din asta o surpriză, pentru că s-ar putea să fie una neplăcută. Întrebați viitorul posibil proprietar înainte de a achiziționa animalul. Apoi mergeți cu el să îl aleagă și doar achitați suma necesară, tot cadou se va considera, însă unul care știți sigur că a fost râvnit. Dați animale de companie în calitate de cadou doar familiei restrânse (soțului, soției sau copiilor), deoarece știți exact care vor fi reacțiile lor și mediul în care va trăi animalușul. Poate că un prieten sau o rudă mai îndepărtată ar accepta un asemenea cadou doar pentru simplul motiv că nu va ști cum să vă refuze.

Ce poți face dacă primești un animal și apreciezi acest gest, dar nu dorești să păstrezi animalul din diferite motive? Îi mulțumești celui care ți-a oferit darul, chiar dacă un animal de companie era ultimul lucru la care te-ai fi gândit că o să primești - gândește-te că la mijloc au fost cele mai bune intenții. Fii sincer, dar și respectuos și refuză politicos cadoul. Animalele de companie nu sunt lucruri, de aceea cele cumpărate nu au o politică de returnare într-un anumit interval de timp. Sau, ar exista și posibilitatea să accepți darul, deși nu ți-l doreai, dar ulterior să îi găsești o casă bună, primitoare care să îi ofere îngrijirea corespunzătoare, de care are nevoie. Există multe persoane sau familii care caută să adopte, în special câini și pisici, iar dacă animalușul este de rasă șansele găsirii unei case pentru patrupele vor crește semnificativ. Bucuria de moment de a dăru și a primi o ființă vie trebuie să aibă continuitate și nu să se transforme într-o îndatorire supărătoare.

Dacă totuși insistați să faceți un astfel de cadou și credeți că viitorul stăpân ar avea timp de alocat creșterii și îngrijirii animalului de companie, însă partea cu resursele financiare este șubredă, atunci împreună cu animalușul faceți-i cadou și celelalte accesorii de care are nevoie pentru întreținerea acestuia, cum ar fi castron, pat, hrană uscată sau chiar achitarea anticipată a serviciilor veterinare uzuale.

iPET - Gadgeturi și tehnologii pentru animale de companie

de Răzvan Buzoianu
razvan.buzoianu@petzoom.ro

Stick pet

Deja ne-am obișnuit cu tehnologia în viața animalelor noastre de companie, probabil ele mai puțin, așa că o să continuăm cu un nou produs numai bun de agățat la gâtul petului. Fie că este un câine, o pisică, un măgar sau vreo pasăre rară și scumpă, acum poate „face cunoștință” cu oa-

menii din jur cu ajutorul unui stick de memorie. În cazul unei pierderi sau al cazării într-un pet-hotel, animalul tău va comunica toate datele necesare despre întreținerea sa (medicamente, tipul de alimente etc.) noii sale gazde. Stick-ul este acoperit de o carcasă care-l protejează de apă și șocuri și se aplică la zgărdă. Se conectează foarte ușor la computer și trebuie să știți că este compatibil doar cu sistemul de operare Windows. Pe el puteți adăuga adresa dumneavoastră, albume foto și alte informații în limita a 64 Mb. Costă 35 de dolari și poate fi comandat pe www.toptagpetid.com.

Trotinetă trasă de câini

Doctorul și antrenorul de fitness ți-au recomandat să faci zilnic mișcare, iar veterinarul ți-a spus despre câinele tău că este obez și că îi trebuie mai multă mișcare? Soluția pentru voi este trotineta sau triciclu tras de câine. Da, cineva a inventat și nebunia asta, care se pare că este foarte distractivă și destul de solicitantă, mai mult pentru câine. Plimbarea zilnică sau drumul spre piață se schimbă radical. Ajungi mult mai repede, mai ales dacă ai un malamut viguros, și devii mai sănătos. Prinderea pentru câine este reglabilă, frâne ai la dispoziție, nu-ți mai rămâne decât să-ți obișnuiești câinele cu noul vehicul. Ține cont de suprafața dură, de distanțele parcurse și de temperatura la care supui câinele. În rest, bani să ai pentru distracție, pentru că cel mai ieftin vehicul e 360 de dolari, iar cel mai scump este 700 de dolari. Sistemul de prindere costă 200 de dolari. Mai multe detalii găsești pe www.dogpoweredscooter.com.

Pisica unicorn

Dacă ați visat de mici copii un unicorn și v-ați procopsit doar cu o pisică albă, trebuie să știți că o puteți transforma ori-când într-o... unipisică. Cineva, mai în glumă, mai în serios, a pus la vânzare cornul spiralat de unicorn pentru pisici. Se vede în imagine cât de încântată este pisica de această idee, probabil că se simte felin-tastic, deși nu o arată, dar e foarte posibil ca exemplarul respectiv să nu aibă simțul umorului. Puteți face totuși încercarea cu un câine, poate va fi mai entuziasmat de noul look. Puteți folosi cornul la sărbătorirea zilelor de naștere, la expoziții și oricând vreți să aveți parte de bună dispoziție. Am uitat să vă spunem că este un corn gonflabil, că măsoară 13 centimetri și că se poate achiziționa cu 5 dolari de pe site-ul www.perpetualkid.com.

Hamster motociclist

Fie că ești motociclist convins sau urăști motocicletele, trebuie să ai o asemenea jucărie dacă acoperișul casei tale adăpostește o rozătoare. Mă refer la rozătoarele pet. Dar dacă stau mai bine să mă gândesc poate fi folosit și pentru cele nepoftite în casă. Oricum, este vorba de o jucărie sub formă de motocicletă chopper în a cărei roată vă lăsați rozătorul preferat să-și facă tura de alergare zilnică. Distracția este garantată pentru toată lumea. Un hamster sau un porcușor de Guineea plimbându-se cu motocicletă nu prea vezi în fiecare zi. Trebuie să aibă foarte mare grijă la radare... cică pisicile se ocupă de asta și stau cam des pe holurile casei. Poate că ar trebui luat și el cu tine la una din întrunirile moto, ar face toți bărboșii ăia mari și duri să se scape pe ei de răs. Amuzanta jucărie costă 20 de dolari și poate fi comandată de pe site-ul www.Petco.com.

NOU

Procox[®]: pentru un start lipsit de griji

Examinarea cățelilor

- ☐ examen clinic general
- ☐ **controlul parazitologic pentru nematode și coccidii**
- ☐ vaccinare
- ☐ planificarea următoarei vizite

Primul și singurul produs care elimină într-o singură administrare nematode și coccidii.

Suspensie orală ușor de administrat de la vârsta de 2 săptămâni.

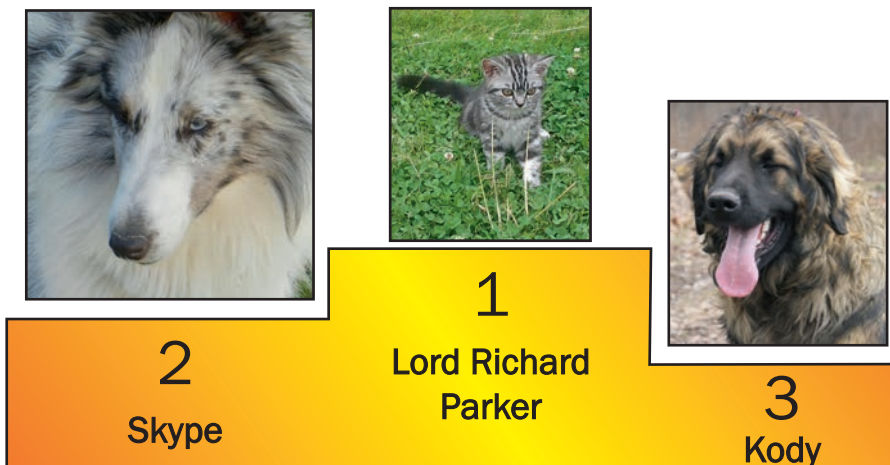
„Eu sunt **VEDETA** lunii!”

• **Maravet și Petzoom îl premiază pe Lord, din Brăila, cu hrană pentru o lună**

La final de an nu se fac doar promisiuni, retrospective și sarmale, ci se întâmplă și premiere. Ei, pentru prima oară în concursul de față, spate și profil, câștigătorul e o felină. Și nu orice felină, ci însuși... **Lord Richard Parker**, un motănel nobil care, deși nu a împlinit o jumătate de an de existență pe Terra, a câștigat suficient tupeu ca să se ia la „trântă” dreaptă și să-i și învingă pe doi uriași blănoși - și asta poate fi un alt argument că povestea cu David și Goliat nu e doar o simplă legendă.

Cerasela Pavel din Brăila (str. Mihail Kogălniceanu, nr. 9) poate să-i comunice câștigătorului că pe lângă desemnarea sa ca „Vedeta a lunii”, la el a venit Moș Crăciun mai devreme și i-a adus și hrană pentru o lună întreagă.

Pe locul II s-a clasat **Skype**, un frumos și melancolic **Sheltie** (Sheltland Sheepdog sau Miniature Collie ori **Ciobănesc de Sheltland**, cum i se spune la noi), fotografiat de stăpâna sa, **Pavel Marta, din Timișoara**, iar pe

locul III a fost **Kody**, un înțelept „neamț” **Leonberger**, al cărui profil ni l-a prezentat **Valentin Dincu, din Iași**.

Îi felicităm pe toți concurenții (cu mențiuni speciale pentru Meltz, Labrador Retriever fotografiat de Maria Dărăban din Bistrița-Năsăud și pentru Azalla, un frumos Chihuahua „recomandat” de Andrada Mățășaru din Brașov), pe care îi invităm să persevereze și să participe și la următoarele concursuri (detalii în pagina 94). Poți să câștigi un premiu

asemănător, dacă trimiți, până în 10 decembrie 2013, o singură poză cu animalul tău de companie pe adresa de e-mail: redactie@petzoom.ro. Clasamentul celor mai reușite fotografii va fi stabilit de un juriu format din redactori ai revistei. Pozele clasate pe primele trei locuri vor fi publicate în numărul următor, iar fotografia clasată pe locul I va fi premiată cu hrana necesară animalului de companie timp de o lună.

Vă dorim succes!

Scrisoarea LUNII: Îi spuneau „Câinele Alb”, dar era Bălanu

Bălanu are 2 ani și este aproape uriaș. Un uriaș blând. Stăpânul său, **Gavrilă Bilașco din comuna Petrova** (jud. Maramureș), îl recomandă ca fiind „un Ciobănesc Mioritic fără pedigree. Practic, provine dintr-o cățea comunitară care a făcut la noi în livadă”. Câinele ăsta, Bălanu, a cunoscut greutățile vieții încă de la naștere, dar la scurt timp a avut noroc. „L-am adoptat când avea numai câteva săptămâni pentru că ne-a impresionat modul în care știa să ceară și să dăruiască afecțiune. Dacă treceai pe lângă el fără să-l mângâi, suferea toată ziua ca un... câine”, povestește maramureșeanul **Gavrilă Bilașco**, care e convins că Bălanu este și „foarte inteligent, nu numai foarte afectuos”.

Bălanu trăiește astăzi împreună cu alți semeni „fără pedigree”, iubit de stăpâni și respectat de „confrăți”. Unii, care în loc să găsească prin ungherul sufletului o mângâiere pentru acest animal caută repede o piatră în colbul drumului, îi zic „Câinele Alb”, ca oricărui câine fără stăpân (no home, no name - fără casă, fără nume). Numai că el se numește Bălanu, are și casă și nume, și nu-l deranjează că n-are pedigree, așa cum îl supără că n-are respectul unora dintre cei care-l mai gonesc de pe drum, ca pe un paria. Deși el e blând și caută doar afecțiune.

Dacă vrei să participi și tu la

concursul „Scrisoarea lunii”, trimite o fotografie și câteva fraze la adresa de e-mail redactie@petzoom.ro și convinge-ne că animalul tău de companie este unul deosebit - detalii, în talonul din pagina 94.

Succes!

PRO PLAN® cu OPTISTART®

pentru cel mai bun start în viață

O gamă completă, special concepută pentru câinii juniori

© Reg. Trademark of Société des Produits Nestlé S.A.

Gama PRO PLAN® Puppy este formulată cu OPTISTART® ce conține colostru - primul lapte matern, pentru a întări protecția oferită de mamă.

PATRICIA,
MANAGER DEZVOLTARE PRODUS
Creatoarea formulei PRO PLAN OPTISTART®

PURINA®
Pentru ei, toată pasiunea noastră.

CONCURS

TALON de ANUNȚ GRATUIT

valabil numai pentru persoane fizice

Completează talonul, decupează-l și trimite-l prin poștă pe adresa Baia Mare, str. Europa nr. 9.

De asemenea, poți trimite talonul completat, scanat sau fotografiat, pe adresa de e-mail: redactie@petzoom.ro

Date de identificare (nu vor fi publicate în revistă, dar sunt obligatorii pentru publicarea anunțului):

Nume și prenume:

Adresa completă:

telefon:

e-mail:

• Talioanele care nu au completate datele de identificare nu vor fi luate în considerare.

CONCURS

CÂȘTIGĂ cu **petzoom** și **maravet**
hrana animalului tău de companie pentru o lună!

Scrie o scrisoare despre o întâmplare deosebită din viața animalului tău de companie, decupează talonul, completează-l integral și trimite-l împreună cu scrisoarea pe adresa: Baia Mare (jud. Maramureș), str. Europa nr. 9, până la 10 decembrie 2013 (data poștei). Poți trimite scrisoarea și pe adresa de e-mail redactie@petzoom.ro, alături de talonul scanat sau fotografiat. **SCRISOAREA LUNII** va fi publicată (integral sau parțial) în numărul viitor al revistei, iar semnatarul acesteia va **CÂȘTIGA** cantitatea de hrană necesară animalului său de companie timp de O LUNĂ.

Datele dumneavoastră

Nume și prenume:

Adresa:

telefon:

e-mail:

Datele animalului de companie

Nume:

Vârstă:

Greutate:

Categoria (câine, pisică etc.):

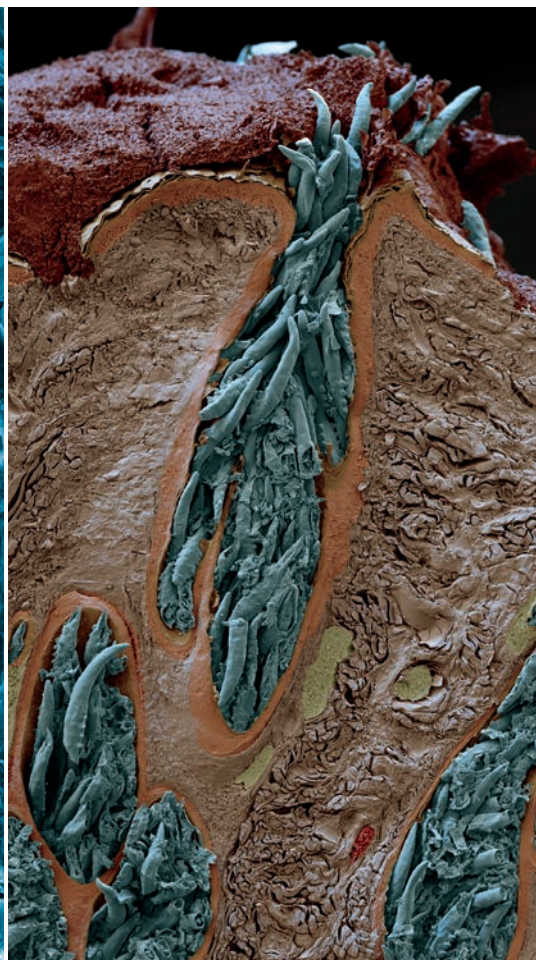
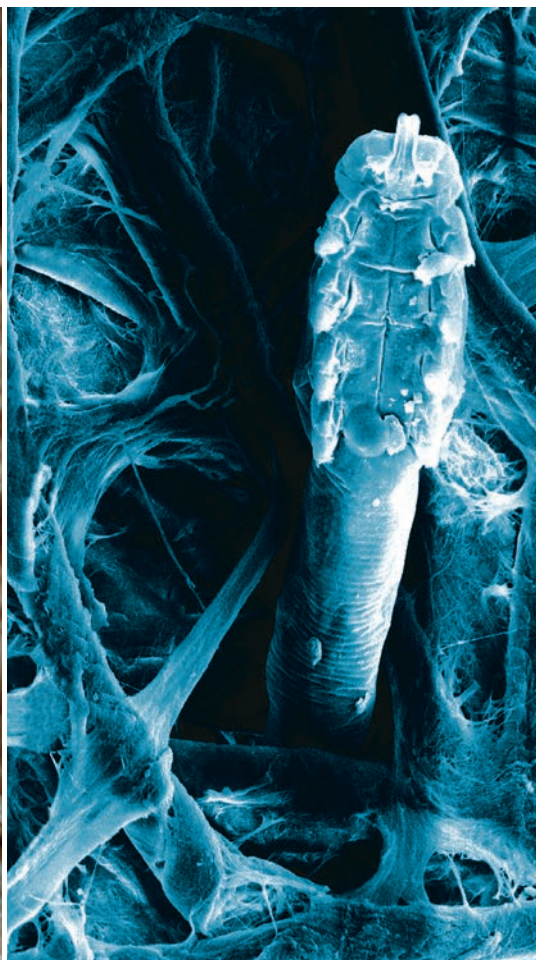
Rasă/specie:

„EU SUNT VEDETA LUNII!”

- Câștigă hrană pentru o lună pentru animalul tău

Trimite, până în 10 decembrie 2013, o singură poză cu animalul tău de companie pe adresa de e-mail redactie@petzoom.ro și poți câștiga. Clasamentul celor mai reușite fotografii va fi stabilit de un juriu alcătuit din redactori ai revistei. Pozele clasate pe primele 10 locuri vor fi publicate în numărul viitor al revistei, iar fotografia clasată pe locul I va fi premiată cu hrana necesară animalului de companie timp de o lună. În e-mail, precizați numele și prenumele dumneavoastră, adresa completă, numărul de telefon și numele și vârsta animalului de companie. Succes!

Tratament săptămânal într-o pipetă împotriva demodicozei

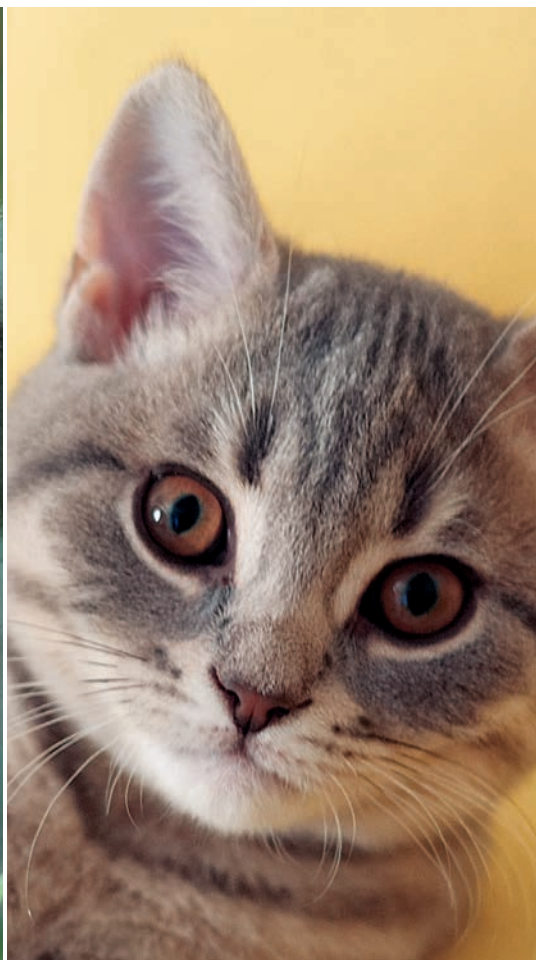
BAYER **advocate®**
imidacloprid + moxidectin

maravet
ANIMAL HEALTH PRODUCTS

Pentru informații detaliate vă rugăm consultați Rezumatul Caracteristicilor Produsului, disponibil la cerere.

advocate®

Pipeta care protejează câinii și pisicile
de paraziții externi și interni

✓	omocidă puricii și păduchii prin contact
✓	combate rîia otodectică
✓	combate rîia sarcoptică
✓	combate rîia demodeică
✓	eficient împotriva nematodelor (viermi rotunzi, viermi cu cârlig și viermele bici) inclusiv pe formele larvare
✓	eficient în tratamentul formelor larvare de dirofilarioză

Pentru informații detaliate vă rugăm consultați Rezumatul Caracteristicilor Produsului, disponibil la cerere.